עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 58 א'

מיום חמישי, ח' באייר תשע"ז (04.05.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה רווח - מ"מ ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ' – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר יצחק בן-עזרא – חבר מועצת העיר, עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר,

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, אדר' עליזה זיידלר גרנות – מהנדסת העיר ומנהלת אגף הנדסה, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר סער ורדי – דובר העירייה, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

הקראת פרק תהילים.

סדר היום:

1. **בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "דוחות הביקורת".**

הצעת החלטה:

המועצה מחליטה, בהתאם להנחיית משרד הפנים, לקיים דיון בכל דוחות הביקורת שנערכו ברשות ובהמלצות ועדת הביקורת.

2. **בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "ערעור על שומות שנערכו בעבר".**

הצעת החלטה:

מועצת העיר מחליטה לבחור משרד עורכי דין חיצוני (במכרז), שיבדוק מבחינה משפטית האם אפשר לערער על שומות שנערכו בעבר בפרויקטים גדולים, בנוגע להיטלי השבחה, אגרות בניה והיטלי פיתוח.

3. **בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "משאיות ומשאיות זבל".**

הצעת החלטה:

מועצת העיר מחליטה כי לא תותר כניסה ונסיעה של כל סוגי המשאיות ובפרט משאיות הזבל בין השעות 7:30-8:30 לרחובות העיר בעלי מסלול נסיעה אחד לכל כיוון.

4. **בקשת מר ליעד אילני חבר מועצת העיר לדון בנושא: "מחירי המועדוניות והצהרונים".**

הצעת החלטה:

מועצת העיר רמת גן מחליטה להנחות את חברת מפעלי בית עמנואל, כי מחירי המועדוניות והצהרונים בהפעלתה, לא יעלו על סך של 650 ₪ להשתתפות חודשית לילד, החל מתחילת שנת הלימודים הבאה.

5. **בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "השמשת מגרשי ספורט כמגרשי חניה בלילה".**

הצעת החלטה:

מועצת העיר מחליטה כי תושבי רמת גן יוכלו לחנות חינם במגרשי הספורט השונים בלילה, בכפוף למגבלות הזמנים שיוצבו בכניסה.

6. בקשת מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר לדון בנושא: "המלצות ועדת הביקורת".

<u>הצעת החלטה:</u>

המועצה מחליטה על יישום המלצות ועדת הביקורת על דו"ח מבקר העירייה 2014 וכן את דו"ח תיקון ליקויים שלה.

7. אישור חלוקת תקציב תמיכות לשנת 2017 בהתאם לתחומי פעילות.

מר שמואל לרמן: ערב טוב. אנחנו פותחים את ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 58 א', היום יום חמישי, ח' באייר תשע"ז, 4.5.2017, שעה 18:02, אולם מועצת העיר. הקראת פרק תהילים ע"י אדוה.

גב' אדוה פולק: בחרתי פרק שיתאים לנו ליום העצמאות, פרק קכ"ו, שיר המעלות.

- גב' אדוה פולק, קוראת מתוך ספר תהילים פרק קכ"ו –

מר שמואל לרמן: תודה רבה, אדוה. דבר ראשון, אני רוצה להכיר לכם את דובר העיר החדש, סער ורדי, ישיבה ראשונה שהוא איתנו, ברכות להתחלת התפקיד.

מר דני גולדשטיין: הוא עובד עירייה או עובד של ממי?

מר אלי מוסרי: עובד של ממי.

מר דני גולדשטיין: עובד של ממי? טוב. שיהיה לך בהצלחה.

מר שמואל לרמן: אני מברך בשם כולכם, לא סתם הצגתי אותו, כדי לברך בשם כולם.

1. בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "דוחות הביקורת".

4

Adam Kenigsberger
Member Of The City Council

אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר רמת גן
יו"ר ועדת הביקורת

13.2.17

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון :<u>הצעת החלטה בנושא דיון בדוחות ביקורת.</u>

א.נ

<u>הצעת החלטה</u> :

המועצה מחליטה, בהתאם להנחיית משרד הפנים, לקיים דיון בכל דוחות הביקורת שנערכו ברשות ובהמלצות ועדת הביקורת.

בכבוד רב

אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה

העתקים : מר שמואל לרמן – יו"ר המועצה
מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה
מר דני רייף - מבקר העירייה
עו"ד ד. שוואקה – היועץ המשפטי
עו"ד רעות בנק אלון – מ"ע המועצה וההנהלה

בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל. 03-6132927 פקס. 03-6727958 Tel. 35 Bialik St., Ramat-Gan 52100, Fax. 03-6727958
E-mail: adamk9944@gmail.com

מר שמואל לרמן: אנחנו בסדר היום – בקשתו של אדם קניגסברגר, חבר מועצת העיר, לדון בנושא: "דוחות הביקורת". הוא יעלה להצבעה בסופו של הנושא הזה הצעת החלטה שאני אקריא את תוכנה כרגע: המועצה מחליטה, בהתאם להנחיית משרד הפנים, לקיים דיון בכל דוחות הביקורת שנערכו ברשות ובהמלצות ועדת הביקורת. אדם, אתה תתחיל ותסביר את הצעת ההחלטה שאתה רוצה להעלות.

מר אדם קניגסברגר: זאת ההצעה.

מר שמואל לרמן: רק תזכורת, מותר בישיבה שלא מן המניין, למעט ישיבת תקציב, 5 דקות, כמו ישיבה שמן המניין. מישהו עוד פה רוצה לדבר בעניין?

מר אדם קניגסברגר: קודם הם ישמעו, אולי,

מר אלי מוסרי: אולי אחרי שנשמע.

מר דני גולדשטיין: בואו נשמע ואחר כך.

מר אלי מוסרי: נשמע אם זה מספיק מעניין כדי להגיב.

מר שמואל לרמן: בבקשה. מקובל עלי. אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: נשאלת השאלה – האם לקיים דיון בדו"חות הביקורת של עיריית רמת-גן? בסעיף 149ג לפקודת העיריות נאמר: המועצה תבחר מבין חבריה ועדה לענייני ביקורת, שתפקידה לדון בכל דו"ח של מבקר המדינה ושל נציב תלונות הציבור, על הביקורת בעירייה, בכל דו"ח של משרד הפנים על העירייה, ובכל דו"ח של מבקר העירייה, ולעקוב אחרי תיקון הליקויים שהעלתה הביקורת והיא רשאית לדון בכל דו"ח ביקורת אחר על העירייה שהוגש לפי דין. הוועדה תגיש למועצה את סיכומיה והצעותיה. השאלה העומדת לפתחנו היא – מהי הפרשנות של המושג הוועדה תגיש? בדו"ח הביקורת המפורט של משרד הפנים לשנת

2015, עמוד 7 סעיף 5, נשאלת העירייה: האם מועצת העירייה קיימה דיון בדו"חות הביקורת שנערכו ברשות ובהמלצת ועדת הביקורת? אני חוזר – השאלה שמפנה משרד הפנים היא – האם מועצת העירייה קיימה דיון בדו"חות הביקורת שנערכו ברשות ובהמלצת ועדת הביקורת? ובסעיף 4 באותה חוברת מופיעה השאלה – האם ועדת הביקורת מנהלת מעקב אחר תיקון הליקויים ויישום המלצות הביקורת שהעלה מבקר הפנים, משרד הפנים ומבקר המדינה? משאלות אלה מתברר שמשרד הפנים, שהוא הממונה על הרשויות המקומיות, מצפה שיתקיים דיון בדו"חות, למרות שהדבר לא נכתב במפורש בדיני העיריות. יתר על כן, בעמוד 194 במדריך לנבחר לשנת 2013 בנושא הביקורת החיצונית ברשויות המקומיות, נאמר – הוועדה לענייני ביקורת חושפת את ממצאי הביקורת לפני המועצה והיא מציעה מהן הפעולות המתבקשות בעקבות הביקורת. קודם כל נאמר פה שהוועדה לענייני ביקורת חושפת את ממצאי הביקורת. לא נאמר מגישה ושמים את זה בצד. ובעמוד 198, באותו מדריך, בסעיף 2 כתוב – ראש הרשות המקומית מתבקש להביא את דו"חות הביקורת לדיון בפני הוועדה לענייני ביקורת ברשויות המקומיות. ובהמשך, אני אראה לך אתה ספר שאתה גם תקרא, ובהמשך כתוב – ראש הרשות מתבקש לכנס את מועצת הרשות המקומית לדיון מיוחד בדו"חות הביקורת ובהמלצות הוועדה. הדברים ברורים, כתובים שחור על גבי לבן. אך לצערי, שומרי הסף שוב נתנו את הפרשנות הנוחה לראש הרשות. ובמקום להתנהל בשקיפות ולדאוג שחברי המועצה יקבלו מידע על דו"חות הביקורת של מבקר המדינה ומשרד הפנים, ניסו להסתירם. אך הדבר לא צלח בידם. אני דואג לחשיפתם.

רבותי, מיותר להסביר את חשיבות הביקורת במשטר דמוקרטי, שהרי תפקידה החשוב הוא שיפור המינהל הציבורי ותיקון ליקוייו. אי לכך, אבקש לקבל את הצעת ההחלטה הנדרשת: המועצה מחליטה, בהתאם להנחיית משרד הפנים, לקיים דיון בכל דוחות הביקורת שנערכו ברשות ובהמלצות ועדת הביקורת. זו הבקשה שלי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, תודה רבה. סיימת, נכון? יופי. עכשיו אנחנו נעשה סידור כזה, קודם כל האופוזיציה, מי שרוצה להתייחס לדבריו של אדם.

<u>מר ליעד אילני:</u> בישיבה שלא מן המניין זה לא אחד משיב.

מר שמואל לרמן: לא אכפת לי, אני מנסה פשוט לעשות איזה שהוא סדר.

מר ליעד אילני: אולי ראש העירייה יאמר דברים מרתקים ואני ארצה להתייחס אליהם. קורה לו לפעמים.

מר שמואל לרמן: מי רוצה לדבר? אריה מזרחי, ליעד, אלי, דני, רועי. מי עוד? גבי, מוקי.

מר גבי נחמיאס: אני צריך לקרוא את התשובה.

מר שמואל לרמן: אבל אתה צריך לדבר גם. זה גם חלק מהשיח. בבקשה. דני, אתה מתחיל?

מר דני גולדשטיין: אני אשמח.

מר שמואל לרמן: בבקשה, דני.

מר דני גולדשטיין: קודם כל, אדם, אני רוצה מאד לחזק את ידיך. אני חושב שאין דבר יותר חשוב מאשר ביקורת ובעיקר ביקורת עצמית. יש לנו ראש עיר שהיה בין המבקרים החריפים ביותר לרשות הקודמת. בין יתר הדברים שהוא ביקר זה היה את נושא המינוי של משרד הפרסום ממי פאר, שעלותו, אם אינני טועה, כ-45,000 שקל לחודש.

מר אדם קניגסברגר: 55.

מר דני גולדשטיין: 45 אני יודע, פלוס מע"מ.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, נכון, 550 לשנה, כן.

מר דני גולדשטיין: והנה, אנחנו, זה כבר 3.5 שנים ממשיכים חודש בחודשו להעביר את אותו הסכום המנופח לפי ראות עיניך של 45 אלף שקל. ובנוסף לכל זה, בשיא חוצפתנו, ואין לי ביקורת על האיש כי סביר להניח שהוא ראוי ביותר אם הוא היה עורך של המקומון לפני לא מעט זמן, והיום הוא דובר של העירייה, אז סביר להניח שהוא בן אדם מאד ראוי.

מר משה רווח: אז אתה צריך לברך על זה, דני.

מר דני גולדשטיין: בירכתי. אבל הביקורת שלי היא אליך, ראש העיר, שביקרת מאד את הנושא הזה של ממי פאר בזמנו ואתה ממשיך להעסיק אותו, להעביר סכומים, אם אני עושה חשבון נכון זה כ-1.5 מיליון שקל בכהונה שלך כבר העברת למשרדו של ממי פאר.

מר ליעד אילני: לא כולל כתיבת נאומים.

מר דני גולדשטיין: לא, זה לא אליו, זה לאשתו.

מר ליעד אילני: לא יודע. אותו חשבון בנק.

מר דני גולדשטיין: לא, זה לא קשור, למה אתה מערבב דבר שאינו קשור בדבר? ליעד, אל תפריע. ליעד, אני מבקש, אל תפריע.

מר משה רווח: באמת, מה אתה מפריע?

מר אלי מוסרי: הוא בא מסודר, מה אתה מפריע עכשיו?

מר דני גולדשטיין: כן. למה אתה מפריע?

מר אלי מוסרי: לא מתאים לך.

מר דני גולדשטיין: אז אני חושב שהביקורת היא דבר מאד מאד חשוב, בעיקר ביקורת עצמית, אז אני חושב שהגיע הזמן שתעשה חשבון עם עצמך – או שטעית אז, או שאתה טועה היום.

מר מוקי אברמוביץ: או שהוא שינה את דעתו.

מר דני גולדשטיין: או ששינית את דעתך ונשמח לשמוע למה.

מר אלי מוסרי: לגיטימי לחלוטין.

מר דני גולדשטיין: מה, לשנות?

מר אלי מוסרי: רק חמור לא משנה את דעתו. אמר את זה משה דיין עליו השלום.

מר דני גולדשטיין: מה, אתה קורא לי חמור?

מר אלי מוסרי: קטונתי, דניאל.

מר אביהוא בן משה: סדקים באופוזיציה? אלי, סדקים באופוזיציה?

מר דני גולדשטיין: קודם ליעד הפריע, עכשיו אתה. אני נשאר בדעה שצריכים להיות עקביים.

מר אלי מוסרי: זה כן.

מר דני גולדשטיין: ואם אז טענת שזו טעות וביקרת את זה, אני חושב שמן הראוי לפחות שתסביר למה אתה ממשיך באותה טעות. ואם שינית את דעתך, אני אשמח לשמוע למה. תודה רבה.

מר אביהוא בן משה: מה שרואים מפה לא רואים משם.

מר אריה מזרחי: מה תועלתה של הביקורת או הכספים שהעירייה מוציאה על מבקר, שעשה עבודה נהדרת דרך אגב, יחד עם צוות שלם, חקרו, בדקו והגיעו למסקנות, או הגישו דו"ח ביקורת, שמשאירים אותו מונח באיזה שהוא מקום. כאשר מבקר המדינה מורה לנו, ההוראות שאדם קרא, צריך להביא את זה לדיון במועצת העיר, צריך לדון בזה, להעלות את זה ולתקן את הליקויים. כל ארגון שמכבד את עצמו, נסמך על ביקורת ומשפר את עצמו. אני רק רוצה לתת לכם דוגמא קטנה. בזמנו, כאשר חברת פורד הענקית התחילה להפסיד ליפנים, לא הבינו מה קורה איתם. איך התעשייה העולמית מפסידה תעשייה שרק התחילה, בחיתוליה. ואז הם לקחו אדם בשם אייקוקה, מינו אותו למנכ"ל, והוא כתב שיטה שנקראת TOTAL QUILITY MANAGMENT – TQM. השיטה הזאת למעשה נותנת למפעל או לאותו גוף ניהולי ציבורי נתונים של ביקורת של כל העובדים ויישומם. על זה הכול בנוי. מה שקורה, המבקר כתב דו"ח, ונחזור לזה, משם התחילה ההצלחה והם עלו על גל נכון. אבל נעזוב את זה. שיטת TQM זו שיטה שמלמדים בהרבה מקומות והיא שיטה להצלחה, כאשר הדבר העיקרי שנסמכים עליו זה ביקורת ויישומה, ויישום לקחים. משום מה, הביקורת שנכתבה ב-2014 עדיין לא מיושמת. כשיש לנו מקומות כושלים וגורמים להפסדים לקופת העירייה ופוחדים לגעת בהם ולא מתקנים אותם. הרי זה כתוב שחור על גבי לבן בביקורת. וכשנעשות עבירות, אם זה עבירות מנהליות על נוהל עבודה או על מינהל לא תקין, לא תיקנתם כלום, רבותי. אדוני ראש העיר, לא תיקנתם שום דבר. ואני מאמין שהיו לך כוונות טובות והבאת מבקר מצוין, שבתחילת דרכו עשה עבודה מצוינת, ולאט לאט, כשזה לא מיושם גם יורדת הרוח מהמפרשים של אותו מבקר ושל הצוות שלו. מה שווה לו אם הוא כתב ביקורת ושום דבר לא מתייחסים אליה? אפילו לא הביאו אותה לדיון. לא העלו אותה לדיון במועצת העיר. לא העלו אותה לדיון כמו שצריך. אני יודע שתגידו, לא חוכמה לבוא עם רוב גדול הוריד מסדר היום חלק, להגיד – הביקורת אושרה. הביקורת אכן אושרה, אבל השאלה מה נעשה איתה. מה נעשה איתה? מה אנחנו עשינו? מה העירייה עשתה? וזה אם כל חטאת. פשוט מאד, לא שיפרנו שום דבר. אגפים שלמים, אגפים שלמים, אני רוצה לגלות לכם עוד כל מיני דברים. אגפים שלמים, מחלקות שלמות, מקומות שלמים לא יעילים, הרבה מאד עובדים, עובדים קשה פי 2 מעובדים אחרים שאנחנו

היינו רגילים לעבודה, שבאים לשעה שעתיים נעלמים, או שבכלל מחתימים כרטיס והם לא באים בכלל.

מר שמואל לרמן: חצי דקה.

מר אריה מזרחי: חצי דקה בסדר.

מר ליעד אילני: אני תיכף אספר.

מר אריה מזרחי: רבותי, הדבר הזה הוא חוסר מינהל תקין לחלוטין. לא יכול להיות שלא תהיה התייחסות, לא יסיקו את המסקנות. ומה שנקרא, לא יטפלו בזה. לא יכול להיות שיש עובד כושל ולא מעירים לו, לא מנערים אותו, או אילו אני אלך לדבר קיצוני ביותר – לא מפטרים אותו. אם מישהו מועל בתפקידו, אין לו זכות אפילו לקבל כספי ציבור. ויש לנו הרבה כאלה. ואני עוד הפעם מדגיש, יש הרבה מאד עובדים טובים, מצוינים בעירייה. אני מדגיש את זה. הבודדים שסרחו, משום מה לא טופלו.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. יופי. תודה רבה. ליעד.

מר ליעד אילני: תודה רבה. ערב טוב. אני קודם אתחיל כמובן בברכות גם כן לסער ורדי, אדם מוכשר ומאד מאד ראוי בעיני. חשוב לי לומר, סער, שלא תחשוב חלילה שהאמירות של חבר המועצה גולדשטיין או שלי כרגע הן כנגדך. ממש לא. אנחנו לא רוצים לקלקל את החגיגה. אגב, אני גם לא יודע, דני, מה אתה חושב, אתה מכיר הרבה יותר שנים את המערכת. אני גם חושב שממי פאר הוא אדם ראוי ומשרדו ראוי, אבל לפחות על פי הידוע לי. אבל אני חושב שאם כבר מביאים אדם כמו סער ורדי, שבאמת, מהיכרותי איתו יכול היה להיות היום דובר של ארגונים אפילו יותר גדולים מעיריית רמת-גן, היה ראוי להעסיק אותו בהעסקה ישירה. אני לא מתכוון לדבר כרגע על ההסתדרות, אבל אני אומר, היה ראוי להעסיק אותו בהעסקה ישירה ולשלם לו שכר ראוי ולא נגזרת לא הוגנת בעיני מתוך מה שמשולם לחברה שמעסיקה אותו. אני חושב שעיריית

רמת גן ראויה שיהיה לה עובד, דובר, שיקבל שכר ראוי עבור העבודה הקשה שהוא עושה, וזה כמובן ישתקף בתוצאות שלו לטובת תושבי העיר.

חבל לי שהמשנה לראש העיר יוצאת, כי רציתי לרענן את זיכרונה. היא שאלה את אריה מזרחי – האם יש עובדים כאלה? נכון? היא שאלה – האם ידוע לך שיש כאלה עובדים? אלה הסיפורים. אחד מהכשלים שי שבכל מערכת פוליטית ציבורית זה שהזיכרון הציבורי קצר. ולצערי גם הזיכרון שלה,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יש כאלה שאומרים שזה יתרון.

<u>מר ליעד אילני:</u> כנראה שבשביל החבר'ה שיושבים בשולחן הנשיאות זה יתרון, אבל התפקיד שלנו, גלעד, הוא בדיוק להזכיר גם לציבור, אבל לצערי גם לאלה ששכחו או שהם מיתממים כאילו הם שכחו, א אני אזכיר, תמסרו אחרי זה למשנה לראש העירייה, שהיתה כתבה באולפן ששי של ערוץ 2 לפני כשנתיים וחצי והראו שם איזה עובד בחברת הפארק הלאומי, היא אגב יושבת הראש של אותה חברה, שלא ממש עובד. מחתים כרטיס בבוקר ובצהריים והולך. והיא מלאת פליאה על העניין הזה היה עוד סיפור, שגם עליו אני לדעתי התייחסתי אני עצמי באותה כתבה טלביזיונית, זה ששרפו את החשבוניות של הרכבת על כף של טרקטור בפארק. מה עשו אותם אדונים? עשו "נו-נו-נו", בואו עכשיו ניכנס לשיחת שימוע, נעשה לכם "נו-נו-נו", נרגיע את השטח ובזה נגמר הסיפור. לא הייתי מספר את זה שוב, אבל ההיתממות היא מביכה. ואני אמשיך להזכיר את זה גם עכשיו, גם בתקופת הבחירות, גם אחרי, כי כל מי שמעלים עין, וחשוב לי לומר, מר זינגר, אין ארגון שאין בו שחיתות, אני לא תמים לחשוב כך, אין ארגון שאין בו שחיתות. אבל הארגון וראש הארגון נמדדים באיך הם מטפלים בשחיתות כשהיא כבר מופיעה להם מול העיניים, שחור על גבי לבן.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> התגלה.

<u>מר ליעד אילני:</u> כן, כשהיא פתאום מתגלה. עכשיו, לא שאתה פעלת כדי לגלות אותה, הרבה פעמים חברי האופוזיציה מסייעים לך לגלות אותה. ומה אז אתה עושה? ומה אז עשתה המשנה שלך? כלום ושום דבר. איזה מסר זה מעביר, לא רק ל-5%, כי אני חושב, אריה, כמוך, ש-95%

מעובדי העירייה ומעובדי הארגונים העירוניים, התאגידים העירוניים, הם עובדים באמת מצוינים. איזה מסר זה מעביר גם ל-95% האלה כשהם רואים שה-5% האחרים עושים מה שבא להם? ובוודאי איזה מסר זה מעביר גם ל-5%? יכולים להמשיך. אז אתם יודעים, אם יש דבר שאני באופן אישי מעריך במנהיגות, זה שקמים נבחרי ציבור ואומרים – כן, זה מה שאנחנו מאמינים בו. אתם רוצים – תבחרו נו, אתם רוצים – אל תבחרו בנו. הייתי מעריך אם המחנך, ינוש קורצ'ק הרמת גני,

מר אלי מוסרי: שיצא.

מר ליעד אילני: שיצא. היה אומר – מר אילני, אני לא מחשבן לך, אני מוכן שאנשים יקבלו משכורת ולא יגיעו לעבודה. זה רצוני, ככה אני רוצה לנהל. אבל הוא לא אומר את זה. הם מתממים. היא לא יודעת למה חבר המועצה מזרחי מתכוון בדבריו. אני אסתפק בכך. תודה.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר אלי מוסרי: אני עכשיו?

מר שמואל לרמן: בסדר.

מר אלי מוסרי: שלום לכולם. ערב טוב. ראשית, אני רוצה להתייחס לדברים שאמר אדם, מה שנקרא, בזכות הביקורת. ביקורת היא, חבל שראש העיר לא פה, אבל אני מקווה שהוא קורא את הסטנוגרמות, אני מקווה אני אומר, ביקורת היא נשמת אפה של הדמוקרטיה. ומכאן זה מביא אותי להמשיך בדבריו של ליעד לגבי הברכות לגבי סער. תראה, סער, א', באמת הצלחה. אני מכיר אותך אישית. אני חושב שהיית עורך המקומון יחסית עורך הוגן, גם עם הקואליציה, גם עם האופוזיציה. אבל יש תכונה בעיריית רמת-גן, שלפעמים משתדלים לענות לא ענייניות על מה שחברי מועצה מהאופוזיציה אומרים. ואני משתדל, אני בכל אופן באופן אישי ממרום שנותי והוותק שלי פה, אני תמיד משתדל להיות ענייני. אז אני אומר לך, ותעביר את זה הלאה להוא שיושב במגדל עזריאלי, שמי שיהיה ענייני – יקבל התייחסות ענייניות.

מר דני גולדשטיין: ממי פאר. משרדו של ממי,

מר שמואל לרמן: יושב בעזריאלי.

מר סער ורדי: הוא כבר לא שם.

מר דני גולדשטיין: עבר?

מר אלי מוסרי: הוא לא שם. אז תעדכן אותנו בהזדמנות איפה הוא יושב, שנעדכן. אז תעדכן את ממי פאר, שמחזיק את חוזה ההעסקה מול עיריית רמת-גן, תגיד לו שאנחנו כחברי מועצה מהאופוזיציה, ואני מדגיש בכוונה מהאופוזיציה, נהיה מאד ענייניים בהתנהלות שלנו מול מה שקורה בעירייה. אבל מי שחלילה יתקוף אישית, הוא גם יותקף אישית. תעביר את המסר הזה. ויש ברוך השם, נחרוג קצת ממנהגנו ונתקוף גם אישית.

עכשיו אני רוצה להתייחס לעניין של הביקורת ואני אתן רק דוגמא, בעזרת סרטון.

(הקרנת סרטון)

אני אעזור לכם בינתיים. זה ואדי כופר, בצידו המזרחי של רמת-גן. חבל שראש העיר לא פה. את הסרטון הזה צילם בחור בשם ירין יהושע, תושב רמת עמידר. הכלב זה הכלב שלו. אני רוצה לציין לפחות שני חברי מועצה, היו שם עוד שני חברי מועצה שאני יודע בוודאות – זה סגן ראש העיר אביהוא בן משה וחבר המועצה ליעד אילני. תסתכלו, רמת-גן, מהי 2017.

מר דני גולדשטיין: אם אחר כך מתלוננים שאין ירוק. טבע, מה אתה רוצה?

מר אלי מוסרי: כן. פה הכלבה לנה.

מר דני גולדשטיין: זה הדבר הכי יפה שראינו עכשיו, זה לנה שם.

מר אביהוא בן משה: נלה, לא לנה.

מר אלי מוסרי: נלה. העיקר שהיא כלבה, זה מה שחשוב.

מר דני גולדשטיין: ולא כלב.

מר אלי מוסרי: לא כלב.

מר דני גולדשטיין: כלבה.

מר אלי מוסרי: אבל תתרשמו מהתמונות, חבר'ה, תראו איך נראית רמת-גן, מהי 2017. מי שרוצה סיור מודרך, לא רק בבית קריניצי, אני אקח אותו לשם.

מר אביהוא בן משה: חשוב רק שתדייק,

מר אלי מוסרי: אני ברשות דיבור עכשיו, אביהוא.

מר אביהוא בן משה: משהו קטן, לא, קשור לזה. התחום הזה שאתה הרגע מציין אותו, האזור הזה של ואדי כופר, נמצא באחריות המלאה של מע"צ.

מר אלי מוסרי: של עיריית רמת-גן.

מר אביהוא בן משה: של מע"צ.

מר אלי מוסרי: עיריית רמת-גן.

מר אביהוא בן משה: מע"צ.

מר אלי מוסרי: עיריית רמת-גן.

מר אביהוא בן משה: מע"צ – מ-ע-צ.

מר דני גולדשטיין: אתה יודע מה אתה אומר, אביהוא? תסתכל מה אתה אומר, אם יש עגורן שהוא מתנדנד, האחריות של הקבלן. לא משנה מה יקרה לתושבים האלה.

מר אביהוא בן משה: ממש לא. ממש לא. אם מדברים לפחות שהדברים יובאו, מה שנקרא, על דיוקם.

מר שמואל לרמן: אביהוא, אבל אחרי זה אני אתן לך רשות דיבור, תדבר בנחת.

מר אביהוא בן משה: איך זה קשור לביקורת?

מר שמואל לרמן: בסדר.

מר אביהוא בן משה: אדם, איך זה קשור לביקורת, אדם? תסביר לי איך זה קשור לביקורת.

מר שמואל לרמן: עזוב, אביהוא, עזוב, בשביל מה?

מר דני גולדשטיין: אתה יודע מה, אתה לא מכבד את עצמך ברגע שאתה מנסה להאשים מישהו אחר ולא את עצמנו בביזיון הזה.

מר אביהוא בן משה: דני, עם כל הכבוד לך,

מר אדם קניגסברגר: ... שחור על לבן ועושים מכם צחוק ולא נותנת לכם את דו"ח ביקורת המבקר. ואתם תצביעו.

מר אלי מוסרי: מע"צ/עיריית רמת-גן, מאי 2017. עגלה, אני לא יודע של מי העגלה, זה של הקו-אופ.

מר דני גולדשטיין: זה של הקו-אופ, זה לא של מע"צ. העגלה של הקו-אופ.

מר אלי מוסרי: עגלה של הקו-אופ? זיהית?

מר דני גולדשטיין: נאשים את הקו-אופ. נו, באמת.

מר אלי מוסרי: רבותי, זה גני ערמונים. זה מגדל הטייסים מה שנקרא.

מר דני גולדשטיין: מגדלי מע"צ.

מר אלי מוסרי: תסתכלו על החומה, זו חומה יפה. דרך אגב, תיקנו אותה היום.

מר שמואל לרמן: אלי, רק שאלה.

מר אביהוא בן משה: אלי, שוב אתה לא מדייק. זו לא החומה של,

מר שמואל לרמן: אביהוא, מה יש לך?

מר אביהוא בן משה: אבל הוא לא מדייק,

מר שמואל לרמן: אבל בסדר, אני אתן לך אחרי זה לדבר שעה, תגיד לו.

מר דני גולדשטיין: למה שעה? תתן לו 5 דקות.

מר שמואל לרמן: כמה שהוא צריך.

מר דני גולדשטיין: לא. 5 דקות.

מר שמואל לרמן: בסדר. אלי, יש לי שאלה אליך.

מר אלי מוסרי: שניה, זה מסתיים, זה מסתיים.

מר שמואל לרמן: מסתיים, אבל מספיק. אני אגיד לך למה מספיק, כי זה לא קשור, אתה אדם, איש רציני, ההתייחסות צריכה להיות,

מר אלי מוסרי: לא, זה ביקורת, דיברנו על ביקורת.

מר שמואל לרמן: אם תראה לי לאיזה סעיף בביקורת יש ואדי כופר, אני אתייחס.

מר אלי מוסרי: לא, דיברו פה על הדובר, זה ביקורת?

מר שמואל לרמן: לא.

מר אלי מוסרי: עובדה הסכמנו שידברו. למה הסכמת כשדיברו? תקשיב, שמוליק, הפריעו לי, תן לי להמשיך, לסיים, באמת,

מר שמואל לרמן: קח עוד דקה ויאללה.

מר אלי מוסרי: דקה ואני אסיים. רבותי, שיהיה ברור, המחדל הזה הוא לא בן יום ולא בן 3 שנים, המחדל הזה הוא שנים. אי אפשר להאשים רק את ראש העיר הנוכחי, ישראל זינגר. אבל, אדוני ראש העיר, אתה כבר בתפקיד 3.5 שנים. התושבים, לצערי הרב, גילוי נאות, אני גר לא רחוק משם. לא על הוואדי, אבל לא רחוק משם. אני חושב שהגיע הזמן שכל תושבי רמת עמידר וגני ערמונים ונווה יהושע, וכל האזור של רחוב הירדן וגם תושבי מרום נווה, כולם סובלים מהמחדל הזה. הריב הזה בין הרשויות, בין רמת-גן לקרית אונו, בין רמת-גן לבני ברק, הוא לא רלוונטי לתושבים. התושבים לא שבויים בידי מריבות של ראשי רשויות. גם ראיתי את המכתב שהוציא סגן ראש העיר לשר לאיכות הסביבה. כשתהיה תשובה תגיד לי, כבוד ה -

מר אביהוא בן משה: הגנת הסביבה.

מר אלי מוסרי: הגנת הסביבה. כשתהיה תשובה אפקטיבית, אני אשמח לשמוע אותה. זה שכתוב שם שמה שנעשה לא ייעשה – זה נחמד, אבל מעבר לזה – מה נעשה? הבעיה היא בעיה מבנית וצריך לזכור, אם לא יטפלו בנושא הזה טיפול שורש מבני כמו שצריך, כל העודפים, והדגש – כל העודפים של מי השופכין/מי הביוב/מי הגשמים שיש היום, מה שנקרא ברמפה של בני ברק, גבעת שמואל וקרית אונו, יזלגו אלינו. וזו הבעיה הגדולה.

לסיום – אני מאד מבקש, אדוני ראש העיר, ואני שמח שנכנסת פנימה, מעבר לכתבות בעיתונים והסרטון הזה, הנושא הזה מחייב טיפול פעם אחת ולתמיד. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. יופי.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לתקן ש-מע"צ לא קיימת.

מר שמואל לרמן: בסדר. יש חברה.

מר אריה מזרחי: אביהוא, אין מע"צ, מע"צ לא קיימת.

מר אביהוא בן משה: נתיבי ישראל.

מר שמואל לרמן: לא חשוב. נתיבי ישראל.

מר אביהוא בן משה: אותה גברת בשינוי אדרת. אני גם אשמח להגיב על הדברים שאמר חבר המועצה אלי מוסרי.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אביהוא.

מר אביהוא בן משה: אני אגיב רק ענייניות למה שאמרת. ראשית, מדובר,

מר שמואל לרמן: לא תורך. אמרת שאתה רוצה, אמרתי לך בסדר.

מר דני גולדשטיין: גם אני חשבתי שאתה רוצה לזכות דיבור. הייתי בטוח. אמרת – כן, אביהוא.

מר שמואל לרמן: רועי, אתה.

מר אביהוא בן משה: אני אספר על העשייה שלי אתמול בנושא.

מר דני גולדשטיין: אבל זה לא קשור לביקורת.

מר אביהוא בן משה: הוא נותן ביקורת, אני משיב לביקורת.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> תגיד שזה לא קשור לביקורת ואתה רוצה רשות דיבור. אביהוא, נו, באמת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אביהוא, זה לא אופייני, די.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> מילאתי פי מים, ולא מי ביוב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רועי, בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> קצת אדבר על הביקורת. הביקורת כשיטה, כרעיון. אני חושב שמי שוותיק פה וזוכר גם את התקופה של צבי בר, זוכר עד כמה ביקורת היתה מן, אם תרצו, סיכות שניסו לתקוע בשריון של פיל, בעור של פיל. ואני חושב שהביקורת, בעיקר לאנשי ציבור, כשיושבים הרבה זמן בתפקיד שלהם, בהתחלה, איך שנכנסת לתפקיד, ישראל, וכולנו, היינו מאד רגישים לביקורת – גם כלפינו וגם בכלל, כלפי המערכת שאנחנו מייצגים. באיזה שהוא שלב אנחנו מקבלים כזה חספוס והביקורת כבר פחות ופחות מעניינת אותנו, עד כדי כך שלפעמים היא עוברת דרכנו. ואני חושב שהתהליך שעברנו ב-4 השנים האחרונות, גרם לנו, גרם לך לחלוטין להספיק להדביק את בר בקצב שלא מסוגל היום להסתכל על ביקורת. ביקורת מבחינתך הפכה להיות דבר שאסור בכלל שתישמע. זה התחיל לאחרונה, אפילו בפייסבוק שלך שהתחילו להימחק תגובות שהן לא נעימות. אני עד היום, 9 שנים כחבר מועצה, לא זוכר שנאלצתי למחוק תגובה לא אוהדת והיא קיימת. אבל אתה כבר מוחק תגובות לא הולמות. אתה מתייחס לביקורת בזלזול הרבה פעמים. גם כשנאמרים דברים שהם חשובים, ממש נדחים כלאחר יד. במקום לקחת את הביקורת, בעיקר לאור התקופה של בר, ולהפוך אותה לביקורת פונקציונאלית, שהיא נועדה לשפר את המערכת, לדאוג לה, לתגמל אותה, לדעת מה צריך לשפר – כלום, אנחנו הולכים לתהליך בדיוק הפוך לחלוטין. ואני אומר, לקראת השנה הבאה, שסער נכנס לתפקיד, אם לא האתגר שעומד להיות בשנה הקרובה, אז אני ממליץ דווקא לקחת את הביקורת, לא להתעלם מהדו"חות האלה, לשמוע מה אדם אומר, אני חושב שיש לו דברים לא מעטים שהם חשובים והם פונקציונאליים לשפר את הדברים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> איפה אדם?

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב שאת ההצעה הזאת, אני חושב שכשיש דו"ח ביקורת אנחנו צריכים לקרוא אותו בשקיקה, לאהוב לקרוא את זה, לאהוב לשמוע מה אפשר לעשות ואיך אפשר לשפר, ולא לדחות את ההצעה הזאת.

אז אני בהחלט מציע שאת ההצעה של אדם כן נקבל, לא בגלל שהיא קנטרנית ולא בגלל שהיא מנסה לחתור נגד, אלא בגלל שהיא בסופו של דבר, יותר משהיא באה לעזור לנו כחברי אופוזיציה אם היא תעבור, היא באה לעזור לכם לתפקד טוב יותר.

מר שמואל לרמן: תודה רבה, רועי. מי עכשיו, מוקי?

מר מוקי אברמוביץ: אני רוצה להתייחס להצעה של אדם. פקודת העיריות קובעת שהדיון בדו"ח הביקורת ייעשה בוועדת הביקורת. ועדת הביקורת רשאית, זכאית, אם היא רוצה להביא נושא למועצה לדיון, היא יכולה לעשות את זה. אין מקום לדיון במועצה. עם כל הכבוד לדוגמא שאריה מזרחי הביא,

עו"ד גלעד שריר: לא הבנתי, מוקי, אתה יכול לחזור? לא הבנתי מה אמרת בסוף.

מר מוקי אברמוביץ: שפקודת העיריות קובעת שהדיון בדו"ח הביקורת ייעשה בוועדת ביקורת ולא במועצה.

עו"ד גלעד שריר: ואמרת שהם יכולים להעלות משהו? לא הבנתי.

מר מוקי אברמוביץ: אם ועדת הביקורת תחליט להמליץ למועצה לדון באיזה שהוא ממצא או ממצאים – זו זכותה. אבל זו לא חובה של ועדת ביקורת להביא את דו"ח הביקורת.

מר אריה מזרחי: לא קראת את ההמשך – ועדת הביקורת תגיש למועצה את מסקנותיה וידונו בהן.

מר מוקי אברמוביץ: המועצה לא חייבת לדון בדו"ח הביקורת. נקודה. לגבי הדוגמא שלך, אריה, TQM זו שיטה של 'איאקוקה' שלא פועלת למעלה מ-20 שנה, אז אתה לא מעודכן. כבר זנחו אותה. מה שכן אני יכול לשתף אתכם, אני חבר בוועדת ביקורת של האוניברסיטה העברית הרבה שנים, אני יו"ר ועדת הביקורת של הפניקס, אין דו"ח של ועדת ביקורת, לא במוסד עסקי ולא במוסד ציבורי, שמובאים למליאה, למועצה, לדירקטוריון, לחבר הנאמנים – לדיון. אין כזה דבר. אתם מצרים על השקיפות. השקיפות קיימת, כי הדו"ח הזה מפורסם בריש גלי, גם לנו פיזית וגם באתר העירייה, ולכן אין פה בעיה של אי שקיפות. הדו"ח הזה שקוף לחלוטין. עד כאן.

מר שמואל לרמן: מוקי, תודה. גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני אשמח לכמה נקודות קצרות האמת. אחד – אני חושב שחסר לנו, והעלה אדם פשוט את נושא דו"ח הביקורת והדיון בו במועצה, לי חסר מאד, אני חושב שהיתה לי גם לפחות שיחה אחת איתך, אדם, מעבר לדו"ח ביקורת שהוא שנתי ודו"ח ועדת ביקורת שהוא שנתי, אמור להיות איזה שהוא מנגנון, אגב, גם כחבר הנהלה אני לא חושב שהוצג לי מעולם ובטח שלא כחבר מועצה, מנגנון של מעקב אחר תהליך התיקונים, הטיפול בליקויים, ולא לאחר שנה לקבל את מה נדון או לא נדון, או במשפט סתום – הליקוי תוקן. מה נעשה? איך טופל? X-Y-Z נגעו או לא נגעו, שונו נהלים כך וכך, לרבות הסבר. אני חושב שזה דבר קריטי בשבילנו כאחראים על הנושא, כאחראים לקחת את הדו"ח הזה ובעצם להבין ממנו, (אדם, גבי, עוד חצי שניה), אני חושב שללא היכולת לבדוק מה נעשה, אנחנו מדברים על 'פארש' מה שנקרא, בלי באמת שום מענה ואז זה מתחבר לדברים שאמרו חלק מקודמי, או אמר את זה אריה – זה מעיין לחלוטין את דו"ח הביקורת. אני חושב שבתחילת הקדנציה שלנו הוגש לשולחננו אישור דו"ח ביקורת, אני לא זוכר, תקנו אותי אם אני טועה, אבל איפה שהוא במהלך 2014 קיבלנו דו"ח ביקורת על 2012 או משהו כזה. שנתיים איחור, בלי דו"ח על הטיפול בליקויים, לקח עוד שנה עד שפה הוגש דו"ח ביקורת ראשון. אני חושב שצריך להתייחס לדו"ח הביקורת בכובד ראש ולראות איך מבצעים את המעקב באופן שוטף. אם כל

מחלקה או כל אגף בעירייה מגיש לפה, כל אגף וכפועל יוצא מכך גם כל מחלקה מגישה למועצת העיר דו"ח תלת חודשי, מן הראוי שגם משרד המבקר יגיש פה דו"ח תלת חודשי של טיפול ומעקב אחר הליקויים ואיך הם מתוקנים ואיך הם מטופלים. יכול להיות שזה היה משפיע גם לטובה, גם על הדו"ח של ועדת הביקורת, ואם היא בכלל היתה רוצה להציג פה את ההתעסקות והטיפול.

מוקי, לגבי המשפט שלך, לא התכוונתי להגיד, אבל אני לא מצליח להבין, אם קיימת זכות, ואני לא קראתי את הפקודה, אני מסתמך על האמרה שלך, אבל אם קיימת, כמובן שבסוף הדיון, אם הדיון הוא בוועדת הביקורת - - אני חושב שיש לנו שני עניינים, האחד, ותיכף נדבר על החוק, אבל עוד לפני החוק, כמו שאני חושב שלא מעניין בכלל מה החוק, את ראש העיר זה אמור לעניין, אותנו כנבחרי ציבור אמור לעניין לקבל פה כמו דו"ח תלת חודשי שכל אגף בעיר מגיש, גם דו"ח תלת חודשי ממבקר העירייה שעשה את הבדיקה על דו"ח הביקורת של השנה שעברה, איפה היה דו"ח המעקב, מה קורה עם הליקויים, האם אותם ליקויים נבחנו עוד פעם ונמצא שלאורך זמן הם מתוקנים. לי לא הוגש, למעט בדו"ח הביקורת השנתי, דו"ח מעקב אחר הליקויים וגם התשובה בדו"ח המעקב אחר הליקויים זו תשובת ראש העיר – הליקוי טופל.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תוקן. תוקן.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> תוקן, סליחה. נקודה. במשפט. כותב מבקר העירייה 50 עמודים על X, מקבל דף תשובה – התקלה תוקנה. תקלות חלקן על גבול הפלילים, חלקן על גבול המינהל הלא תקין, לקן סתם בחלמאות וחוסר תשומת לב. אבל הם מגיעים לדו"חות של 50 עמודים לכל נושא. אנחנו מדברים על דו"ח של מאות עמודים, אני לא יודע כמה מהיושבים פה בחדר קראו אותו, את כולו, אבל יושבים ומסתכלים ובסוף זה מסתכם בעמוד תשובה. אני, בעיני, במקום שאני גדלתי בו, זה נראה לי קצת תמוה. אני הייתי מצפה לקבל, כמו שאמרתי, משהו קצת יותר מפורט. זה, פעם אחת, דני, בשבילך, להערה הראשונה. אני חושב שמן הראוי שדרישת ראש העיר, מנכ"ל, יו"ר המועצה, במסגרת הדו"חות התלת חודשיים נקבל גם עדכון לגבי המעקב אחר הליקויים. זה פעם אחת.

פעם שניה, מוקי, לעניין הזה, אני בכלל לא יודע אם דובר בזכות בדין או לא וצריך לשמוע מה אומר היועץ המשפטי, כי בין המשפטים שלך אמרת שאם ועדת הביקורת דורשת אז ניתן לדון בה. באמת לא קראתי את פקודת

העיריות ויש יועץ משפטי. אני סמוך ובטוח שוועדת הביקורת דרשה לנהל את הדיון הזה לא פעם, הן בכתב, ואתה כחבר מועצה קיבלת לא פעם את פנייתו של יו"ר ועדת הביקורת לקיים את הדיון הזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> חצי דקה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אין בעיה. אבל בפועל הדבר הזה לא קרה. אני אשמח לשמוע מהיועץ המשפטי מה דעתו על כך. אני חושב שהשורה התחתונה, וזה מתחבר לדברים של רועי, אצלנו רובצת האחריות. וכשהאחריות רובצת אצלנו, אגב, היא מתנקזת בסוף לראש הפירמידה, לראש העיר. וכשהאחריות היא אצלנו, אפשר לטאטא כל דבר ביקורת ולהגיד – זה לא אני, זה כן אני, זה היה לפנינו, כמו שאמר אלי, וצחי כמובן התחבר אליו, זה היה, זה מפגע רב שנים. בסוף האחריות היא אצלנו. אפשר לגלגל את זה הלאה ואפשר לקחת אחריות. ולכן, דו"חות הביקורת, יש להתייחס אליהם ברצינות. יושבים חברי מועצה עם, אני מקווה, ראש על הכתפיים, עם הערות, גם אם אין וגם אם לא, ישבו בוועדת הביקורת, העלו דברים – שווה לדון בהם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אגב, אביהוא, זה מתחבר גם למשפט על מע"צ. ודווקא בתור מישהו שמעורב בזה ולקח חלק ורוצה לקחת חלק, אל תגיד מע"צ, כי זה מראה כאילו אתה מסיר אחריות ואתה דווקא לא מסיר אחריות. אז אל תגיד את המשפט הזה, כי זה משתמע הפוך.

<u>מר ליעד אילני:</u> אבל רק חשוב לומר, שגם אם בפקודת העיריות לא מצוין ואני לא יודע, צריך לשמוע את היועמ"ש, גם אם לא מצוין, יש לי הערכה רבה לניסיון הניהולי העשיר של מוקי אברמוביץ, שהוא בוודאי רב משלי. אבל יכול להיות שה-TQM לא קיים 20 שנה, אבל גם הגישה הזאת לא קיימת כבר 20 שנה בעולם הציבורי, שאם לא כתוב אז אנחנו כנבחרי ציבור לא חייבים לעשות.

מר שמואל לרמן: יופי. אביהוא, אתה. עכשיו אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה. 5 דקות מה שאתה רוצה. אחריך גבי מסיים.

מר אביהוא בן משה: טוב. אני רוצה רק להתייחס לסיפא של הדברים של גלעד ולכל הדברים שדיבר אלי מבחינת הביקורת. קודם כל, ביקורת היא דבר שהוא חשוב והוא דבר שבעזרתו אפשר לבנות ולתקן דברים, ואני מניח שכל חברי האופוזיציה, זאת נקודת המוצא שלי, רוצים להעביר ביקורת כדי שביקורת תתוקן, לא כדי לשים את הצלב על מישהו על ראשו ואותו ליירט או להוריד. זו נקודת המוצא.

לגבי הביקורת שבאמת נאמרה פה כחלק מהנושא שהעלה אדם ואלי העלה את הנושא הזה, אני, מה שנקרא, גר בקרבת מקום, מכיר את המצוקה, ואלי, אתה ואני חברים כבר כמעט 14 שנה בתוך המועצה, 10 שנים, אולי אפילו 11 שנה היית חבר קואליציה, חבר בכיר בקואליציה, סגן ראש עיר, אפילו, אם זיכרוני לא מטעה אותי, אפילו הצטלמת על רקע ואדי כופר. וגם אתה היית אמור להיות בתוך העשייה. ואם הגענו למקום הזה אחרי 11 שנים של פעילות שלך ציבורית ועדיין זה אותו מצב, זה אומר משהו לגבינו, שמשהו לא השתנה. ואני כן רוצה לספר לך, שהרבה דברים השתנו. אני רוצה להזכיר לך שב-2012-13, בקואליציה הקודמת, שאתה היית חבר בה ונמשכה גם ב-2014 בכהונתו של ראש העיר הנוכחי, קירינו את כל האזור שמתחיל מאזור הרב לוין שם, קירינו את כולו, עד האזור שבו בעצם מתחילה האחריות של מע"צ, של נתיבי ישראל. לא אמרתי ולא הזכרתי את מע"צ כדי לזרוק אחריות. אף אחד לא זורק פה אחריות. האחריות היא שלנו. ואני רוצה כן להעמיד דברים על דיוקם. יש שם 3 מוקדים שבהם היתה לנו בעיה של יתושים: האזור הראשון זה אלרום פינת התפוצות, האזור השני זה התפוצות 54, האזור השלישי זה באזור ערמונים התפוצות, בהמשך רחוב הארז, והמקום האחרון באזור של העלייה הראשונה פינת הררי. אלה המוקדים שהעירייה טיפלה בכולם, בכולם, למעט רחוב הררי, ופה אני רוצה להגיד משהו לגבי רחוב הארז.

עו"ד גלעד שריר: אפשר לקטוע אותך? שאלה – מה זה טיפלה? אתה מדבר ספציפית טיפול ביתושים, נכון?

מר אביהוא בן משה: אני אגדיר מה זה אומר טיפלה. זה אומר שהעירייה יצרה מדפים באזור החיבור בין גבול רמת גן בני ברק, כדי למנוע

בכל ימות הקיץ הזרמה של ביוב. אין. זה פשוט נסגר. הביוב יישאר אצלם למי שינסה להעביר מאזור התעשייה של בני ברק,

מר ליעד אילני: אביהוא, שאלה חשובה – אין חשד לזליגה של מי ביוב לתוך מי שתיה?

מר אביהוא בן משה: לא. בתחנה שעליה מדובר, השאיבה שם, עצרנו, חסמנו בקיר בטון, כדי שלא יוכלו להזרים. כמובן שהקיר הזה נפתח בימות החורף, כי זה ואדי שאמור להעביר ...

עו"ד גלעד שריר: דמי שתיה לא. אגב, מי תהום, אף אחד לא יודע. אבל יש לי עוד מילה על מה שאמרת.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה אבל למקד את הדברים שדיבר עליהם אלי ואז אני אוכל לענות לשאלות למי שירצה ויש גם את עזרא שהוא מייצג את נושא התשתיות בחלק הזה.

מר ישראל זינגר: תנו לו לסיים ואחרי זה תשאלו.

מר אביהוא בן משה: ברחוב הארז, נבנה שם קיר. זה לא קיר לבנים שנועד סתם למשחק ילדים, זה קיר שבעצם נחסם בעקבות זליגה של מים שהגיעו לשם. עיריית קרית אונו טוענת שלא מדובר במי ביוב אלא במים של מי השקיה ובמי מזגנים. אני לא קונה את זה, לא קונה את זה, אבל זו הטענה הרשמית של העירייה עצמה. כשהעירייה ראתה את המהלך הזה, העירייה פשוט בנתה, אגף התשתיות בנה קיר כדי למנוע זליגה של מים, והקיר הזה עמד. וכתבתי לשר – יד נעלמה לפני 3 שבועות באה ושברה את הקיר הזה. אז אי אפשר לומר שהעירייה לא עשתה כלום. העירייה בנתה וחסמה גישה וזליגה של מים לכיוון החלק שלנו. פשוט יד נעלמה הגיעה, ואני לא רוצה להאשים אף אחד, אבל אני המלצתי למשטרה הירוקה, אני סימנתי ורמזתי, לא סימנתי, אגב, דיברתי גם עם הנהלת המשטרה הירוקה וגם עם הנהלת המחוז כיו"ר הוועדה לאיכות הסביבה, ואמרתי להם שלא יכול להיות מצב שיד נעלמה באה ושברה קיר כדי שיזרמו מים, ולא משנה כרגע אם זה מי ביוב או מי השקיה. והסכימו איתי. אמרה לי המשטרה

הירוקה, שכרגע הדבר נמצא בפתחו של המחוז והנהלת המשרד, ולכן יש לפנות אל השר ולא לטפל בזה ברמה של ערים, כי זה רק אמור להיות, מה שנקרא, פניה ושימוע, שיוזמנו ראשי העיר קרית אונו, שכרגע רק משם זה מוזרם. אז כרגע יש טיפול, ובעוד שבועיים בעזרת השם, יש תכנון להציב שם חסימה, אני לא זוכר את החומר שממנו אמור להיות שם. ולגבי החלק שכרגע נראה פה שהוא לא מקורה, שאמרתי באחריות,

עו"ד גלעד שריר: התחילו מזרקות שם עכשיו.

מר אביהוא בן משה: לגבי החלק שלא מקורה, אני רק רוצה לומר שבחלקים שכן מקורים וכן הצבנו את הסגירה, גם יצרנו הטיה של המים לתוך קו הביוב העירוני שלנו, כדי שבאמת, במיוחד בקיץ, לא בחורף, כי אז בעצם הכול זורם לאזור פארק אריאל שרון. בחלק הזה, מע"צ, נתיבי ישראל, אני לא יודע איך קוראים להם היום, הביוב נמצא שם על תשתיות של כל מיני סיבים כאלה ואחרים, ולאחר מכן הם התחייבו שהם יקרו את המקום. אבל עד שזה יקרה, אנחנו נפעל לסגירה הרמטית בכל ימות הקיץ, במיוחד באזור רחוב הארז, כדי למנוע זליגה והגעה של זרימת מים.

מר אלי מוסרי: אהבתי את הפירוט שלך. מאד יפה.

מר אביהוא בן משה: הייתי שם אתמול בפעם המי יודע כמה.

מר אלי מוסרי: אביהוא, שאלה קצרה. מה יקרה אם חלילה כמויות מי השופכין, מי המזגנים, הממטרות של קרית אונו, עוד הפעם יעלו את המפלס, לאיפה המים האלה יילכו, העודפים?

מר אריה מזרחי: לתוך הפארק הלאומי. נחל כופר מזין את הפארק הלאומי.

מר אביהוא בן משה: פארק אריאל שרון.

מר ישראל זינגר: רגע, חברים, סליחה. אביהוא, שניה.

מר אריה מזרחי: מה פארק אריאל שרון? חוצה את האגם וממשיך עד נחל איילון.

מר ישראל זינגר: רגע, אריה, אריה, אריה, הסתיים, גבי מדבר. הלאה. בבקשה.

מר גבי נחמיאס: אני מקריא את התשובה או מה שאני,

מר ישראל זינגר: מה שאתה רוצה.

מר גבי נחמיאס: לפני שאני אקריא את התשובה, מאחר ואני גם חבר ועדת ביקורת יחד עם אדם, אז אני רוצה להגיד שהדבר האחרון שעושים פה, או מה שהצטייר זה שמישהו מנסה לטאטא את הדברים, ועדת ביקורת עושה עבודה טובה ובמיוחד, אני לא זוקף את זה לזכותי כי אם לזכות אדם, שהוא משקיע שעות על גבי שעות, ואני מוריד בפניו את הכובע. ואנחנו דנים וחוקרים ושואלים ומסמנים וכל מה שצריך לעשות, ואחר כך בישיבות שיש עם מנהלי האגפים וראשי מחלקות, אנחנו מעלים בפניהם טענות ודברים ומקבלים תשובות, וכל הדברים האלה קורים. אז אני לא יודע למה צריך להביא את הדברים ולדון פה אם יש ועדה שדנה ועושה את העבודה שלה. כי אם ככה, אפשר לבטל, אפשר לעשות ביטול,

מר אדם קניגסברגר: את הדו"חות האלה אנחנו מביאים במילא למועצה ויש דיון.

מר גבי נחמיאס: אבל אפשר אם ככה לעשות,

מר אדם קניגסברגר: גבי, מדובר על דו"ח מבקר המדינה ודו"ח משרד הפנים, לא על הדו"חות של המבקר. של המבקר אנחנו מעלים לדיון.

מר גבי נחמיאס: בסדר, אבל גם זה אנחנו מדברים.

מר אדם קניגסברגר: אז מה אם אתה מדבר, מישהו יודע?

מר גבי נחמיאס: אנחנו אבל יכולים להעלות את זה ולהציף את זה קדימה.

מר אריה מזרחי: השאלה מה עושים, לא דיבורים, מה עושים.

מר גבי נחמיאס: אם ככה, אפשר באופן רוחבי לבטל את כל הוועדות שיושבים פה חברים וחברים בהן ולהביא את הכול לדיון פה. אז בשביל מה צריך ועדות?

מר אדם קניגסברגר: אבל ועדת הביקורת, כתוב בספר מה שצריך לעשות.

מר ישראל זינגר: אבל תנו לו לסיים.

מר שמואל לרמן: גבי, בבקשה.

מר גבי נחמיאס: מה שהיה לי ככה אמרתי. עכשיו יש את התשובה הרשמית שצריך להקריא אותה.

מר שמואל לרמן: אתה יכול להקריא.

מר גבי נחמיאס: כבר אמרו אותה בכמה ורסיות, אבל שיהיה לפרוטוקול:

על פי סעיף 149/ג/א לפקודת העיריות, ועדת הביקורת תדון בדו"חות הביקורת על העירייה ותגיש למועצה את סיכומיה והצעותיה. החובה החוקית היא של ועדת הביקורת לדון בדו"חות ולא המועצה.

מר שמואל לרמן: 100%. דני, רוצה לומר משהו לסיום? יש לך מה להוסיף?

מר דני רייף: אני חושב שכל נושא תיקון הליקויים הוא נושא חשוב.

מר אדם קניגסברגר: לא תיקון ליקויים, לגבי ה -

מר דני רייף: מעקב אחר תיקון הליקויים.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, לא להפריע לו.

מר אדם קניגסברגר: הדיון במועצה.

מר שמואל לרמן: אדם, תן לו.

עו"ד גלעד שריר: הוא בחר לענות לי. עד שעונים לי, ואני בטוח שתהיה תשובה ענייינית, תן לשמוע.

מר דני רייף: לגבי הדיון במועצה, אני כתבתי מבחינה חוקית מה שהחוק דורש. שאלתי את היועץ המשפטי, לא היו לו הערות נוספות, זה מבחינתנו מה שהחוק. ואני חושב שיש חשיבות רבה, וגם מה שהעלה גלעד, אחת לרבעון, זה גם פקודת העיריות מציינת, לציין תיקון ליקויים. ואני גם רואה חשיבות רבה בתיקון הליקויים, שזה למעשה אפקטיביות של הביקורת.

מר שמואל לרמן: 100%. יופי.

עו"ד גלעד שריר: א', בוא נעמוד בפקודה.

מר שמואל לרמן: אתה דיברת.

עו"ד גלעד שריר: כשאביהוא דיבר הרשה לי ראש העיר לשאול אותו בסוף דבריו.

מר שמואל לרמן: גלעד, אי אפשר.

עו"ד גלעד שריר: הוא ניהל את הישיבה, מה לעשות?

מר שמואל לרמן: אבל אני מנהל. ברגע שאני כאן,

עו"ד גלעד שריר: אבל הוא ניהל אותה.

מר שמואל לרמן: מה לעשות?

עו"ד גלעד שריר: אז בסדר, אין בעיה.

מר שמואל לרמן: תקשיבו, רבותי, אני משהו רוצה להעיר את תשומת לבכם.

מר אביהוא בן משה: עיקרון ההסתמכות מסתמך על זה שימשיכו אותו.

מר שמואל לרמן: אין המשכיות. תקשיבו רק משהו.

עו"ד גלעד שריר: בפעם הבאה אני אפרט, בכל זאת, תתן לי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא נורא. תקשיבו, אנחנו בנושא מספר 1. אנחנו שמחים שיש פה דיון, רק אם כל אחד יתעקש להגיב על ההגבה וזה, אנחנו לא נגיע לסעיף 7, שהוא חשוב גם לאופוזיציה וגם לקואליציה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל נדבר ענייינית. אבל נדבר ענייינית.

<u>מר ליעד אילני:</u> למה לא נגיע?

<u>מר שמואל לרמן:</u> כי אני אגיד לכם, ב-10:30-10 אנחנו מסיימים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ואם זה ייקח 14 שעות, אבל נדבר ענייינית, אני לא מצליח להבין. אני לא מבין אבל, גבי, את ההערה הזאת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אנחנו מצביעים על הצעת ההחלטה, אני אקריא אותה עוד פעם.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> רק להערתך, שלא תתפלא שאני לא אדבר עניינית בהמשך, כי אני את דברי אגיד. יש לי 5 דקות בכל נושא, אתם יכולים לשמוע אותי by hook or by crook.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אתם יכולים להמשיך פה את הדיון עד מחרתיים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בסדר גמור. יכולת לעשות את זה מחובר לענייין, זה יהיה לא מחובר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> המועצה מחליטה, הצעת החלטה של אדם שאנחנו מצביעים עליה: המועצה מחליטה, בהתאם להנחיית משרד הפנים, לקיים דיון בכל דוחות הביקורת שנערכו ברשות ובהמלצות ועדת הביקורת. מי בעד הצעת ההחלטה של אדם? ירים את ידו. 8.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני מבקש שמית כי אני רוצה להעביר את זה למשרד הפנים.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. בבקשה, שמית, אין בעיה. תחזור על השמות.

מר רון קוגמן: דני, אריה, אדם, שלום, גלעד, ליעד, אלי ורועי.

מר שמואל לרמן: 8. מי נגד הצעת ההחלטה?

מר רון קוגמן: צחי, מוקי, רמי, איצ'ה, גבי, חיים, משה, שמוליק, ישראל, אדוה, אביבית, אביהוא.

מר שמואל לרמן: כמה? רעות, כמה?

עו"ד רעות בנק אלון: 8 בעד, 12 נגד.

מר שמואל לרמן: 8 בעד, 12 נגד הצעת ההחלטה. הצעת ההחלטה לא עברה.

מר אריה מזרחי: אולי בכלל נבטל את ה -

מר ליעד אילני: איפה השלט הסגול מהבחירות – "זינגר – בגלל השקיפות". אתה זוכר את זה, אריה?

מר אריה מזרחי: כן. אולי, באמת, חברי לקואליציה, לא חבל על הכסף שמשלמים למבקר?

מר אדם קניגסברגר: אני לא מאוכזב מההחלטה של ההנהלה, אני מאוכזב משומרי הסף.

החלטה:

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות - 12 נגד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, גב' אדוה פולק, מר אביהוא בן משה, עו"ד אביבית מאור נמרודי, מר שמוליק לרמן, מר גבי נחמיאס, מר איצ'ה שחם, מר רמי פדלון, מר מוקי אברמוביץ, מר חיים גלרמן, מר צחי זליכה), 8 בעד (מר אלי מוסרי, מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, עו"ד שלום לוי, מר אדם קניגסברגר, מר אריה מזרחי, מר דני גולדשטיין, עו"ד רועי ברזילי) לדחות את ההצעה.

2. בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "ערעור על שומות שנערכו בעבר".

מר שמואל לרמן: בסדר גמור. בקשתו של אדם קניגסברגר, חבר מועצת העיר, לדון בנושא: "ערעור על שומות שנערכו בעבר".

אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר רמת גן
יו"ר ועדת הביקורת

Adam Kenigsberger
Member Of The City Council

13.2.17

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון : <u>הצעת החלטה</u>

א.ג

לאור העובדה שראש העירייה הקודם יושב בכלא על קבלת שוחד מייזמים, ראוי לבדוק, האם בכל הפרויקטים הגדולים שולמו המסים וההיטלים כחוק. מדובר בסכומי כסף גדולים מאד.

<u>הצעת ההחלטה</u> : מועצת העיר מחליטה לבחור משרד עורכי דין חיצוני,(במכרז), שיבדוק מבחינה משפטית, האם אפשר לערער על שומות שנערכו בעבר בפרויקטים גדולים, בנוגע להיטלי השבחה, אגרות בניה והיטלי פיתוח.

בכבוד רב

אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה.

העתקים :מר שמואל לרמן – יו"ר המועצה

מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה

מר דני רייף - מבקר העירייה

עו"ד דוד שוואקה – היועץ המשפטי

עו"ד רעות בנק אלון – מ"ע המועצה וההנהלה

בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל. 03-6132927 פקס: 03-6727958 Tel: 03-6132927, Fax: 03-6727958, 35 Bialik St., Ramat-Gan 52100
E-mail: adamk9944@gmail.com

אני אקריא את הצעת ההחלטה כדי שנדע על מה אנחנו מדברים: מועצת העיר מחליטה לבחור משרד עורכי דין חיצוני (במכרז), שיבדוק מבחינה משפטית האם אפשר לערער על שומות שנערכו בעבר בפרויקטים גדולים, בנוגע להיטלי השבחה, אגרות בניה והיטלי פיתוח. אתה יודע מה, אדם, אתה תפתח ואחרי זה אני אראה מי רוצה עוד לדבר. בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ההצעה בסוף תהיה קצת שונה, כי בינתיים חלף זמן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מה שאני מציע, כשיגמרו כולם לדבר, תגיד אתה מה ההצעה ועל זה נצביע.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נזכיר את זה עוד פעם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אין בעיה. בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> במילא אתם מצביעים נגד, אבל התקווה היא שתקשיבו, וחשוב שתקשיבו, שתדעו איפה אתם חיים.

לפני כשנה טענתי במועצה והבאתי גם דוגמאות לכך, שהיתה שמאות בחסר בהיקף של 800 מיליון שקל. היום אני מודיע לכם שהמספר הוא יותר מ-2.5 מיליארד שקל. לרמן, יותר מ-2.5 מיליארד שקל.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אתם שואלים איפה חסר בקופת העירייה כסף.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לפני כשבועיים פנה אלי תושב שכונת ראשונים מרחוב דב פרידמן שמול הבורסה בקשר לחניון ציבורי שהובטח להם במגדל אמות או במגדל אטריום. מבדיקת הנושא התברר לי שהמגרש הידוע כמתחם המחלבות, ששטחו 15 דונם, היה שייך לעירייה, נמכר בפחות מ-1 חלקי 20 משוויו, היום שווי הקרקע שעליו נבנו שלושת המגדלים הוא כמיליארד שקל. נכון שהנושא ישן, אבל מה שאני הולך לספר לכם, זינגר, זה חדש.

בדקתי את עניין החניון בפרוטוקולי הוועדה המחוזית והעירייה, והתברר לי שבמאי 2011, חבל שמנהלת הנכסים לא נמצאת פה, שבמאי 2011 הוחלט בוועדה המחוזית שמספר מקומות החניה לא יהיה 650 אלא יהיה 495, שמתוכם יוקצו לעירייה 245 מקומות חניה. הפרוטוקול נמצא אצלי. 245 מקומות חניה לשימוש הציבור. החניות לא יוצמדו וינוהלו כיחידה אחת ולא ניתן להשכירם לשוכרי או רוכשי השטחים במגדלים. החניות הציבוריות יהיו פתוחות לשימוש הציבור 24 שעות ביממה. רבותי, האם החניון פתוח לציבור היום? לא. כמו כן התברר שמהנדס העיר, תקשיבו טוב, מהנדס העיר דאז, דאג שהחניון ינוהל כנראה על ידי חברת אמות השקעות של חברת אלוני חץ, והשמאים העריכו אותו בפחות משוויו. אני לא ארבה פה בדברים, אבל זה היה הרבה יותר חמור ממה שתיארתי. הדבר מוזר, מוזר מאד. לידיעתכם, מחיר חניה באזור הוא כ-1,350 שקל לחודש. אם מישהו יתקן אותי, בבקשה. מדובר ב-245 חניות, ששווי השכרתן השנתית 4 מיליון שקל. שנתית, 4 מיליון שקל. היות וכל התהליכים סביב מכירת המגרש והחניון מעוררים חשד, היה ראוי לבדוק את המקרה לעומק. גם מר זינגר צעק בזמנו נגד הפרויקט הזה.

השאלות המתבקשות הן: מדוע נמכרו נכסי העירייה בנזיד עדשים? על סמך מה נעשו השמאויות? מדוע העירייה אינה מקבלת בחזרה את החניון הציבורי? מה קורה עם כספי השכרת המגרש? באותה הזדמנות יש לבדוק מה קורה עם נתיב הנסיעה בז'בוטינסקי, מר זינגר, אתה הבטחת שהבניין ייגמר תבדוק את זה עוד פעם, שנסגר עקב הבנייה, והובטח שייפתח עם סיום הבנייה. ומה עם הקולונדה שהיתה אמורה להיבנות לפי החוק.

???: איזה בניין רק אדם?

מר דני גולדשטיין: אמות.

מר אדם קניגסברגר: אמות. הכול ידוע לזינגר, רק החניון לא נמצא שם. רבותי, זה רק מקרה אחד מיני רבים. לכן, יש לבדוק את כל הפרויקטים הגדולים מהעבר שבהם יש חשד לשמאות בחסר. ואם יתברר שהיתה רמאות, והיתה, אפשר לדרוש החזר כספי ואולי להגיש תביעות אישיות כנגד האחראים. לכן אבקש מהמועצה לקבל את הצעת ההחלטה שאני אקריא אותה עכשיו, ואני אקריא אותה עוד פעם:

מועצת העיר מחליטה לבחור משרדי עורכי דין ורואי חשבון חיצוניים, שמאי מכריע בדימוס, ורצוי גם חוקר פרטי, שיבדקו את ההתנהלות סביב

הפרויקטים הגדולים, ולערער מבחינה משפטית על השומות שנערכו בנוגע להיטלי השבחה, אגרות הבנייה והיטלי פיתוח.

רבותי, זו ההצעה. יש המון מגדלים, רמה, חבל שאני ארבה דיבור, בכל המקומות האלה היתה שמאות בחסר שמתקרבת ל-2.5 מיליארד. העיר זקוקה לכסף הזה. מישהו חייב לבדוק ולחפש. יש אנשים, ואני מצטער להגיד את זה, יש אנשים שיש להם אינטרס לטייח את הדברים, וחבל. אנא, תעשו לפחות בקדנציה הזאת את מה שאפשר לעשות למען העיר. 2.5 מיליארד לא הולכים ברגל, אפילו רבע מהם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה, אדם. מי רוצה לדבר? דני, גלעד, שלום, ליעד, אביבית, גם אני רוצה להגיד משהו. זהו? בבקשה. יופי.

<u>מר אלי מוסרי:</u> שים אותי בסימן שאלה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> סימן שאלה. אם תרצה תגיד לי. אני אתחיל הפעם מצד זה. ליעד, הפעם אתה תהיה ראשון.

<u>מר ליעד אילני:</u> אי אפשר, רבותי, שלא לחבר את זה לנושא הקודם. אמרתי מקודם, אני אומר גם עכשיו, אין ארגון שאין בו שחיתות. פה אני לא יודע. יש פה טענה על משהו לכאורה לא כשר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> היה.

<u>מר ליעד אילני:</u> היה. כל איש ציבור שמחויב לציבור ולכספי הציבור, אין שום סיבה הגיונית שיצביע כרגע נגד ההצעה של חבר המועצה קניגסברגר, שבסך הכול מבקשת למנות בודקים חיצוניים, שיבואו ויבדקו את זה מחדש ויסירו לו את החשש שלו ואת החשש שלנו, והלוואי ונתבדה. מי שיצביע נגד,

<u>מר אריה מזרחי:</u> ויעשירו את קופת העירייה הדלה.

מר ליעד אילני: שלא לדבר על להעשיר את קופת העירייה, אפשר לקנות בזה עוד הרבה זיקוקים, לא חסר מה לעשות עם זה. תחשוב עוד 2.5 מיליארד, אתה יודע כמה פעמים ראש העירייה, תוכל לספור מ-10 עד 1? אין שום סיבה, אני מדבר לכל אחד ואחד מכם, להצביע נגד בדיקה נוספת. הוא לא מדבר פה על 1,000 שקלים, על 100,000 שקלים, ואני לא מזלזל בשקל, בטח לא כשמדובר בכספי ציבור. הוא מעלה פה מספר של 2.5 מיליארד שקלים. כל אחד אמור,

עו"ד גלעד שריר: תקציב וחצי. כמעט שנתיים?

מר ליעד אילני: תקציב וחצי, כולל הפיתוח. כל אחד אמור לרעוד בכיסא שלו. כשאדם דיבר איתי, אדם, מתי דיברתי איתי על ההצעה הזאת, לפני חודשיים? יש ריבית דרך אגב, על ה-2.5 מיליארד, על החודשיים האלה?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר דני גולדשטיין: זה הרבה כסף.

מר אדם קניגסברגר: נזהרתי להגיד שזה יותר מ-3.

מר ליעד אילני: אדרבא ואדרבא.

מר שמואל לרמן: 6.

מר ליעד אילני: 6 מיליארד?

מר שמואל לרמן: 8. יש לך מספר שאתה יכול להסתמך עליו? זה נראה לי לא רציני לזרוק מספר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שמוליק, אני אענה. תן לי לענות.

מר אדם קניגסברגר: המספר שאני זרקתי, יש פה גזבר, חוץ מזה יש מנהלת נכסים ובדקו את זה. אני לא מוציא מספר שאני לא בודק. יש לי גם את המסמכים.

מר ליעד אילני: אדם, אני מודה למר לרמן, יכול להיות שזה לא 2.5 מיליארד,

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, זה יותר.

מר ליעד אילני: לא, אולי יותר, אולי זה רק 20 מיליון שקלים, יש לנו מה לעשות עם 20 מיליון שקלים?

מר שמואל לרמן: כן.

מר ליעד אילני: חבר'ה, זה כספי ציבור, למען השם. מי אנחנו שנצביע נגד בדיקה נוספת של גורמים חיצוניים?

מר אדם קניגסברגר: לרמן, הנה כל ההודעות.

מר ליעד אילני: תחשבו על זה כאילו עכשיו הזמנתם עוד חוקר פרטי לחקור את סיגל חורש. תחשבו על זה ככה.

מר דני גולדשטיין: עזוב, עזוב, עזוב את סיגל.

מר ליעד אילני: עוד הוצאה קטנה.

מר דני גולדשטיין: עזוב את סיגל. כל מה שישקיעו על סיגל שווה. אני אומר לך שווה.

מר ליעד אילני: שווה?

מר דני גולדשטיין: אבל עכשיו, עבר ראש העיר, ניגש אלי ואומר – אתה יודע שעושים. אני מציע, בואו ניתן לו שיבוא ויסביר לנו מה בדיוק עושים.

מר ליעד אילני: דני, אני צעיר ממך,

מר דני גולדשטיין: עושים? אז עזוב, נו.

מר ליעד אילני: אבל אני כבר סקפטי. אני אגיד לך למה.

מר שמואל לרמן: דני, תן לו. גם לך יהיה.

מר ליעד אילני: כל כך הרבה פעמים הוא,

עו"ד גלעד שריר: איך אמרו גדולים? אין כלום כי לא היה כלום לא יהיה כלום, משהו כזה, נכון?

מר שמואל לרמן: דני, ביחד זה 8.

מר דני גולדשטיין: 8 ביחד. דו-שיח, אנחנו מדברים.

מר שמואל לרמן: אדם, גם אתה, ביחד שלושתכם 11.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר לכם רגע משהו.

מר אדם קניגסברגר: תקשיבו, לא משנה המספר.

מר דני גולדשטיין: אתה יודע מה מפתיע אותי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הבנו את הנקודה. הנקודה מאד ברורה. הבנו. רוצה תשובה?

מר דני גולדשטיין: ראש העיר לפני הבחירות התפאר בזה שהוא הולך לבנות חניות בלי סוף.

מר ליעד אילני: אני רוצה לספר לכם משהו. אני מחר בבוקר נוסע לחופשה.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, תבקשי תגובה מנורית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה נראה לך?

מר דני גולדשטיין: עוד פעם? רק חזרת.

מר ליעד אילני: לא, זה היה עבודה. אני מחר בבוקר נוסע לחופשה. אם אני אחור מוקדם הביתה, אשתי תבקש ממני לארוז איתה ביחד. אני רוצה לחזור ב-4 בבוקר היום הביתה.

מר דני גולדשטיין: הם לא יאריכו זמן.

מר שמואל לרמן: ליעד, אני אתן לך פטור בגלל היד.

מר ליעד אילני: אני אגיד לך רק משהו אחד, כל כך הרבה פעמים,

מר אדם קניגסברגר: לרמן, חבל על הזמן, קדימה.

מר שמואל לרמן: טוב, יאללה, ליעד, בסדר.

מר ליעד אילני: אני אומר לך, מר לרמן, כל כך הרבה פעמים ישבתי פה בחדר הזה, אני אומר לכם, אני הצעיר שבחבורה,

מר דני גולדשטיין: הילד, לא הצעיר.

מר ליעד אילני: הילד. איבדתי את התמימות. הובטחו לי דברים – נבדוק ונחזור ונעשה. אני זוכר את ההצעה לסדר שלי לפני שנה וחצי על הפעלת האגם בפארק הלאומי. אתה רקדת שם ביום העצמאות האחרון?

מר אלי מוסרי: חכה. חכה.

מר ליעד אילני: אבל הובטח לי. הובטח לי שזה כבר יצא לדרך.

מר דני גולדשטיין: אבל לא הובטח לך מתי. סליחה. ולפי איך שאני מכיר את ישראל, הוא מתכוון להיות לפחות 4 קדנציות פה. בסוף הוא יעשה. תן לו זמן.

מר ליעד אילני: אני מבקש לא להפריע.

מר דני גולדשטיין: אל תהיה קטנוני. ילד, אל תהיה קטנוני.

מר שמואל לרמן: דני, אתה מפריע לו, בחייך.

מר דני גולדשטיין: לא, אני אומר, הילד, שלא יהיה קטנוני.

מר שמואל לרמן: בסדר. בסדר.

מר דני גולדשטיין: תן לו זמן.

מר ליעד אילני: אני רוצה לספר למשנה לראש העיר, שאני מודה לה שוב על ה -

מר אביהוא בן משה: לא, משנה.

מר ליעד אילני: משנה לא, משנה. תבדוק אותי.

מר אביהוא בן משה: משנה זה 6 סדרי משנה.

מר שמואל לרמן: זה לא חשוב, דבר, מה זה חשוב?

מר דני גולדשטיין: זה חשוב. זה חשוב. זה כן חשוב.

מר אביהוא בן משה: בוודאי שזה חשוב. המשנה לראש העיר.

מר שמואל לרמן: די, רבותי, תבינו, בחייכם, יש עוד מלא נושאים.

מר ליעד אילני: אז תנו לי לסיים. חברי לאופוזיציה, אני מבקש דקה אחת כדי לרענן את זיכרונה פעם נוספת.

מר אלי מוסרי: סליחה, אתם אשמים, אם הייתם ... כל פעם שביקשנו ...

מר שמואל לרמן: אבל יש 6 נושאים, אין שום בעיה, אבל תתקדמו, בחייכם.

מר ליעד אילני: אלי, אני מבקש, אני מעוניין לרענן פעם נוספת את זיכרונה של גב' פולק. אני לא הייתי שנה יו"ר חברת הפארק הלאומי, בסך הכול 7 חודשים, אבל זה בסדר, אנחנו,

גב' אדוה פולק: באמת שינית המון ב-7 חודשים.

מר ליעד אילני: אני אגיד לך מה שיניתי.

מר שמואל לרמן: אחרי זה תעני.

מר ליעד אילני: סליחה, לא להפריע לי. את יכולה לדבר. אני אגיד לך מה עשיתי ב-7 חודשים.

גב' אדוה פולק: תגידי לי באמת, כי אני לא ראיתי.

מר ליעד אילני: אני אגיד לך מה עשיתי ב-7 חודשים.

מר שמואל לרמן: אבל זה לא הדיון עכשיו.

גב' אדוה פולק: חוץ מלהגדיל את החוב של הפארק בעוד 600,000 שקל שלא שמת לב, לא ראיתי את התיקונים שהכנסת.

מר אדם קניגסברגר: אביהוא, אתה הקשבת לי?

מר דני גולדשטיין: לא, לא, הוא לא הקשיב. אני שמתי לב שהוא לא הקשיב.

מר שמואל לרמן: אחרי זה תעני לו.

מר ליעד אילני: לרמן, אני מבקש דקה. זה מאד מביך,

גב' אדוה פולק: יש לו דודא עם הפארק.

מר ליעד אילני: יש לי דודא עם שחיתות.

גב' אדוה פולק: ואני מייצגת אותה.

מר ליעד אילני: את מחפה עליה. את מחפה עליה. את מחפה עליה.

גב' אדוה פולק: אני מחפה עליה?

מר ליעד אילני: בוודאי.

גב' אדוה פולק: אין לך בכלל בושה.

מר ליעד אילני: ממש לא.

מר שמואל לרמן: ליעד, די, ליעד.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש שיתנו לו לדבר ולא יפריעו לו.

מר שמואל לרמן: אני מסכים.

גב' אדוה פולק: תתבייש לך. ... חוץ מלשים אנשים שלך בתפקידי מפתח שם? מה עשית שם בדיוק?

מר שמואל לרמן: אדוה, מספיק גם את. אדוה, די.

מר ליעד אילני: אני מבקש להעמיד דברים על,

מר דני גולדשטיין: אני גם רוצה לדעת את מי שמת שם.

מר שמואל לרמן: עזבי, בסדר, אז הוא אמר, אז תעני לו את. עזבי כבר.

גב' אדוה פולק: עד פה. די.

מר דני גולדשטיין: אני רוצה לדעת,

מר ליעד אילני: אתה רוצה לדעת את מי שמתי?

מר דני גולדשטיין: כן.

מר ליעד אילני: אתה היית דירקטור אז, אולי עבדתי עליך אז.

מר דני גולדשטיין: אני רוצה לדעת. אני רוצה לדעת.

מר שמואל לרמן: די, ליעד, תקשיבו רק דקה, שניה אחת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, שאלת שאלה ענייינית, אנחנו רוצים לענות גם בהתאם. זה לא מצחיק הנושא הזה, בכלל.

מר שמואל לרמן: רבותי, תקשיבו לי משהו אחד, תקשיבו לי משהו אחד, יש פה נושאים,

מר אדם קניגסברגר: בוודאי, נו.

מר שמואל לרמן: אדם, רק דקה. יש פה נושאים חשובים על סדר היום. ברצינות אני אומר. אני כשישבתי עם אדם לפני מספר חודשים הגעתי איתו לסיכום על 6 נושאים ואדם עומד בזה כמו שסוכם. אבל סיכמתי איתו גם שיתקיים דיון רציני. מה שקורה כרגע זה לא דיון רציני, לא מבחינתכם לפחות. לפחות לא מבחינתכם באופוזיציה. אנחנו מוכנים לשתף פעולה בדיון רציני, ואני בעד, אבל מה שמתעסק כאן, זה לא מכבד. וסתם הזמן נשרף. אז בואו נקיים דיון רציני, גם ליעד וגם דני וגם כולנו, כדי לקדם פה את הדברים.

מר ליעד אילני: שמוליק, הוטחו כלפי כרגע מספר אמירות,

מר שמואל לרמן: אבל גם אתה הטחת, וזה לא לעניין, לא רק בך הוטחו, גם אתה הטחת. אז בואו נמחק את ההטחות ותתקדם לנושא הרלוונטי.

מר ליעד אילני: שמוליק, שמוליק,

מר שמואל לרמן: אי אפשר ככה קיים דיון.

מר ליעד אילני: שמוליק, אתה מפריע לי כרגע.

מר שמואל לרמן: רק שניה, זו ממש חוצפה, אני עוד מפריע לך?

מר ליעד אילני: אתה מפריע לי. אני בזכות דיבור.

מר שמואל לרמן: אתה לא בזכות דיבור כשאני מדבר. אתה תחזור לזכות דיבור כשאני אפסיק לדבר.

מר ליעד אילני: איפה זה כתוב? איפה זה כתוב?

מר שמואל לרמן: אני קובע פה את נהלי הדיון.

מר ליעד אילני: איפה?

מר דני גולדשטיין: ליעד, הוא היו"ר, תן לו.

מר שמואל לרמן: ליעד, לפחות תתנהג, בחייך, נימוס אלמנטרי לאנשים.

מר דני גולדשטיין: נכון. תן לו.

מר שמואל לרמן: בחייך. אתה בזכות דיבור כשאני מדבר? אתה לא בזכות דיבור. אז חכה דקה. כולכם, בחייכם, תתפסו את עצמכם, דברו בצורה ענייינית. רציתם להגיע לישיבות מועצה מטעם האופוזיציה להעלות נושאים לדיון, ולא אחד להכפיש פה את השני, מזה לא יוצא שום דבר. אתה רוצה לדבר בצורה ענייינית – תקבל את כל הזמן שאתה צריך. אותו דבר דני ואותו דבר כולכם. גם אנחנו מבחינתנו, דיברתי עם כל ה-

מר אדם קניגסברגר: אני מדבר ענייינית.

מר שמואל לרמן: אין לי טענה. עם כל הקואליציה כדי לשתף פעולה עם העניין, כדי להביא תוצרת מהישיבות האלה. היא תגיד לו והוא יגיד לה וזה אמר לו והוא אמר לה – לא ייצא מזה הרבה. אז היא אמרה לך ואתה אמרת לה. תמשיך הלאה בנושא שהוא חשוב לך. זה לא חשוב כרגע הפארק הלאומי. קדימה.

מר ליעד אילני: תודה רבה, מר לרמן. שמי הטוב והעובדות הם נושא שמאד חשוב לי בתפקיד הציבורי שאני ממלא. והיות והוטחו פה מספר אמירות, אני אגיב עליהן. אגב, לתפיסתי, מר לרמן, זה לא חוג מקרמה, זה גם לא ישיבה של ועד הבית, יש פה גוף ציבורי ובגוף ציבורי מדברים, מה לעשות?

מר שמואל לרמן: לעניין.

מר ליעד אילני: אני אדבר עכשיו לעניין, ואתה רוצה שאני אדבר בסוף הודעה אישית או עכשיו?

מר שמואל לרמן: אני רוצה שתתנהל לטובת הסעיף, לא לטובת עניין אישי.

מר ליעד אילני: אני בסעיף שלי והוטחו אמירות, אז אני רק אציין, גם דני ביקש, מספר עובדות. כיהנתי בתפקיד יו"ר חברת הפארק הלאומי 7 חודשים. במסגרת 7 החודשים האלה ההישג הכי משמעותי שלי,

מר דני גולדשטיין: לא, את מי מינית?

מר ליעד אילני: דני, סליחה.

מר שמואל לרמן: די, דני. דני, עזוב, אל תעזור לו. עזוב אותו.

מר דני גולדשטיין: לא, אמרו שהוא מינה, אני רוצה לדעת את מי הוא מינה.

מר שמואל לרמן: מספיק.

מר ליעד אילני: ההישג הכי משמעותי שלי היה שאותו אדם שבמשך שנים ניהל את חברת הפארק הלאומי כבר לא עובד בה יותר ולא עובד עירייה, וזה אך ורק בזכותי. ואני אומר משהו אחר, למרות ישראל זינגר ולמרות אדוה פולק ולמרות איומים שהושמעו כלפי וכלפי משפחתי בלשכת מנכ"ל העירייה מבלי לעשות שום דבר.

גב' אדוה פולק: אנחנו מינינו אותו?

מר ליעד אילני: סליחה, לא להפריע לי. לא להפריע לי.

גב' אדוה פולק: אבל למה אתה מטיח שטויות? למה למרות? למה למרות? מה, זה איש שאנחנו מינינו?

מר ליעד אילני: לרמן, אני מבקש לסיים את דברי.

גב' אדוה פולק: זה איש שאנחנו דאגנו למנות ולשים בתפקיד?

מר ישראל זינגר: לא תשכנעי שקרן. עזבי.

גב' אדוה פולק: לא, ברצינו, למה למרות? מה, מישהו ניסה להגן עליו ולשמור אותו במערכת? למה למרות? למה למרות? מה, לך יש את הזכות והצדיקות לניהול תקין שקוף איכותי? למה, מה ניהלת בחיים שלך? רק ביקורת גועלית כזאת,

מר אדם קניגסברגר: סליחה, לרמן, עם כל הכבוד, היא לא בזכות דיבור.

גב' אדוה פולק: וכל הזמן ביקורת. מה קרה? ניהלת משהו? די. נמאס.

מר אדם קניגסברגר: אדוה, יש לך זכות לדבר 5 דקות,

מר אלי מוסרי: ...

גב' אדוה פולק: לא, אבל כשאומרים שקרים וכשמסמנים אנשים וכשמבלבלים את המוח,

מר אדם קניגסברגר: אבל עוד פעם, אני לא מתווכח איתך.

גב' אדוה פולק: אז הגיע הזמן לענות. זה הכול. בדרך כלל אני יוצאת, כי לא מכובד לי להקשיב. די. די.

מר שמואל לרמן: די. מספיק.

מר אדם קניגסברגר: זה מה שקורה, הויכוחים מיותרים.

גב' אדוה פולק: למרות. למה, אני ביקשתי – זה לא טוב - שיישאר, זה לא טוב – שיישאר?

מר ליעד אילני: אני מבקש להמשיך, מר לרמן. מי שסיפר שראש העירייה אמר לו – אל תתייחס למר אילני, אתה תישאר בתפקידך – על ישראל זינגר, היה אותו מר זמר טוב וזה כבר נאמר ונכתב ולדעתי גם הופיע בכל מיני עדויות כאלה ואחרות. העובדה השניה, לשאלתך מר גולדשטיין, שב-7 החודשים שכיהנתי כיו"ר חברת הפארק הלאומי, לא מיניתי ולו בעל תפקיד אחד בתוך החברה.

גב' אדוה פולק: לא הצלחת. לא הצלחת. בית המשפט אמר לך שלא הצלחת.

מר דני גולדשטיין: אמרת שמינה. אמרת שמינה.

גב' אדוה פולק: בית המשפט ... בפרוטוקול שלו. ניסית. באמת לא הצלחת.

מר ליעד אילני: לא מיניתי,

מר שמואל לרמן: איך זה קשור לשומות? אלוהים יודע איך.

מר אדם קניגסברגר: אדוה, סליחה, את אמרת שהוא מינה.

מר דני גולדשטיין: אמרת – הוא מינה.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, מי ברשות דיבור?

(צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: רבותי, הנושא שאדם העלה זה הנושא שנקרא: ערעור על שומות. מה הקשר בין זה לבין זה?

גב' אדוה פולק: די. יש גבול.

מר ישראל זינגר: אדם, ואלי יסכים איתי, הסכים איתי כמה פעמים, הרי יש פה,

עו"ד גלעד שריר: לפחות 3 פעמים בשנתיים האחרונות אלי הסכים איתך.

מר ישראל זינגר: יש פה מישהו שממילא לא מתכוון לדבר ענייניות, והוא אומר את זה, אז לא צריך להתרגש. אדוה, תני לו לדבר 5 דקות.

מר שמואל לרמן: אין מה, חבל על הזמן. הרי אתם רוצים להתייחס למה שאדם העלה, אני לפחות רוצה להתייחס.

מר ישראל זינגר: תזרמי.

גב' אדוה פולק: מספיק שתקתי.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה לשמוע.

מר שמואל לרמן: בבקשה. גם אתם, תשתלטו על האנשים באופוזיציה, אני אנסה להשתלט על הקואליציה, כדי שזה יהיה לעניין. הפארק הלאומי הוא לא כרגע אחד הסעיפים, נכון?

מר אדם קניגסברגר: מסכים איתך.

גב' אדוה פולק: תמיד זה אחד הסעיפים.

מר שמואל לרמן: פשוט לא ייאמן.

מר ליעד אילני: הפארק הלאומי הוא לא הנושא. אופי הניהול הוא הנושא. הפארק הלאומי הוא מיקרו קוסמוס,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חבר'ה, אבל דיברנו על היטלי השבחה, איך הגעתם לפארק?

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, תקרא לי בתורי.

גב' אדוה פולק: באמת ניהלת הרבה דברים בחיים שלך. אתה יודע לנהל, נכון?

מר אדם קניגסברגר: די, אדוה, באמת.

מר ליעד אילני: מנכ"ל חברת הפארק הלאומי ניהל הרבה דברים בחיים שלו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל, ליעד, בואו נתייחס לנושא.

מר ליעד אילני: שמוליק, אני יכול לדבר?

מר שמואל לרמן: די, בחייכם, תפסיקו כבר עם הפארק הלאומי, זה לא הנושא כרגע.

גב' אדוה פולק: תפסיק להשמיץ אחרים.

מר ליעד אילני: אני מבין שאת היום על תקן דוד ביטן של ישראל זינגר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שמוליק, הנושא השני, אמרתם היטל השבחה.

מר שמואל לרמן: אני מסכים. אני מסכים לחלוטין.

מר משה רווח: ליעד, ליעד, אל תשתמש בדוד ביטן.

מר ליעד אילני: כשאני מדבר, את שותקת. אלה הכללים.

מר שמואל לרמן: די, רבותי, מספיק.

מר משה רווח: חבר'ה, לא נעים לתקוף ברמה האישית.

מר שמואל לרמן: מה קשור הסיפור של הפארק הלאומי כאן בכלל?

גב' אדוה פולק: די. עד לפה.

מר משה רווח: לא נעים לאף אחד לרדת לרמה נמוכה.

מר שמואל לרמן: אדם העלה נושא חשוב, אף אחד לא מדבר בכלל עליו.

מר ליעד אילני: מפתיעה אותי ההצטדקות שלכם, של מי שבישיבה הקודמת שאני לא הייתי עשה ואמר מה שאמר לאדם קניגסברגר, זה אישי. לדבר על זה שאיש ציבור,

מר ישראל זינגר: אדם מדבר לעניין הרבה פעמים, אתה לא. עזוב.

מר ליעד אילני: אתה לא תחלק לי ציונים אבל.

מר ישראל זינגר: עזוב. אתה מדבר,

מר ליעד אילני: אדם שהמשטרה המליצה עליו לא יחלק לי ציונים.

מר ישראל זינגר: לא אומר לך מי אתה, כי אני לא רוצה לפגוע ב-

מר ליעד אילני: במי?

מר ישראל זינגר: בטוהר הפה שלי. יש לך מה להגיד? לך תשטוף את הפה שלך בשירותים. זה הכול.

מר שמואל לרמן: די, ישראל, מספיק.

מר ליעד אילני: שמוליק, אני מבקש לסיים את הדברים שלי.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר ליעד אילני: בניגוד למה שאמרה חברת המועצה פולק, לא מיניתי שום אדם.

מר ישראל זינגר: ניסית ולא הצלחת.

מר שמואל לרמן: זה לא חשוב בכלל כרגע.

מר ליעד אילני: אני רוצה לספר למר זינגר,

מר ישראל זינגר: ניסית את החבר שלך עסוק עם הסמים, אני לא רוצה לדבר, לא נעים לי ממך.

מר ליעד אילני: מי? מי? מי? מי? מי?

מר ישראל זינגר: לא נעים לי. לא נעים לי ממך.

מר ליעד אילני: מי? מי חבר שלי?

מר ישראל זינגר: מה אתה תוקף אותה?

מר ליעד אילני: מי חבר שלי?

מר ישראל זינגר: אין לו מה להגיד, עזוב.

מר שמואל לרמן: פשוט לא ייאמן.

מר ליעד אילני: מי חבר שלי?

מר שמואל לרמן: אני. אני חבר שלך.

מר ליעד אילני: מתעסק עם סמים?

מר משה רווח: בואו לא נוריד את הדיון הזה לרמה נמוכה.

מר שמואל לרמן: די, תעזבו, בחייכם.

מר ליעד אילני: רווח, רווח,

מר משה רווח: אילני, בואו לא נוריד את הרמה לרמה נמוכה. עזוב, זה לא משרת אף אחד. זה לא משרת אף אחד.

מר ליעד אילני: זה משרת את הציבור.

מר משה רווח: זה לא משרת, לא אותך,

מר ליעד אילני: לדעת איזה חדלי אישים מנהלים פה את העירייה.

מר משה רווח: לא את העובדים פה, לא את,

מר שמואל לרמן: מה זה קשור?

מר ישראל זינגר: ... שלך משרתים אותך. הפוך אבל. הפוך שלך.

מר ליעד אילני: חדלי אישים. חדלי אישים שמנהלים את העירייה.

מר שמואל לרמן: מה הקשר של זה להיטלי ההשבחה של אדם? מה הקשר? מה הקשר בכלל?

מר משה רווח: חברים, רגע, רק רגע, שניה, שניה,

מר שמואל לרמן: אדם העלה נקודה 'סופר' חשובה פה, הנושא של היטלי השבחה, בואו נדון בה.

מר דני גולדשטיין: נושא 'סופר' חשוב ובוא נראה מה תהיה ההצבעה בסוף.

מר שמואל לרמן: בוא נראה.

מר דני גולדשטיין: בוא נראה מה תהיה ההצבעה.

מר שמואל לרמן: נדון לפחות. נראה איפה אנחנו עומדים. נכון?

מר ליעד אילני: מר זינגר, אני כבר דיברתי על היטלי ההשבחה, אבל כהרגלך וכהרגלה של הגברת שלידך, יצאתם החוצה בזמן שאני דיברתי. עכשיו הזמן לדבר על זה שלא פלא שככל הנראה אתם הולכים להצביע נגד ההצעה לעשות בדיקה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל, ליעד, אתה לא יודע מה אנחנו הולכים להצביע.

מר ישראל זינגר: אתה יודע מה התשובה? אין לך מושג, אפילו לטיפש לא ...

מר דני גולדשטיין: אני בעד לשמוע את אביבית.

מר משה רווח: ליעד, אבל תחכה, אולי יש להם משהו נכון להגיד.

מר ליעד אילני: כשאני אסיים.

(ניתוק מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: לא יהיו תמיכות ב-4 בבוקר ולא יהיה תמיכות בשום מקום. אי אפשר ככה. אנשים מבוגרים מתנהלים, אנחנו רוצים להגיע לעיקרי הדברים פה.

מר ישראל זינגר: פעם אחרונה שתהיה ישיבה כזאת. סמכת עליהם.

(ניתוק מיקרופונים)

מר ליעד אילני: קודם כל, יכול בהחלט להיות שזו פעם אחרונה שתהיה ישיבה, ככה שמעתי. בניהולך יכול להיות שזו הפעם האחרונה.

מר שמואל לרמן: די. מספיק.

מר ליעד אילני: אני מבקש לסיים.

מר אדם קניגסברגר: לא. אני יצאתי.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה בסדר גמור.

מר ישראל זינגר: קיבלת שבחים.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש, תנו לאלי,

מר שמואל לרמן: הזמן נגמר מזמן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני יכולה לענות?

מר ישראל זינגר: תחנך את הילד. אתה בסדר.

מר אדם קניגסברגר: לא, סליחה, אני, סליחה,

מר משה רווח: תמשיך הלאה. הלאה. אדם, זה לא הזכות דיבור שלך עכשיו אבל.

מר ליעד אילני: תגיד לי, יא חתיכת חצוף, מה זה לא זכות דיבור שלו?

מר משה רווח: זה לא זכות דיבור שלו. אתה מתפרץ,

מר ליעד אילני: אני בזכות דיבור. אני בזכות דיבור.

מר משה רווח: ליעד, אני שותק, שותק,

מר ליעד אילני: זעקת הקוזק הנגזל.

(צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: רבותי, אני מפסיק את הישיבה ל-5 דקות.

*** ה פ ס ק ה ***

מר שמואל לרמן: למה אין פה מישהו מהשיטור העירוני? יעמוד שם, יסגור את הדלת. מישהו מהפיקוח שיבוא לפה ושיעמוד שם. שיוריד אחד לפה.

אדוה, בואי. יש לי בקשה אל כולם. שבו בשקט. זה שלב ראשון. עמדתי עם אדם בחוץ, בתקווה שאני אשתלט על אנשי הקואליציה ואדם ינסה לעזור לי עם אנשי האופוזיציה. אני פשוט מתבייש. מתבייש. אם הייתי רואה, בחיי, הייתי אומר, אם ככה מתנהלת כיתה בבית הספר, של ילדים, הייתי אומר שהמורה בכלל, פשוט כיתה נוראית. לא טיפולית, נוראית. רבותי, אנחנו מדברים על נושא, אנחנו יכולים להיות חלוקים על הנושא, הנושא זה – ערעור על שומות שנערכו בעבר. זה הנושא. בסעיף הבא יהיה נושא משאיות ומשאיות זבל. זה הנושא. כל מי שיש לו מה לומר על הנושא הזה – מוזמן להגיד בשמחה רבה את דברו. לא אפריע לו. ואני מבקש גם מקואליציה לא להפריע לו והפוך מהאופוזיציה. אבל אם כל סעיף יהפוך פה להיות, יש לי את ה-5 דקות שלי ואני אדבר על מה שאני רוצה, זה ייפסק. כי אי אפשר ככה לנהל דיון שיהיה איכותי. אין תכלית לדיון הזה, ממש לא. כל מי שרוצה לדבר, יקבל את הזמן שלו. אבל תעשו לי טובה, תכבדו את הנושא, את מי שהעלה את הנושא ואת התשובה שאתם נותנים לנושא. רק ככה יהיה אפשר לקיים. מישהו חלוק איתי על מה שאמרתי?

מר אלי מוסרי: לא. לא.

מר שמואל לרמן: לא. אדם, אתה רוצה להוסיף מהצד שלך?

מר אדם קניגסברגר: לחברי האופוזיציה יש זכות ב-5 דקות להגיד מה שהם רוצים. אבל, היות שאנחנו רוצים בכל זאת שהדיון יתקיים והדיון יהיה רציני, הייתי מבקש מהחברים להתייחס לדברים שמועלים בהצעת ההחלטה. הם יכולים גם לסטות מהדברים, אבל גם בכיוון שיש בהצעת ההחלטה. אפשר להביא דוגמאות נוספות וכך הלאה. אבל, אני מבקש גם ממך, שלא תהיה תגובה מהצד השני. כי ברגע שמתחילה תגובה, מתחילים תגובה נוספת ואין לזה סוף. אילו לא היו התפרצויות מהצדדים האחרים, אז אולי לא היינו מגיעים לזה. לכן, אני הייתי מבקש, תנו לנו את ה-5 דקות שיש לנו, אני מקווה שהחברים שלי הפנימו שכדאי, זה

העניין, לעלות ולדבר לנושא שאני העליתי ואחר כך לנושאים שמועלים, כי זו המטרה. המטרה היא לקבל החלטה נבונה על סמך מה שמועלה כאן.

מר שמואל לרמן: בבקשה. מקובל עלי כל מילה. ליעד, קח 2 דקות, תסכם לך את העניין ב-2 דקות. עכשיו 7:30. ב-7:32 נגמר זמנך.

מר ליעד אילני: תודה. אם לא יהיו הפרעות,

מר שמואל לרמן: אף אחד לא יפריע.

מר ליעד אילני: אולי אפילו דקה תספיק.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר ליעד אילני: אנחנו חיים בעידן של עובדות אלטרנטיביות, מר לרמן, ולמזלנו יש סטנוגרמה. ואני מזמין אותך להעביר בישיבת הנהלה בעוד שבועיים שלושה, כשייצא הפרוטוקול, את תמליל הישיבה, ולראות שבמשך 2.5-3 דקות דיברתי על נושא שומות, דיברתי על הכספים, דיברתי על מה יעשו חברי הקואליציה לצערי ככל הנראה לתחושתי, והלוואי ואני אתבדה. ואז גברת פולק אמרה דברים שאינם ממן העניין, שקריים דרך אגב, ואני הגבתי.

מר ישראל זינגר: 'הפוסל במומו פוסל'. אמר לך אדם – דבר לעניין. אל תשתמש בביטויים, זה הכול. הבנת, אדם? הוא מתגרה – אני אענה לו.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, סליחה,

מר ליעד אילני: אני לא מבין מה קורה פה. אני קיללתי? אני אמרתי משהו לא יפה?

מר אדם קניגסברגר: לרמן, אפילו אם זה לא מוצא חן,

מר ישראל זינגר: מה זה לא מוצא חן?

מר אדם קניגסברגר: אני הערתי לו. אני מבקש מצדכם אל תעירו.

מר ליעד אילני: חבר'ה, אני אגיד לכם משהו וגם לך, אדם, יש פה, לצערי הרב העיר שלנו נראית כמו שהיא נראית כי בתוך הבית הזה של 25 חברי מועצה יש פה כמה אנשים שחושבים שישיבות מועצת העיר זה ישיבות של איזה חוג באקדמיה. לא, זה לא חוג באקדמיה. זה דיון שבו מדברים על האינטרס הציבורי ועל כספי ציבור. ואם יש גורמים שאחראים לשמור על האינטרס הציבורי או על כספי הציבור, ולשיטתו של מי מחברי האופוזיציה מועלים בתפקידם, זכותנו לומר את זה. ואני לא אפסיק ואני לא אחדל. אני לא תלמיד של אדם, יש לי הרבה הערכה אליו, אז אין צורך להגיד לו היום – תבוא ותגיד לו שיעשה ככה או ככה. אני איש ציבור שמייצג ציבור. ומי שחושב, אני אומר את זה גם לך, ויש לי הערכה גדולה אליך, לרמן, אני באמת חושב, מהתגובות שאני שומע ממך, אולי באמת כדאי, העולם האקדמי אולי יותר מתאים עם ישיבות של גוף פוליטי, מה לעשות? כולכם פה הרי צופים בדיונים מהכנסת מדי פעם. זה נראה לכם בסדר? אני רוצה לומר לצורך העניין - - יש פה כמה 'ביטנים', זה בדיוק העניין.

מר שמואל לרמן: רבותי, הזמן, אמרתי לך, 32:7.

מר ליעד אילני: אני מזכיר לך שהמחנך זינגר הפריע לי.

מר שמואל לרמן: כבר מאז אתה נואם, נו.

מר ליעד אילני: יש פה הצעה להצביע על בדיקה חיצונית שתגיד לנו – או מדובר ב-2.5 מיליארד שקלים, או מדובר, לא יודע מה, ב-50 מיליון שקלים, או שיתברר שאדם קניגסברגר חייב כסף לעירייה. יכול להיות. מה יש לכם להסתיר? תצביעו בעד. תודה.

מר שמואל לרמן: אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: שלום לכולם. אני מבטיח להיות מאד ענייני. איפה הגזבר? הגזבר פה, אדוני ראש העיר? הגזבר הלך?

מר ישראל זינגר: סופר את הכסף.

מר אלי מוסרי: סופר את ה-אין כסף.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שמוליק, בפעם הבאה תן לי להיות ראשונה, כי יכול להיות שכל הסאגה הזאת היתה נגמרת בהתחלה. יש הסכמה.

מר אלי מוסרי: הגזבר ישנו בחוץ? הגזבר ישנו? טוב, אני רוצה להתייחס.

מר שמואל לרמן: אתה רוצה לתת לאביבית?

מר אלי מוסרי: מה שאני אגיד, זה יעזור גם לאביבית. תאמין לי שהיא תשמח לשמוע חלק מהדברים.

מר שמואל לרמן: טוב, אחרי זה אביבית.

מר אלי מוסרי: א', צריך לשבח את אדם על הנושא שהעלה. הנושא של היטל השבחה הוא נושא מאד מאד אקוטי. אני לא רוצה להתייחס כרגע לכל מיני הערכות – מיליארד, 2 מיליארד, 3 מיליארד. אני ברשותכם רוצה להתייחס לשני נושאים בנושא של היטל השבחה: אחד – משאלות לב; ושתיים – המציאות. משאלות לב זה מספרים עד השמיים. המציאות, מי שלא יודע, בשנים האחרונות, אדוני ראש העיר, בשנים האחרונות עיריית רמת-גן גובה היטלי השבחה משהו בסביבות 100 מיליון שקל. זה הכול. 100 מיליון שקל בממוצע בשנים האחרונות. כל תקציב

הפיתוח של עיריית רמת-גן השנתי הממוצע נע בסביבות בין 230, תלוי בשנה, ל-270 מיליון שקל. הבעיה הגדולה שלנו,

מר ישראל זינגר: אלי, אתה מרשה לי רק הערה?

מר אלי מוסרי: בבקשה.

מר ישראל זינגר: ברשותך, זה נכון, אבל בהמשך, ופה אני לגמרי מסכים עם אדם והוא בעצמו בירך, כמוני גם, בין השאר את מי שמבצעת את המדיניות של השבת חלק מהדברים האבודים שניתן להשיב מהעבר על היטלי השבחה.

מר אלי מוסרי: אין מחלוקת. אין מחלוקת.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אני שאלתי את אלי, ופה מדובר בסכומים גדולים מהעבר ועוד לא סיימנו, כי יש תהליך כזה.

מר אלי מוסרי: או קיי. אני רוצה להמשיך להערה של ראש העיר. אדוני ראש העיר, אין מחלוקת שנעשית עבודה, אין מחלוקת שמנסים לתקן את עיוותי העבר. אבל מה שאני מציע לכולנו, להיות ריאלים. למה הכוונה שלי? תראו, היום היחס בתקציב הרגיל בין הכנסות מעסקים לבין הכנסות ממגורים, זה נע בסביבות 49-51. פעם אנחנו קצת יותר 50, פעם פחות מ-50, זה עדיין יחסית מאוזן, זה נחשב טוב. אל תכעס עלי, אדוני ראש העיר, מוטת עלויות השכר הכבידו על הנושא הזה, אבל זה כבר דיון אחר. אני לא אערב שמחה בשמחה, זה יותר שמחה בעצב מאשר שמחה בשמחה. מה שכן אבל, צריך לזכור שבנושא של היטלי השבחה יש רווח פעמיים. משה, אתה מפריע לי. בנושא היטל השבחה יש רווח פעמיים. לא התכוונתי למשה רווח. קפץ לך הרווח.

מר ליעד אילני: יש לפחות סגן ראש עיר אחד שיגיד שמספיק שיש רווח אחד.

<u>מר אלי מוסרי:</u> קפץ לו הרווח. רק אל תהיה ביטן, תעשה לי טובה, רק לא ביטן.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בוא נמשיך. זה בסדר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> מרוויחים פעמיים, משה. באמת, השם שלך פה בינגו. מה הפעם הראשונה? הפעם הראשונה מיזמות היטל השבחה, פעם שניה ארנונה מעסקים. זה לא סוד שעל כל מטר מגורים אפשר לבנות במקביל בערך 3 מטר עסקים. זה בערך שליש-שני שליש. זאת אומרת, על מטר מגורים אנחנו יכולים לבנות, צריכים לבנות כדי לכסות את זה, 3 מטר עסקים. ואז זה מאזן בין ההוצאה לבין ההכנסה. מה שכן אבל, כמו שיש אחריות בגביה, צריכה להיות אחריות בהוצאה. ושיהיה ברור, אני יודע שיש תוכניות בעירייה, גם בצידה המזרחי של העיר וגם באזור הקניון, להגדיל את שטחי התעסוקה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הרבה ואני אגיד לך.

<u>מר אלי מוסרי:</u> כן, בסדר, אני יודע, כיוון שלא ראינו תוכנית אז אני כרגע בגדר של הערכה. אבל אין ספק, אדוני ראש העיר, אם לא תהיה התמדה ונחישות ועמידה על המשמר ביד אחת להמשיך לפתח את אזורי התשתיות למקורות הכנסה מתעסוקה, ומצד שני לדאוג לתקציב הרגיל כדי ליצור את האיזון בין שניהם, בעוד כמה שנים נהיה בקטסטרופה. זה שיהיה ברור. ופה אני חושב שאין פה לא שאלה של קואליציה-אופוזיציה, אני חושב שיש פה שאלה של אחריות משותפת. ואני מציע, אני בוועדת בניין לא נמצא, וזה בכוונת מכוון, אבל אני משוכנע שאביבית תציג לנו אחת לכמה זמן תוכניות פיתוח של אזורי תעסוקה שהם יתנו את התשובה העתידית. מה שאני רק מציע, אני בזמן, נכון שמוליק? מה שאני מציע, בואו נרד מהאולימפוס של החלומות המספריים הגדולים. קשה מאד להגיע אליהם. גם אם נניח לצורך העניין מזרח רמת-גן, נניח שאם נלך לבנות שם, סתם אני זורק מספר, X מטר מסחרי, זה לא מהיום להיום, זה רב שנתי, זה תהליך, זה ועדות. גם ה-ותמ"ל, זה לוקח זמן. הביצוע לוקח זמן. אחת הבעיות הקשות שעומדות, וחבל שהגזבר לא פה, שעומד בפני כל מי שיושב, וזה בעצם אחריות שלך אדוני ראש העיר, כיוון שאין מחזיק תיק כספים, שיודע שסעיף ההוצאה הוא כבול, הוא מחויב.

איפה הבעיה? בסעיף הכנסה. פה צריך לקחת בחשבון את האחריות של סעיף הכנסה. כיוון שאם אתה מתחייב לסעיף ההוצאה, אתה חייב מקורות כספיים לכסות את סעיף ההוצאה.

מר ישראל זינגר: ברור. ברור.

מר אלי מוסרי: לסיכום – ראשית, המון תודה, אדם, על הנושא שהעלית. שתיים – אני מאד מקווה שבדיון הזה, אחרי מה שהיה בין ליעד לבין אדוה, שיירדו מהפסים האישיים כי זה מיותר. הדיון הזה הוא כל כך בנפשנו, הוא כל כך בנפשנו, הוא כל כך חשוב, שכדאי שנחשוב אפילו בהצבעה משותפת איך עדיף לנו להתנהל ביחד מאשר מפוצלים. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: תודה. אביבית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מאז שגם נורית נכנסה לתפקיד ומאז שאנחנו בתפקיד, כל הנושא של היטלי ההשבחה נבדק פה ברצינות. אתם הייתם גם חלק מההליך הזה וחלק מהשינוי הזה. נעשו גם דברים שאני לא יכולה לפרט כרגע, כי יש דברים שנעשים במקביל ואמרתי את זה גם לאדם כשדיברנו מקודם. אבל השינויים האלה היו גם לרבות פיטורים, של שמאים שעבדו כאן בעירייה.

מר דני גולדשטיין: החלפה. תגידי החלפה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: החלפה. אני לא מנסה לייפות את הדברים.

מר אביהוא בן משה: רענון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, גם לא רענון. מי שחשבנו שלא צריך להיות – לא נמצא כאן היום. ומה שהצלחנו גם לעצור כדוגמת ספיר למשל, באנו ועצרנו. יחד עם זאת, יש פה לא מעט מגדלים שיכול להיות, וגם הנתונים שאתם הבאתם הם לא מהאוויר. נורית באה ודיברה עליהם בישיבת מועצה.

מר אדם קניגסברגר: אני דיברתי ראשון על 800 מיליון ונורית דיברה אחר כך. וכשאני דיברתי על 800 מיליון,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי, זה לא שבאנו ונפלנו מהכיסא. שמענו את הדברים.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא נפלנו מהכיסא. עדי נאור נפל מהכיסא באותו יום, למחרת הוא הלך הביתה, אחרי שהוא שמע מה שאני גיליתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, בוא לא נציין שמות. מה שאני באה ואומרת,

מר אדם קניגסברגר: אין לי שום בעיה להגיד שמות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה שאני באה ואומרת, שהשינויים צריכים להיעשות בהיטלי השבחה על מנת שנוכל לגבות יותר. נעשו ונעשים גם היום, לא סיימנו. אני כן אקרא את ההתייחסות של היועץ המשפטי ואני גם אגיב לזה, ואז אני אומר גם את דעתי בעניין.

לעירייה אין אפשרות משפטית לפתוח מחדש שומות היטלי השבחה שנערכו על ידה בעבר הרחוק ובוודאי לא כאשר יש שומה של שמאי מכריע (זה בוודאי). במידה והמועצה בכל זאת מעוניינת לבדוק זאת באמצעות עורך דין חיצוני ולשאת בעלויות הכרוכות בכך – לשיקול דעתה (ועל זה אין לנו התנגדות). סוגיה זו מתייחסת לכל היותר להיטלי השבחה ולא לאגרות בנייה והיטלי פיתוח אשר גובהם נקבע על ידי חוקי העזר והם לא עניין להערכות שמאים.

אני אומרת כזה דבר, יש בעיה לבוא ולבקש היום על מגדל שהוא כבר עומד 10 שנים, שאנחנו נתנו את היטל ההשבחה, את השומה, לבוא ולהגיד – לא גבינו מספיק. יחד עם זאת, אם רוצים לעשות בדיקה, אפשר לעשות. מה באמת אפשר לגבות בדיעבד? נראה לי בלתי אפשרי. אבל זה, אם היועץ המשפטי בא ואמר שניתן לבחון את הסוגיה הזאת, אז מבחינתנו זה מקובל.

מר אדם קניגסברגר: ראי את מצלווי.

מר ליעד אילני: מה עם חיוב אישי?

עו"ד דוד שואקה: אני כתבתי בדיוק. אביבית,

מר ליעד אילני: מה עם חיוב אישי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מדברת על מגדלים שהם הסתיימו. לא כמו גיבור ספורט וספיר.

עו"ד דוד שואקה: אביבית, אני בדיוק אמרתי את דעתי. אבל יחד עם זאת אמרתי, אם המועצה בכל זאת רוצה לבדוק – שתבדוק.

מר ישראל זינגר: בהחלט. וגם נעשות בדיקות גם בלי זה וחלקם יובאו. אגב, הערה אחת שאמרת, אני אבדוק את נושא החניות בקטע הזה, כי כל שאר הדברים מוכרים לי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בכוונה לא התייחסנו לזה. אני לא רוצה להתייחס לזה כרגע.

מר ישראל זינגר: לא רוצים לפרט כדי לא לקלקל את התהליכים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל, אדם, בכל מקרה גם הנושא הזה בוועדה שאתה עומד בראשה, נכון? נכסים. לא, זה דוד מנחם.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אני לא בראשות שום ועדה, חוץ מביקורת.

עו"ד גלעד שריר: אתה בראשות ועדת ביקורת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תיקחו, אם תהיה עכשיו הצבעה, אם זה מובא פה אחד, יהיו מגדלים ספציפיים שתוכלו לעשות את הבדיקות האלה יחד עם מנהלת מחלקת נכסים.

מר אדם קניגסברגר: אני ביקשתי,

מר שמואל לרמן: רגע, אדם, רועי מגיע לו גם וגם גלעד.

מר אדם קניגסברגר: לא, ביקשת שאני אקריא עוד פעם את ההחלטה.

מר שמואל לרמן: שלום, גם אתה, נכון? גם שלום.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו פתחנו את הקדנציה של השינוי בנושא הזה של מנהל מחלקת הנכסים, או לא מנהל מחלקת הנכסים, כאשר היתה איזו שהיא אשליה שיש איזה 800 מיליון שקל שלא נגבו או כן נגבו. ואדם, תסלח לי, אני לא שותף לאשליה הזאת.

מר אדם קניגסברגר: בסדר.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא שותף לאשליה הזאת.

מר אדם קניגסברגר: יש פה גזבר, נשאל אותו.

עו"ד רועי ברזילי: שהיא לא רק שהיא לא מועילה, היא גם מזיקה לעצם זה שאנחנו חושבים שיש משהו כזה. והעובדה שמנהל מחלקת הנכסים היה שותף, היתה שותפה ל"אילוזיה" הזאת,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ש-מה?

עו"ד רועי ברזילי: שקיימים 800 מיליון שקל נעלמים על איזה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אף אחד לא נקב סכומים.

עו"ד רועי ברזילי: לא, נקבו סכום בדיוק.

עו"ד גלעד שריר: אני חושב שאפילו יש בפרוטוקול של המועצה.

עו"ד רועי ברזילי: יש את זה בפרוטוקול. יש את זה בפרוטוקול.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה אדם נקב סכום.

עו"ד גלעד שריר: אביבית, אני לא בטוח. אני חושב שבפרוטוקולים,

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב שהמעשה הזה, וגם אמרתי את אותם משפטים בפעם הקודמת, המעשה הזה לא רק שהוא לא נכון, הוא שגוי ופוגעני, אדם, כלפי אנשים כמוך, שחיים אם הרעיון הזה שזה באמת קיים, בסדר?

מר אדם קניגסברגר: סליחה, יש פה גזבר שיבדוק.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אומר, אין פה גזבר, אדם, תסלח לי, אי אפשר, ואמר את זה בצדק היועץ המשפטי, להעיר שומות מלפני 200 שנה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון מאד.

עו"ד רועי ברזילי: יחד עם זאת,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זו גם דעתי.

מר אדם קניגסברגר: אין לי ויכוח.

עו"ד רועי ברזילי: עם הדבר הזה, שאנחנו הולכים וחושבים שאפשר להעיר כל מיני שומות, אני לא יודע מי קרא בכלל את הנושא של שומות מכריעות, אבל לא היה כל כך הרבה שומות מכריעות ברמת-גן כמו בתקופה האחרונה.

מר אדם קניגסברגר: לא היו, כי הכול היה לטובת היזמים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון. נכון. כי השומות היום הרבה יותר גבוהות.

עו"ד רועי ברזילי: שומות מכריעות, תראי כמה שומות מכריעות נדחו. דחו את הטענות של העירייה. בעיריית חולון ועיריית פתח תקווה, שניסו להתחכם,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה זה להתחכם? העירייה עושה את כל המאמצים לגבות כמה שיותר היטלי השבחה. ונכון, אתה צודק, בעבר לא היו שומות מכריעות. לא היה צורך. השומה היתה כל כך נמוכה שלא היה צורך. טוב מאד שזה מגיע לשמאי מכריע.

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, אבל השומות נדחות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ובוא נדבר על כמה נצחונות יש.

עו"ד רועי ברזילי: אני באמצע הדיבור, נכון?

מר אדם קניגסברגר: כן, רועי, בסדר, סליחה.

עו"ד רועי ברזילי: הרבה מאד מהשומות שהעירייה נותנת מוכרעות ומובסות בשומות המכריעות. העסק הזה מתעכב, כמות השמאים היום קטנה, ואני אומר את זה גם כשאני מחכה לקבל אישור עירייה להעברה בטאבו, רוכשים מחכים לפעמים חודש וחודשיים עד שמקבלים אישור עירייה של שמאי. תקופה ארוכה מאד. יש איזה 3 שמאים שבסך הכול עובדים ולא נותנים שומות בזמן. אני אומר, הסיפור הזה, ואני גם לא יודע מה נכנס עכשיו, 3 שמאים או 4-5 שמאים, זה מה שעובדים היום. ואני לא חושב שזה יותר טוב ממה שהיה קודם. אני חושב שצריכים להיות קבוצה הרבה יותר גדולה של שמאים, 20-30 שמאים שנכנסים בדרך של מכרז, עם הצהרת ניגוד עניינים מאד מאד ברורה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש מכרז.

עו"ד רועי ברזילי: עד היום, מאז שפוטרו השמאים הקודמים, במשך כמעט 10 חודשים, יש רק 5 שמאים שעובדים, שזה מצב לא רגיל. יכול להיות שאני לא מדייק במספר החודשים, אבל תקופה ממושכת, אולי אפילו יותר מ-10 חודשים, בסך הכול 5 שמאים, הם אלה שמחשבים את היטלי ההשבחה. אנחנו מנסים לחפש מים באיזה בורות שלא קיימים ובינתיים יש לנו חתיכת דליפה בדלי. בכל 3 השנים האלה לא היה שיפור בהיטלי ההשבחה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש שיפור ניכר.

עו"ד רועי ברזילי: אין שיפור. 100 מיליון שקל,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תראה לי נתונים. לך יש נתונים?

עו"ד רועי ברזילי: 100 מיליון שקל היה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לך יש נתונים?

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, אביבית, אביבית,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה מדבר שטויות.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מדבר שטויות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה מדבר באוויר. העיקר לנגח. אתה לא מדבר לעניין.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו הצלחנו לגבות על מרתפי חניה מה שלא היה בעבר.

מר ליעד אילני: אבל למה את מפריעה לו לדבר?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי אני לא יכולה לשמוע שטויות כמו שאתה לא יכולת לשמוע שטויות, נכון?

מר שמואל לרמן: אביבית, אבל סיכמנו משהו.

עו"ד רועי ברזילי: שהסיכום יהיה דו כיווני.

מר שמואל לרמן: נכון.

עו"ד רועי ברזילי: יש, ואדם יודע את זה טוב, יש אי ודאות נוראית מאז הסיפור ש-ג/53 הפכה להיות למן תוכנית מופקדת שעל בסיסה בונים.

מר אדם קניגסברגר: מסכים.

עו"ד רועי ברזילי: הקבלנים לא יודעים מה הם בונים. ואני עכשיו מדבר, כן נכנס רגע לכובע, הם לא יודעים מה יש, הם לא יודעים מה אין. כל שני וחמישי יש איזה מדיניות. העסק נעצר גם מבחינת הבנייה. אני אומר, גם הבנייה נעצרה ומה שמקודם זה מי שצריך להתקדם. במקומות שבהם יכולנו לבלום היטל השבחה למשל במגדלים של מצלווי, מדובר בלמעלה מ-1,800 מטר שהיום התבררו לנו ככאלה שלא גבו בגינם היטלי השבחה. היום זה ברור. לפני חצי שנה, שנה, דיברתי על הדברים האלה, זה בכלל לא היה ברור. יכולת לבוא להאשים אותי, להגיד לי – רועי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה לא באת לדיון? איפה היית ביום ראשון?

מר שמואל לרמן: אביבית, אבל סיכמנו משהו קודם.

עו"ד רועי ברזילי: הייתי בבית משפט.

מר שמואל לרמן: סיכמנו. דיברת.

עו"ד רועי ברזילי: לפני שנה כשאני אמרתי את הדברים, אם היית אומרת, בצדק רועי, תקשיב, אני לא יודעת על מה אתה מדבר, אין אלפיים מטר, הייתי אומר – סבבה. אבל ברגע שאדם ואני הלכנו לוועדת ערר, והתברר שיש 1,400 מטר, אז לא נורית היא זאת שחסכה את הכסף, זה אדם ואני הצלחנו להביא 1,400 מטר לא ממוסים, לא בהיטלי השבחה, לא בהיטלי פיתוח ולא בארנונה עתידית. כל אלה זה אדם. אז אל תספרו לי על מה שהיה בעבר. תספרו לי מה יש עכשיו. 1,400 מטר לא ממוסים בבניין שכמעט התמסמסו בגלל שמישהו רצה לשחק משחקי כוח בוועדה. זה לא לפני 200 שנה, זה עכשיו. 1,400 מטר זה בניין שלם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה לא באת לדיון ביום ראשון?

עו"ד רועי ברזילי: הייתי בבית משפט. אני עובד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ספר לכולם איפה היית ביום ראשון.

עו"ד רועי ברזילי: בבית משפט. בבית משפט. בתביעה שגם אני צריך להרוויח ממנה כסף.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא אביך אותך פה. אני לא אביך אותך.

עו"ד רועי ברזילי: הייתי בבית משפט.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן. בסדר.

מר דני גולדשטיין: הוא אומר שהוא היה בבית משפט.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בסדר. או קיי.

מר אדם קניגסברגר: אבל זה רלוונטי, אביבית, איפה הוא היה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן, זה רלוונטי. אבל אני לא,

מר דני גולדשטיין: למה זה רלוונטי שבן אדם,

מר שמואל לרמן: אביבית, אביבית, די. סיכמנו לפני כמה דקות משהו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סיימנו? אפשר להצביע?

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו, אני אומר לך, ואני אומר לך, באופן דומה מתרומם לו, לרמן, בזמן שאנחנו מנסים להציל, לספר סיפורים על מה שהיה בעבר, בזמן הנוכחי מתרומם לו בניין בהחולה 10,

מר אדם קניגסברגר: נכון.

עו"ד רועי ברזילי: ששני קווי הבניין, האחורי והקדמי, הולכים להיות מורחבים במטרים ניכרים, במאות מטרים, וגם הם לא הולכים להיות ממוסים, למה מישהו חושב שאפשר לתת על זה היתר ככה. אז אני אומר לכם שיש לא מעט, לא מעט זליגות, ובסוף התוצאה שאין שיפור. תראו לי התקדמות. אנחנו לא קפצנו, יכול להיות שעומדת להיות קפיצת מדרגה עם K, נכון? חוץ מזה אין פה איזה קפיצת מדרגה מדהימה. שום דבר לא השתנה. הבדיקות לא נעשות, הבניינים נבנים, כל הזמן יש הגדלות. זו התוצאה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: משפט אחד.

מר שמואל לרמן: רגע, אדם, תן לאחרים, הם עוד לא דיברו.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה. סליחה. סליחה.

מר שמואל לרמן: גלעד.

עו"ד גלעד שריר: כמו שהבטחתי, שמוליק, אני אתחיל דווקא בדברים שלא נתת לי לדבר עליהם קודם, אבל במסגרת הזמן שלי. יש שתי נקודות: אחת – לא סיכמת את הדיון הקודם, שאמנם הצעתו של אדם נדחתה לצערי הרב, אבל כן עלה משהו שאמר מבקר העירייה והיה חשוב לי

להדגיש את זה, לאור הנושא שהעליתי במסגרת התגובה להצעה של אדם, והנהן ראש העיר והנהנת אתה, ואני מקווה שגם תיקחו את זה כ-לא רק הדברים שלי לפרוטוקול, אלא כהחלטה ליישום, גם אם היא לא התקבלה כהחלטת מועצת העיר, וזה שבמסגרת הדו"חות הרבעוניים שמוגשים לחברי מועצת העיר, על ידי כל אגף ואגף יוגש גם דו"ח מעקב רבעוני אחר הטיפול בליקויים שהתגלו בדו"ח המבקר, ולא רק שנראה אותם אחת לשנה עם משפט – הליקוי תוקן או הליקוי טופל. תיקן אותי הסמנכ"ל שזה לא באחריות המבקר, זה באחריות המנכ"ל. לא כל כך משנה לי באחריות מי זה. כל עוד זה יוגש לנו במסגרת הדו"ח הרבעוני, מי שרוצה יקרא ומי שלא רוצה לא יקרא, אבל,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> גלעד, זה נושא לדיון היום.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אם זה נושא לדיון אז מעולה, שנקבל החלטה אם ככה על כך פה אחד. המבקר אפילו אמר שזה במסגרת הפקודה, אז על אחת כמה וכמה בואו נקיים את הוראות הפקודה. זה אחד.

שתיים – במסגרת הדברים שדיבר אביהוא, הוא הציג דיון עם אחת הרשויות השכנות. אגב, אביהוא, אני הבנתי מדיון עם האנשים שם שיש עוד רשות שכנה שגם דואגת בסופי שבוע להזרים לשם באופן תדיר. אני הייתי מבקש רק דבר אחד, וזה לא רק לפנות למשרד להגנת הסביבה ולדאוג לשימוע כזה או אחר, לראש רשות כזה או אחר, כי זה באמת לא מרגש אותם כמו שאת ראש הרשות שלנו זה לא היה מרגש יתר על המידה, אלא להבין שרשויות שכנות שחושבות שאנחנו פח האשפה שלהן או לחליפין יכולות לעשות שימוש בשטחים שלנו, ישלמו על כך את המחיר וניקח אותם לכל בית משפט בכל נושא, וזו החלטה אמיצה, אם זה בנושא קו המתח בחרוזים שדיברתי עליו מההנהלה ועד מועצת העיר, שעם כל הכבוד לטיפול בבעיה, לא תושבי עיריית רמת-גן צריכים לספוג את עבירות הבנייה שעיריית תל-אביב ביחד עם חברת חשמל עשו וצריך לקחת אותם לבית משפט ולתבוע אותם נזיקית, או תביעה אזרחית. אותו דבר על הסיפור הזה עם הרשויות, אם זה קרית אונו ואם זה בני ברק ומי שזה לא יהיה, כדי להבהיר שאנחנו, תושבי העיר רמת גן, אגב, ציין הסמנכ"ל שמעבר לטיפול ביתושים גם מטפלים בשאיבת הביוב. מישהו הזרים את הנוזלים האלה, מישהו צריך לשלם על זה, וזה לא תושבי העיר. זה לא תושבי העיר. ואני חושב שמן הראוי,

מר אביהוא בן משה: הם מחויבים. הרשות שמבצעת את זה, היא שואבת את המים על חשבונה.

עו"ד גלעד שריר: אבל אנחנו שואבים את המים, כי אין לנו הוכחה.

מר אביהוא בן משה: אבל הם מקבלים את החיוב.

מר שמואל לרמן: אביהוא, תן לו. תתקדם.

עו"ד גלעד שריר: אנחנו סופגים חלק מזה. ואני חושב שהגיע הזמן שראש העיר יקבל החלטה בעניין הזה, שאנחנו מפסיקים להיות המממנים של רשויות אחרות, אם זה בקו החשמל שלהם ובהטמנת קו החשמל שלהם, ואם זה בנושא הזרמת הביוב שלהם. אם אתה כבר ענית לי, אביהוא, אז אני רק אגיד לך שאתה ואני לפחות יצא לנו איזה פעם, לי לפחות, פעם או פעמיים אני מניח לאור יחידת המילואים שלך, לשרת במקומות שבהם זורם ביוב פתוח. זה מאד לא נעים ולא מדברים שם עברית. מן הראוי שמי שעושה ומוביל לדברים האלה אצלנו, יבין שהוא לא מחכה ל-"נו-נו-נו" מהשר להגנת הסביבה, שאני מבטיח לך שהוא לא מתרגש ממנו, אלא שהרשות המקומית הולכת לבית המשפט ואומרת לו – אדוני, זה לא מקובל עלינו, כולל בסוף לגמור עם תוצאה כספית. זו אמרה חד משמעית, גם לטובת התושב פה וגם לטובת הציבור וגם לטובת אותן רשויות שכנות.

מר שמואל לרמן: תודה, גלעד. תודה רבה. שלום, בבקשה.

עו"ד שלום לוי: אני אעשה את זה בקצרה. יש לי הרגשה שהועלתה פה איזו הצעה לסדר, שהיא מאד מאד צרה ואנחנו הרחבנו את החזית בלי שום פרופורציה. אנחנו באים ומנגחים את אגף התכנון ואת הוועדה ומנגחים את היועץ המשפטי, אין פה שום עניין בכלל. אני לא חושב שיש פה עניין בכלל לקואליציה אופוזיציה. אני לא מאמין שיש פה בן אדם שיושב פה בחדר שזורם לו דם בעורקים והוא נגד החזרת הכספים האלה. זה לא ברור? תעשה ככה, ישראל.

מר ישראל זינגר: ברור.

עו"ד שלום לוי: זה ברור לכולנו.

מר ישראל זינגר: וגם עושים את זה.

עו"ד שלום לוי: כן. עכשיו, יכול להיות שאדם מתפרץ לדלת פתוחה ויכול להיות שאנחנו עושים את זה, זה עדיין לא מונע לקחת החלטה דרך המועצה ולהניע את התהליך הזה בהילוך הרבה יותר גבוה.

היה פה מנהל מחלקת נכסים, זילכה, עורך דין, באתם אתם, הנהלת העיר, והחלטתם למנות את נורית דיין, שהיא שמאית, כביכול נחותה בהשכלה שלה מעורך דין. הרמנו גבה. חשבנו שזה לא מינוי ראוי. אבל טעינו. ראינו שהבחורה עושה עבודה. ראינו שהבחורה מביאה תוצאות. עמדה פה, באולם הישן, ישבה שם, איפה שרעות יושבת, ונתנה סקירה מה היא עשתה עד היום במחלקת הנכסים. אמרה מספר מדויק, רועי, אמרה מספר מדויק כמה היא חושבת. דיברה על 800 מיליון שקל.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני דיברתי.

עו"ד שלום לוי: היא דיברה. אתה חיזקת ואמרת – כן, אני חושב שזה יותר ממיליארד. אני זוכר. תקשיב, אני לא מדבר עליה, היא לא הנושא עכשיו. היא לא הנושא בכלל. באה והעלתה מנהלת מחלקת נכסים סכומים, שזה באמת לא, כמו שאלי אומר, זה לא מעניין אם זה מיליארד או 3 מיליארד או 100 מיליון או 20 מיליון גם. אנחנו צריכים לבדוק את הנושא הזה. סך הכול מבחינה משפטית מבקש אדם לקבל חוות דעת, שהיא לא יקרה במיוחד, לאותה חוות דעת שהיועץ המשפטי של העירייה נתן, שהוא חושב שמבחינתו זה לא אפשרי. אנחנו רוצים חיזוק.

עו"ד גלעד שריר: אגב, זה לא מה שהוא אמר. הוא דיבר על חובות,

עו"ד שלום לוי: הוא אמר. הוא אמר.

עו"ד גלעד שריר: היסטוריים. חובות היסטוריים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה שהיועץ המשפטי, רק אני אחדד, הוא אמר ששמאות מכרעת לא ניתן לפתוח, אבל אין שום בעיה לקחת יועץ משפטי ולבוא ולבדוק את הדברים.

עו"ד שלום לוי: יפה. נכון. זה לא ויכוח.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא בטוחה כמה אפשר לגבות, אבל,

עו"ד גלעד שריר: הוא אמר אבל שאפשר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל לבדוק אפשר.

מר שמואל לרמן: אביבית, די. שלום, אתה מדבר.

עו"ד שלום לוי: זה לא משנה כמה. העיקרון הוא – האם זה ניתן או לא ניתן? אומר היועץ המשפטי – לא, אבל בשביל להיות בטוח, קחו לכם חוות דעת משפטית חיצונית.

עו"ד גלעד שריר: אני לא חושב שזה מה שהוא אמר. הוא אמר – לא בטוח, שנים אחורה הוא אמר. אביבית, את יכולה להקריא את תגובת היועץ המשפטי?

עו"ד שלום לוי: מדברים על שנים אחורה.

עו"ד גלעד שריר: לא, הוא דיבר על,

מר שמואל לרמן: גלעד, אבל עכשיו שלום מדבר, הוא רוצה להגיד את מה שהוא רוצה. מותר לו גם להגיד טעות, אבל זו דעתו של שלום.

עו"ד שלום לוי: אני חושב שאנחנו צריכים להצביע יד אחת כולם, פה אחד, לקחת חוות דעת משפטית מאחד מהמשרדים המובילים בתחום הזה, שייתן לנו חוות דעת. אנחנו נרגיע את עצמנו ואנחנו נדע שאנחנו עשינו את הכול בשביל לגבות, וכנראה שזה אי אפשר. ואם זה מתברר שהיה קשקוש, אז הוצאנו 10,000 שקל או 20,000 שקל, או לכל היותר 25,000 שקל על חוות דעת. אבל תקשיב, אתה לא פגעת באף אחד, אתה בסך הכול בדקת. וחובתך, זכותך וחובתך לבדוק שומות עבר. ואנחנו יודעים שלא הכול היה בסדר פה בעבר. יכול להיות שאתה צודק שבעבר היו גובים יותר, אבל לא הכול היה בסדר. אנחנו רואים את המגדלים האלה בנגבה ובחרות, ואיפה אמרת? בהחולה. אנחנו רואים דברים שתוכננו בעבר ואישרו אותם, לא בתקופה הזאת, לא בתקופה הזאת. ואנחנו רוצים לשאול את עצמנו שאלה – האם אנחנו יכולים בכלל להיכנס לנישה הזאת ולבדוק אותה או לא? או שזה נגמר ובואו נתחיל עידן חדש?

מר אדם קניגסברגר: גם נורית בודקת.

עו"ד שלום לוי: נורית, התפקיד שלה, היא לא במועצה, זה לא התפקיד שלה. היא תבדוק מבחינה מקצועית מה שהיא רוצה. אבל קודם כל אתה צריך, בגוף השאלה שאתה שואל – האם בכלל זה ניתן לערער על שומות העבר? זאת השאלה.

מר שמואל לרמן: רועי, תן לשלום.

עו"ד רועי ברזילי: הוא סיים. בזמן שהפכנו להיות היסטוריונים, הדברים קורים.

עו"ד גלעד שריר: רועי, אין מניעה לעשות את כל הדברים במקביל.

עו"ד שלום לוי: זו לא שאלה של היסטוריה. אם המדינה חייבת לך 100,000 שקל, אחרי 10 שנים אתה תרוץ ותבקש את ה-100,000 שקל האלה חזרה. ולא תגיד – זה היסטוריה, עזוב, מה שהפסדתי הפסדתי.

מר שמואל לרמן: עכשיו ישראל. ישראל עוד לא דיבר.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. רציתי משהו לתקן לפני שישראל מדבר.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: תראו, המספרים שאני נקבתי הם לא מספרים שהעירייה יכולה להשיג אותם, שזה יהיה ברור. אם היתה שמאות בחסר ב-2.5 מיליארד, העירייה לא יכולה לצפות בחלום להשיג את המספרים האלה.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר אדם קניגסברגר: אבל מה שציינתי זה עובדות שקיימות ונבדקו גם על ידי אנשי העירייה, לא רק על ידי, ואני קיבלתי את הנתונים עוד קודם וכך הלאה. לגבי השאלה, ואני רוצה שזה יהיה ברור, לגבי השאלה אם אפשר לגבות או אי אפשר לגבות, והיועץ המשפטי יבדוק מה שאני אומר כי אני שאלתי עורכי דין. אם יתברר שהיתה רמאות, אז אפשר. כמו במקרה של החילזון 8, שרימו את משרד הפנים, ואת זה ציין מבקר המדינה, אפשר לגבות. המגרש נמכר על ידי אדון מצלווי ב-64 מיליון שקל,

מר ישראל זינגר: ברור. ברור.

מר אדם קניגסברגר: רגע. נמכר וזה לא הסכום שהוא שווה. אני לא אפרט יותר.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור. עכשיו ראש העיר.

מר ישראל זינגר: אני, ברשותכם, רוצה להציע, אדם, נוסח אחר של החלטה. כי כמו שאמר שלום, אין פה ויכוח שכולנו היינו רוצים, אני חושב שכולנו, שכמה שיותר יושב או תקבל העירייה מאיזה שהן דרכים. אני לא רוצה להיכנס, גם ההחלטה היא כללית, ואכן אני מציע משהו בנוסח זה, כי אני יודע גם שלייפות את כוחה, הרי זה קורה, את כוחה של מנהלת מחלקת נכסים לנקוט בכל האמצעים. עכשיו, התשובה היא לא כללית, אני אתן לך שתי דוגמאות: יש מקרים, ולהביא לידיעתנו, לאחר שמסתיימים תהליכים. יש מקרים שהיה ערעור ופנייה לאלה, בוא נגיד, כרגע מותר להגיד בזהירות, שלכאורה היתה עסקה לא הגונה או לא יודע איך לקרוא לה, וננקטו.

מר אדם קניגסברגר: לא כשרה.

מר ישראל זינגר: ויש מקרים שלא ניתן. בסיכומו של דבר, הדברים נעשים והתשובות הן הרבה פעמים פרטניות. אני חושב שרוח הדברים, בלי להגיד מספרים, כי גם אני, כולנו רוצים יותר, צריכה להיות, כי למשל, מה אני אומר? אם נצביע, כמו שאתה אומר, דווקא משרד עורכי דין חיצוני, עשה את זה אגב,

מר אדם קניגסברגר: כן, אני יודע.

מר ישראל זינגר: יש מקרים שבתיאום עם הייעוץ המשפטי, הרי מאיפה בודקים? כל האמצעים שאמרת, יש מקרים שננקטים, יש מקרים שהמנהלת מספיקה. אז אני חושב שהצעה כזאת מגבילה אותה רק לסוג מסוים. לכן, אני מציע, אני חושב שזה, ממה ששמעתי את כולם – שהמועצה מטילה או מייפה את כוחה של מנהלת מחלקת נכסים, כמובן עם הוועדה ועדכון מפעם לפעם של המועצה, לעשות את המקסימום בכל האפשרויות הניתנות כדי לקבל. מדוע אי אפשר משהו גורף? כי סך הכול, כמו שאמר אלי, יש דברים שצריך גם לחשוב על התפתחות. אנחנו לא רק מסתכלים אחורה ויש לחלק גם את הזמן, אבל בהחלט יש דברים שבלטו לעין. מה שרציתי לומר, לתת לה את האפשרות לנקוט. ואם יהיה צורך, כמו ששלום אמר, לפי דעתה, תלוי גם מה הסכומים, שכדאי להשקיע משהו, תלוי מה התמורה, לפעמים משקיעים X ומקבלים משהו קטן. זה פה

עניין שמישהו מקצועי, שאנשים מקצועיים צריכים להחליט ולקבל את ההחלטות, כמובן מגובה. איך בערך היית מנסח את זה? כי זה מה שאני רוצה להציע את ההצעה.

עו"ד רועי ברזילי: ותוצג לנו תוכנית.

מר אדם קניגסברגר: רק משפט אחד. אני מקבל את התיקון שמנהלת הנכסים תקבל. אבל כמו שביקשתי כשנכנסתי לתפקידי, ביקשתי להגדיל את התקציב של המבקר ה -

מר ישראל זינגר: הגדלנו אותו.

מר אדם קניגסברגר: רגע, בסדר, הגדלנו את התקציב וקיבלנו דו"ח של שנתיים בשנה.

מר ישראל זינגר: גם פה, אמרתי, ברור.

מר אדם קניגסברגר: אז צריך להגדיל את התקציב של מנהלת הנכסים, כדי שתוכל לקחת, בנוסף לעורך דין, גם רואה חשבון, שמאי בדימוס.

מר ליעד אילני: אדם, אם יורשה לי להציע לך, במקום להציע לה, זאת אומרת, ההצעה שראש העירייה הקריא היא מבחינתי כמו לומר – אנחנו מצביעים על כך שעובדי המוקד הטלפוני באמת יענו לטלפון. זה בסמכות שלה לבדוק.

מר ישראל זינגר: טוב, עזוב, הוא לא הבין. אדם הבין אותי. מה אתה מציע?

מר ליעד אילני: זה יותר אופרטיבי, אדם,

עו"ד רועי ברזילי: מה הבעיה שתוצג לנו, ישראל, שתוצג לנו תוכנית,

מר ישראל זינגר: רגע, אז תן לו רגע.

עו"ד רועי ברזילי: שתוצג לנו תוכנית עבודה לגבי,

מר ישראל זינגר: זה מה שהתכוונתי.

מר ליעד אילני: להגדיל את התקציב.

מר ישראל זינגר: איך אפשר לנסח בערך את מה שאדם ואני הסכמנו?

עו"ד דוד שואקה: אני מציע שנוסח ההחלטה יהיה – שהמועצה מטילה על מנהלת הנכסים לבדוק את כל האפשרויות לגבות היטלי השבחה שנגבו בעבר בחסר.

עו"ד גלעד שריר: שחשודים שנגבו בחסר.

מר ישראל זינגר: חשודים. ברור.

עו"ד גלעד שריר: הוא אמר שנגבו בחסר. ואני מציע גם שהתוצאות תוצגנה למועצה.

מר ישראל זינגר: ברור.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה לא נאמר פה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו נותנים לכם את כל הגיבוי לעשות את זה.

מר ליעד אילני: זה לא התפקיד שלה? זה התפקיד שלה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, התפקיד שלה זה ללכת קדימה. היא לא חוקרת שהיא צריכה ללכת אחורה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא טריוויאלי לבוא ולגבות היטלי השבחה על מגדלים בנויים ומאוכלסים.

עו"ד רועי ברזילי: היא הציגה את זה שזה מה שהיא תעשה. היא באה וסיפרה לנו, המשפט השני שלה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא אומר שיהיה אפשר לגבות.

עו"ד רועי ברזילי: המשפט השני שלה כאן במועצה,

מר ישראל זינגר: עזוב רגע אותה. אבל כרגע אנחנו אומרים,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל שווה לנסות.

מר ליעד אילני: אם היא חושבת שהיה "פויילע שטיקס" שתעשה את זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה בדיוק מה שהיא אומרת. צריך לבדוק.

עו"ד רועי ברזילי: מספיק פעם אחת שתגבה כסף, זה יחזיר את כל העלויות של ההליך.

מר אדם קניגסברגר: ברשותכם, סליחה.

מר שמואל לרמן: רק שניה. יש למישהו בעיה, כדי לקדם את העניין, יש עוד מלא נושאים על סדר היום, דוד שואקה, היועץ המשפטי, ניסח משהו. מתאים לכם להצביע עליו? זה בסדר?

מר ישראל זינגר: כולל הצגת הנתונים פה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, תן לי, שניה. הניסוח של היועץ המשפטי מקובל עלי, אבל צריך קצת יותר להעמיק. ואני מבקש, מה שאני כתבתי ואני רוצה להסביר, אני ביקשתי, בוא נגיד, שמועצת העיר מחליטה שמנהלת הנכסים תבחר, כלומר, היא תיקח, שיהיה לה את הקצב לעשות את הדברים האלה, גם משרד עורכי דין, ואני מבין שיש לה,

מר ישראל זינגר: אבל עוד פעם, היא תשתמש במידת הצורך.

מר אדם קניגסברגר: ושמאי בדימוס,

מר ישראל זינגר: זה פרטים שקשה לדעת.

מר אדם קניגסברגר: אני אסביר לך למה.

מר ישראל זינגר: היא תיקח את כל הכלים האפשריים.

מר שמואל לרמן: ישראל הגדיר את זה הכי טוב – כל הכלים האפשריים. זה הכי טוב.

מר אדם קניגסברגר: היא צריכה להמשיך בעבודתה.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אדם קניגסברגר: היא לא יכולה להקדיש זמן,

מר ישראל זינגר: ברור. זה מה שאמרתי.

מר שמואל לרמן: זה מה שהוא אמר. זה בסדר.

מר אדם קניגסברגר: זה צריך להיות פרויקט נפרד.

מר שמואל לרמן: בסדר.

מר ישראל זינגר: צריך למצוא לזה משאבים, למה שהיא דורשת, והיא תשכנע אם צריך או לא. אז בערך, כולל גם אם הנוסח, מר שואקה, גם אם הנוסח פה לא בדיוק, תיכף נעבור לעוד סעיף, נסה ברוח זאת לנסח מה ששנינו. או קיי? מקובל?

מר שמואל לרמן: אני חושב שישראל הגדיר את זה הכי טוב.

מר אדם קניגסברגר: אני חושב שיש לנו אינטרס משותף, שכל מקום שבו אפשר לגבות, סליחה שאני מעיר הערה, אני מסכים עם רועי בדבר אחד, שבינתיים ישנם גם מקרים שאנחנו עובדים עליהם עכשיו.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אדם קניגסברגר: וגם היום מנסים להתחמק מהיטלי השבחה. אז גם את זה לבדוק.

מר ישראל זינגר: בוא נעבור, ברשותכם, אם אתה מסכים, לסעיף הבא. בינתיים ינסח היועץ המשפטי, יראה לאדם ולי, מה שנראה הכי הגיוני.

מר שמואל לרמן: מצוין. יש כאן בקשה להקדים את הנושא האחרון, למרות שזה לא בדיוק מספר 3 אלא מספר 7,

מר דני גולדשטיין: צריך הסכמה של 100%. אני מתנגד.

מר שמואל לרמן: מתנגד?

מר דני גולדשטיין: כן.

מר שמואל לרמן: 100%.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו נמשיך. אולי עכשיו יהיה דיון פחות מעמיק.

מר שמואל לרמן: 100%. דני התנגד.

מר ליעד אילני: אז לא, רגע, אולי אני אשכנע אותם. אני אשאל אותך שאלה כזאת, שמוליק, חודשיים לא היתה ישיבת מועצת עיר, מדוע ראש העיר והסגנים שלו וחברי ההנהלה ממהרים ללכת ב-10 הביתה?

מר שמואל לרמן: לא ממהרים.

מר ליעד אילני: אתם לא רוצים לקיים דיון לטובת הציבור?

מר משה רווח: ליעד, אף אחד לא ממהר.

מר ליעד אילני: חודשיים לא היתה ישיבת מועצה.

מר דני גולדשטיין: בגלל זה אני מתנגד.

מר ליעד אילני: אז זה לא ייגמר ב-10, זה ייגמר ב-12, זה ייגמר ב-1, מה קרה?

מר שמואל לרמן: הכול בסדר. זה לא ייגמר עד,

מר ליעד אילני: מה קרה? למה בחרו אתכם?

מר שמואל לרמן: הכול בסדר. יאללה. אנחנו מתקדמים. כרגע מתנגדים להזיז את זה. אנחנו מתקדמים לסעיף 3, בינתיים עו"ד שואקה מנסח הצעה משותפת לסעיף 2.

3. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "משאיות ומשאיות זבל".

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

26 בינואר 2017

לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: תוצעת החלטה – מניעת כניסת משאיות ומשאיות זבל בפרס בין 07:30-08:30 בבוקר לרחובות העיר

הצעת החלטה: מועצת העיר מחליטה כי לא תותר כניסה ונסיעה של כל סוגי המשאיות ובפרט משאיות הזבל בין השעות 07:30-08:30 לרחובות העיר בעלי מסלול נסיעה אחד לכל כיוון.

בברכה,
גלעד שריר
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל' 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 | Tel. 972-3-6753511 | Fax: 972-3-6753444
35 Bialik St. Ramat Gan
E-mail: Gilad.S@Ramat-Gan.muni.il

מר שמואל לרמן: סעיף 3 – בקשה של עו"ד גלעד שריר, חבר מועצת העיר, לדון בנושא: "משאיות ומשאיות זבל". הצעת ההחלטה, כדי שנדע על מה אנחנו מדברים: מועצת העיר מחליטה,

עו"ד גלעד שריר: זה לא בהכרח, אתה יודע, בסוף אנחנו לא מדברים לצערנו על הנושא, אבל תקריא בכל זאת, מה רצינו לדבר.

מר שמואל לרמן: מה רצינו, אחרי זה תוכל לשנות אותה לקראת ההצבעה, רק שיתמקדו, שלא ידברו על היטלי השבחה עכשיו.

מר ישראל זינגר: מי יודע?

מר שמואל לרמן: מועצת העיר מחליטה כי לא תותר כניסה ונסיעה של כל סוגי המשאיות ובפרט משאיות הזבל בין השעות 7:30-8:30 לרחובות העיר בעלי מסלול נסיעה אחד לכל כיוון.

מר עזרא נחום: לא משאיות זבל, משאיות לפינוי אשפה.

עו"ד גלעד שריר: אני מקבל את התיקון המוצע של הסמנכ"ל כבר מתחילת דברי – משאיות לפינוי אשפה. אני חושב שרק דבר אחד אני אוסיף – אין הרבה דברים חכמים להוסיף על הצעה כתובה שהיא קצרה, ענייינית וחדה. אבל אני רק רוצה להגיד שני דברים על זה: האחד – שאני לא יודע אם יש החלטה עקרונית טכנית מנהלית בעניין. אני חושב שחשוב שתתקבל גם החלטה של מועצת העיר שמבהירה או מנחה את האגף לשיפור פני העיר לפעול באופן הזה כהחלטה סטטוטורית עירונית. זה פעם אחת. פעם שניה – אני חושב שהייתי רוצה לשנות את הצעת ההחלטה, מר לרמן, שתתמקד לא רק במשאיות לפינוי האשפה, אלא ההחלטה תיגע בכלל המשאיות, לרבות, אם אנחנו רוצים לשים דגש, ופה אולי אם זה עלול למנוע את הסכמתם אז לא נשים את הדגש הזה – לרבות כניסה לשכונות. עם כל הכבוד לכל היזמים והקבלנים שאנחנו עובדים אצלם, במירכאות אני אומר, אני חושב שאנחנו קודם כל עובדים אצל הציבור, דקה קודם, ולכן המפגע התנועתי הרווחתי שיש בשעות הקשות גם ככה, בייחוד שאנחנו שומעים ורואים השכם והערב את כמות כלי הרכב שעולה על הכבישים

במדינת ישראל, והאזור הפקוק בו אנו גרים גם כך, אז מן הראוי שנקבע חד משמעית שמי שבא לעבוד אצלנו בעיר במטרה כנראה לשאת רווחים, וזה בסדר אם החלטנו שאנחנו מאשרים לו לבנות, שיתחיל את זה בשעה 8:30. אפילו הייתי מקצין ואומר 9, ולא יפריע לתושבים שלנו, אם זה להגיע למוסדות החינוך, הלימוד והעבודה, שהיא חלקה כנראה מחוץ לעיר. אני חושב שזה ראוי ונכון. הייתי, עוד פעם, מרחיב את זה אף יותר, אבל אם זה עלול לפגוע באיזו שהיא הסכמה שאולי עלולה להיות פה הרמוניה והסכמה כללית, אז נשאיר אותה מצומצמת. עשויה, אני יודע, אבל זה עלול עוד, כי זה עלול להפריע למישהו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> או קיי, זהו? תודה. מי רוצה להתייחס לנושא? אדם, ליעד, אביהוא ורמי.

<u>מר ליעד אילני:</u> אביהוא, אני הייתי שמח לבקש, אולי יש לך איזו שהיא הצעה אחרת, ואז שאנחנו נתייחס, אולי נמצא את דרך הביניים ביניכם, לא יודע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, ליעד, רמי, אביהוא. עוד מישהו? מי רוצה להתחיל? תתחיל. למה לא?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני אגיד כמה דברים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני ביקשתי ראשון.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני אסכם את הנושא, אדם, אני אסכם את הנושא.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, אתה תהיה השני, רמי השלישי וליעד הרביעי וכולנו נהיה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני מוכן שהקואליציה תהיה ראשונה.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה להגיד כמה דברים, קודם כל לגבי הנושא של משאיות אשפה. אני עכשיו מדבר רק על משאיות האשפה, בסדר?

מר ישראל זינגר: פינוי זבל.

מר אביהוא בן משה: פינוי אשפה. פינוי זבל. כל אחד עם מה שהוא רוצה לבחור לעצמו. קודם כל, אנחנו מפנים אשפה לא כל יום בחלוקה של התחנות, אלא זה יום כן, יום לא. כלומר, בעצם באופן עקרוני, בכל תחנה, בכל אזור, בעצם 3 פעמים בשבוע בעצם מפנים את האשפה. בין היתר, גם באזורים בימי ששי, ככה שיש גם מקומות שזה רק פעמיים, כי ימי ששי בדרך כלל אין זרימת תנועה חזקה. זה ברמה העקרונית, שבעצם זו לא תופעה שבעצם היא פוגשת אותנו באופן עקרוני על כל השבוע אלא מיוחדת רק ל-3 פעמים בשבוע. יש הנחיה, שאנחנו כבר דיברנו עליה מספר פעמים והיא מבוצעת, שבכל צירי התנועה המרכזיים אין מה שנקרא תנועת משאיות אשפה. קרי, ברחוב הירדן לדוגמא, זה בכלל עם שלטי תנועה שוועדת התנועה, שרמי ירחיב על זה בהמשך, שהיא בעצם אוסרת על תנועת משאיות מכל הסוגים. תלונות של תושבים שהגיעו אלי, לדוגמא, הפיילוט בשכונת הראשונים שראש העיר הכריז עליו בישיבת התושבים שהיתה ובאזורים מסוימים שפנו אלי, ביקשנו שצירי התנועה בין 7 ל-8 יהיו בעצם פנויים. רק באזורים, מה שנקרא, שאין שם תנועה ערה, רחובות צדדיים, בעצם שם, תיכף אני אדבר על ההצעה היותר גדולה, אני כרגע מדבר על מה קורה היום. אנחנו כן מנסים היום למזער את הממשקים שבין משאיות האשפה שקשורות אלינו לבין זרימת התנועה, במיוחד בשעות הקריטיות, קרי 7:15-7:20 עד השעה 8 בבוקר. אני רוצה להזכיר שגם לשינויים דרמאטיים, גלעד, כמו שדיברת עליהם, אני רוצה להזכיר לך שלצד השני שלנו, שזה חברי המועצה, הנהלת העיר, ראש העיר, אנוכי כמחזיק התיק, יש גם צד שני, קרי הוועד, שגם הוועד יש לו צד בדבר הזה. יש פה איזה שהוא מהלך היסטורי של שנים רבות שבעצם פינו אשפה בין השעות 5 בבוקר ל-9 בבוקר. להזכירכם, בעקבות החלטת בית המשפט הזזנו את שעות הפינוי מ-5 ל-6 בבוקר. וגם כשמזיזים עוד טיפה כמו שאתה מבקש, עדיין יש פה צד שני שצריך להגיע איתו לדין ודברים. כרגע יש לנו סוג של דין ודברים שמתקיים כרגע בין הנהלת העיר, בין המנכ"ל לבין אגף שפ"ע, שנמצאים בתוך איזה שהוא תהליך של רה-ארגון של כל מערך האשפה, ובעצם לנסות ולחלק את כל העניין של פינוי אשפה בין שעות הבוקר והצהריים. בכל מה שקשור לפינוי אשפה באזורים של מוסדות החינוך

ובסביבתם בעצם תפונה האשפה, זה עדיין לא בשל להחלטה, אבל זה כרגע דין ודברים שכרגע מדברים עליו, תפונה האשפה בשעות אחר הצהריים. במקומות שבהם יש לנו רחובות צדדיים וקטנים שאנחנו חוששים שבעצם אם נחכה לשעות אחר הצהריים תהיה שם תנועה, יש שם חניות שחונים לצידי הרחוב, אז בעצם לא תוכל האשפה להתפנות, אז שם עדיין יישארו בשעות הבוקר הפינויים של פחי האשפה.

נקודה נוספת, אני רוצה להזכיר לכם, שבעקבות ההכנסה שלנו של הפחים הכחולים והפחים הכתומים לתוך מערך הפינוי של האשפה, יש לנו קבלני חוץ שבעצם מפנים את האשפה, ואיתם אנחנו כן עובדים, שהפינוי של הפחים הכתומים והכחולים לא יהיו בשעות הבוקר. ואגב, הפחים האלה מורידים דרמאטית את כמות האשפה שאנחנו בעצם מפנים בתוך הפחים הירוקים, אז גם זה איזה שהוא אקט שפעלנו בו כדי להקטין את משאיות האשפה שבעצם נעות על הכבישים.

והדבר האחרון, שהוא לא פחות חשוב, שפה שילבנו יד ביד עם הטכנולוגיה, עם מערכת ה-waze, שבעצם הצמדנו צ'יפים לתוך משאיות האשפה, ותושבים שבעצם מכוונים או שנוסעים בהכוון של waze, רואים באופן עקרוני איזו שהיא צורה של ה-waze בצבע ירוק, זה בעצם מראה להם על משאית אשפה שנראית ברחוב. במקרה שמדובר פה על רחוב צדדי שמישהו רוצה אולי לקצר דרכו, הוא בעצם יודע על בסיס זה שבעצם הוא לא צריך להיכנס לרחוב הזה כי יש שם בעצם משאית פינוי אשפה שפועלת באותם רגעים. זה באופן עקרוני הדברים שכרגע עשינו וכרגע אנחנו עובדים איתם.

אני מזכיר שוב, גלעד, יש לנו לפעמים נטייה לבוא ב'בום-טראח' ולהגיד – בואו נחליט החלטה, וקדימה, הולכים על זה עד הסוף. לריקוד הזה, לטנגו הזה יש שניים – זה אנחנו, עם הרצון הטוב, ואני באמת, אני די ער למה שקורה לתושבים ואני די שומע וקשוב, ולפעמים אנחנו עושים שינויי מסלולים. אם תושבים לדוגמא מרגישים שבשעות מסוימות יש פינוי אשפה דווקא בשעה 6 בבוקר או ב-7 וזה מפריע, אנחנו משנים. עושים תחלופות כדי שהתושבים לא יסבלו מפינוי האשפה, אם זה ברעשים שזה גורם לתושבים ואם זה בנושא של מהלך הנסיעה שלהם על הכבישים. והוועד, כמובן הכול בהידברות איתם, כי בסופו של דבר יש פה הסכמים, אנחנו מכבדים הסכמים ורוצים לעמוד בהם. וכל שינוי שיבוצע, כל הרה-אורגניזציה תהיה רק בשילוב ובהסכמה בין העובדים לבין הנהלת העיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אביהוא, התיקונים שאתה תיקנת, אני בהחלט חושב שהם ראויים. צריך לקבוע שבשעות מסוימות לא יהיה, אבל בכל זאת, לשמוע את התושבים אם להקדים את זה לשעות מוקדמות, אז זה עושה, זאת אומרת, יותר מוקדם לפעמים זה מפריע לשינה של התושבים וכך הלאה.

מר ישראל זינגר: לא, אבל גם החוק לא מאפשר לפני 6.

מר אדם קניגסברגר: אבל אלה שעות לחץ, בין 7:30 ל-8:30, שהילדים הולכים לבית הספר ויש פקקים. אבל אני הייתי מבקש להוסיף את מה שהוסיף גלעד בעל פה. יש לנו בעיה מאד קשה בנושא של מערבלי הבטון שנוסעים לאזורים שבהם יש בנייה, ראה בשכונת חרוזים שבונים כמעט בכל רחוב, או וגם זה לא רק מערבלי הבטון, גם משאיות שמובילות לפעמים מנופים, תוקעים את כל השכונה לכמה זמן. התושבים לפעמים נתקעים מאחורי איזה שהוא מערבל בטון או איזו שהיא משאית שמובילה, ולפעמים הם מאחרים למקום העבודה שלהם וכך הלאה.

???: שם יש איסור עד 8:30.

מר אדם קניגסברגר: בקיצור, אני מבקש שגם,

מר אביהוא בן משה: רמי יתייחס לזה בתשובה שלו.

מר אדם קניגסברגר: בהחלטה הזאת אנחנו נביא בחשבון את כל המצב של הפקקים שקיימים בשעות הבוקר.

מר ישראל זינגר: ננסה לפרט כמה שיותר אתה מתכוון. כן.

מר אביהוא בן משה: רמי יתייחס לזה בהמשך.

מר ישראל זינגר: בבקשה, רמי.

<u>מר רמי פדלון:</u> לגבי נושא תנועה, צירים מרכזיים בעיר היום אסורים לכניסת רכבים מעל 4 טון בהרבה מאד צירים בעיר. שכונת חרוזים למשל סגורה מכל הכיוונים לכניסת רכבים מעל 4 טון. עכשיו, זה נכון שפה ושם יש כאלה שנכנסים למרות שיש תמרור שאוסר כניסה וזה כבר עבודה של המשטרה לאכוף את זה. אבל בסופו של דבר, מבחינת תמרור בעיר, רחובות, אזורים שלמים, במיוחד באזורי בתי ספר שבהם מתבצעת בנייה, באזורים של מרכזים שיש בנייה אינטנסיבית, כמו חרוזים, כמו האזור של נווה יהושע, תסתכלו, יש תמרורים שאוסרים כניסה של רכבים מעל 4 טון. אז מהבחינה הזאת עשינו מיפוי, מחלקת תנועה עושה מיפוי, וכשמקבלים פה ושם פניות של תושבים, אנחנו גם בודקים, ואם זה נכון ואמיתי שפספסנו באיזה שהוא מקום – מתקנים את זה. אז אני חושב שכרגע מתפרצים לדלת פתוחה בנושא של מערבלי בטון ובנייה, כי הנושא הזה בפירוש מטופל.

אני רוצה הערה אחת לגבי משאיות אשפה, פינוי אשפה. צריך לקחת בחשבון שהנושא הזה מורכב, מכיוון שאתה אומר בעצם להשבית עובדים לשעתיים מכל עבודה. אתה לא אומר כרגע – בוא נשלח אותם לאזור, כי אין אזור שאין בו זה. ולהיפך, בציר מרכזי, לפעמים זה נזק הרבה יותר גדול מאשר ברחוב צדדי. אז מה, נגיד להם – תאספו את האשפה עכשיו לא ברחובות צדדיים חד סטריים אלא דווקא בצירים ראשיים שיפגעו ביותר תושבים שעוברים בציר הראשי הזה שכרגע משאית אשפה עוברת? אז אני חושב שהסוגיה היא מורכבת, היא לא פשוטה. זה לא כזה פשוט לקבל החלטה כזאת במועצה. הנושא הזה צריך להיבדק בפינצטה. אני זכור שבזמנו, כשהחזקתי את תיק שפ"ע, הנושא הזה היה וניסינו לחשוב איך פותרים את הדילמה הזאת, כי זו לא דילמה מהיום, זו דילמה שכבר קיימת הרבה זמן. וכמו שאביהוא אמר, יש כאן ועד עובדים שגם מעורב בתהליך הזה, אז השנה אולי הוא יותר ליברלי מהוועד הקודם של פעם קודמת בקדנציה שלי, אבל עדיין הנושא הזה הוא נושא מורכב, כי להשבית את כל העובדים לשעתיים, בין 7:30 ל-10:00 או בין 7:00 ל-10:00 או 9:00 זה עלויות כבדות מאד. אז זה נחמד מאד שנקבל החלטה, אבל איך מממנים את זה?

<u>מר ליעד אילני:</u> אני מאד מאד שמח שביקשתי מאביהוא לדבר לפני, כי אני אומר לך, גלעד, מבחינה רעיונית גם אני משוחח הרבה מאד עם תושבים ושומע מהם כל מיני הצעות לשיפור. אבל בהחלט הייתי שמח לשמוע את אנשי המקצוע, שיבואו ויתנו סקירה על הנושא הזה ויסבירו גם

מה קורה בערים אחרות, גם מה פסיקת בית המשפט, את כל מה שנוגע בעניין הזה. ומהדברים של אביהוא קצת הצלחתי לקבל עוד כל מיני מידעים, שכרגע אין לי אותם. ואני כן חושב שהיה נכון שכל חברי המועצה ייחשפו לכלל הנתונים האלה. אני לא יודע אם באמצעות סקירה של שמר או סרטון או לא יודע מה, אף פעם לא נוכל לרצות את כולם, אמר את זה אדם אני חושב.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> ברור.

<u>מר ליעד אילני:</u> ברור שיש כאלה שישנים ב-6 בבוקר ויש כאלה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> שקמים ב-6 בבוקר.

<u>מר ליעד אילני:</u> בדיוק. תמיד זה יפריע למישהו.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אגב, כשפינו במוצאי שבת או במוצאי החג, התלונות היו של תושבים ב-8 בערב שעדיין לא ישנים,

<u>מר ליעד אילני:</u> ואם לא היית מפנה, אז היו אומרים – מה זה? איזה לכלוך.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אומרים – מה פתאום? בשעות כאלה למה אתם, הכבישים ריקים, אפשר לנוע בחופשיות, ועדיין תושבים באו וקבלו וצעקו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בחרת תיק לא טוב, חביבי.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לא, לא, כל מה שלא נעשה, תמיד יהיה, איך אמרו ביום העצמאות, שלא היו במות בכל השכונות, אמרו – למה אין ביום

העצמאות בכל השכונות? עשו בכל השכונות – למה מבזבזים כספים? כל מה שלא תעשה תמיד,

מר אדם קניגסברגר: למה עשו זיקוקים ב-2:30 בלילה?

מר ליעד אילני: אביהוא, אני רק מבקש אבל כן, אני מאד הייתי שמח,

מר אביהוא בן משה: אני בעד מה שהצעת, שתהיה סקירה.

מר ליעד אילני: קודם כל, למה השלט של המזגן אצל רווח? אתה שולט פה על כל העסק היום? אני מוכן שזה יהיה אצל שואקה. שלט זה אצל גורם לפי הספר. אני רק אומר, אביהוא, דיברנו על השעות, על מוסדות חינוך, חשוב לזכור שהרבה מאד ממוסדות החינוך הם לאו דווקא מוסדות חינוך עירוניים, אלא גני ילדים פרטיים לצורך העניין, אני מניח שיש לכם את הרשימה גם איפה יש גני ילדים עירוניים. הדבר השני שצריך לתת עליו את הדעת, אמרת אחר הצהריים, אם אפשר שהפינוי יחל אחרי השעות שאוספים את הילדים, בדרך כלל בין 4 ל-5. כי זו אותה בעיה כמו בבוקר.

מר אביהוא בן משה: אם תאסוף את זה אחר הצהריים, יגידו – לא, אבל חוזרים מהעבודה, אתה תוקע את כל הפקקים.

מר ישראל זינגר: אביהוא, שניה.

מר ליעד אילני: השעות האידיאליות היו בין 11 ל-2.

עו"ד גלעד שריר: בין 2 ל-4.

מר אביהוא בן משה: לפנות בוקר. כן.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, חברים, יש פה מעורבים. אני חושב שהצעה פרקטית,

מר משה רווח: צריך לשאול מה עושים בערים אחרות.

מר ישראל זינגר: אני רוצה טיפה לתקן, כי להגיד, זה ששמר ואנשי המקצוע יציגו, אבל יכול להיות שלא, זה לא שזה לא מעניין את כולם, אני מציע, איך אומרים, שזה יכול להיעשות. זה יכול להיעשות בישיבת מועצה. אגב, בישיבת המועצה הקרובה התחייבנו, אלי, לעשות דיון על הקו הסגול. אבל לא משנה. על זה יביאו ואז יעלו כל, אבל כדי שזה יהיה אפקטיבי, הרי עלו פה לפחות, הזכיר רמי איזה 3 גורמים, אביהוא הזכיר כמה דברים, להביא אם אפשר כמה שיותר שאלות שלחלקן יש תשובה חוקית, לחלקן – מה נתקע, כמה יותר, כמה פחות – כדי שהדיון יהיה אפקטיבי, ואז אין ספק שמשהו יצוץ אולי שלא חשבו כולם, או לא חשבו עד עכשיו. אז אני חושב שפה, אם זה מקובל, אדוני היו"ר, על דעת כולם, שלישיבה, אני לא יודע אם הקרובה, תלוי מה מספר הנושאים, או לאחר מכן, או שאפשר לעשות מפגש מיוחד עם שמר מי שמעוניין בזה, ולהביא משהו. יכול להיות שזה ישנה חלק מהדברים, רמי, ואז יהיה דרוש להחליט אם זה גם צריך לדון עם ועד העובדים, גם עם ועדת התנועה.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, השאלה אם כמו בהצעות אחרות שלך, אני חושב בישיבה הקודמת שהצעת באחד הדברים והסכמתי, האם כשנדון בנושא גם נביא אותו לידי הצבעת המועצה או שבסוף נחיה בעדכון? אם נוכל להצביע על זה, אז אני מקבל את ההצעה.

מר ישראל זינגר: אני חושב, כן, אני חושב שאין סיבה שלא, זה נושא מקובל.

עו"ד גלעד שריר: א', אני מסכים. אני יכול, ברשותך,

מר ישראל זינגר: אבל שלא יגידו שמסמסנו.

עו"ד גלעד שריר: זה באחריות שלך ושל יו"ר המועצה לא למסמס ולהביא את זה לישיבה הבאה ולדון.

מר ישראל זינגר: לא. אבל כדי שיהיה דיון אפקטיבי,

עו"ד גלעד שריר: להביא את הנתונים. הם מכירים את המידע מהטיפול השוטף.

מר ישראל זינגר: אל תחכו, מי שהנושא מעניין אותו, לפגישה,

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, אבל המידע כבר, רוב הדברים,

מר ישראל זינגר: תשאלו גם כמה הצעות או כמה דברים שעלו פה שיהיו.

עו"ד גלעד שריר: רוב הדברים אני מקבל. אני רק אגיד, ברשותך, א', אני מקבל ושיעלה להצבעה.

מר ליעד אילני: שזה רק יהיה אבל כסעיף על סדר היום ולא כהצעה לסדר.

עו"ד גלעד שריר: אבל ראש העיר, רק 4 נקודות ברשותך שעלו, הן בעיני חשובות, אני רק אציג. א', הנושא שהעליתי נגע הן במשאיות פינוי אשפה והן במשאיות שעוסקות בבנייה, אם זה פסולת בנייה, מערבלי הבטון וכיוצא בזה, שהן נקודות מאד חשובות. נקודה שהוזכרה רק בעקיפין על ידי אביהוא, וחשוב לתת עליה את הדעת, שיש גם באמת משאיות שמפנות את הפחים הכתומים, הכחולים, והן מעמיסות על הכביש. היה חשוב גם להכניס אותם לדיון.

מר ישראל זינגר: כל מי שנע ומפריע לתנועה.

עו"ד גלעד שריר: אני מניח שהן מוגבלות. אני גם הייתי שמח לחשוב אולי, אם אנחנו כבר עושים דיון עמוק – מהן הסנקציות כשהן מפרות? כי אני לא פעם מצאתי את עצמי יוצר קשר עם שמר על משאית זו וזו ומצלם, והתשובה שאני מקבל מחברת המחזורית – עזוב, זה 5 דקות, אל תבלבל את המוח. אבל החברה המחזורית, לפעמים יצרנו קשר איתם, כי אמרנו – חבר'ה, ההוראה העירונית אוסרת עליכם. לכן אולי כדאי כבר גם לייצר סנקציה במסגרת החוזית וגם להשמיש אותה. זה אחד.

מר ישראל זינגר: או קיי.

עו"ד גלעד שריר: אני מדגיש פה, הבקשה הזאת, ואני שמח שמרחיבים אותה הלאה, לא דיברה על כל הרחובות הראשיים, היא מוקדה ברחובות החד סטריים, אבל על אחת כמה וכמה, אם אנחנו רוצים לעשות דיון כלל עירוני אני שמח להרחיב אותו. אגב, אפשר גם לחשוב ולנסות למקד במקומות שבאמת הפינוי, שהוא יום כן יום לא כמו שהציג אביהוא, אז באלה שפונו, שיודע לשרוד עוד יום ולהעמיס עוד קצת על יום ו' במקום על יום ה', זה גם יכול להקל, אולי את הפינוי של יום ה' לדחות ל-ו' עוד פעם. וזה מתחבר לנקודה האחרונה שגם רמי דיבר עליה וגם אביהוא, אין כל כוונה בהצעה הזאת לא לפגוע בעובדים ולא להשבית אותם ולא לבזבז כספי ציבור. צריך לזכור, דיברתי עם שעה, לא על שעתיים ולא על שעה וחצי. אמרתי שאם אנחנו מסוגלים,

מר ישראל זינגר: עדיין זה מו"מ.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, רמי דיבר על השבתת עובדים ובזבוז, אפשר למצוא גם חלופות שבזמן הזה יפונו הפארקים העירוניים וכיוצא בזה. אפשר לחשוב מחוץ לקופסא.

מר ישראל זינגר: יכול להיות.

עו"ד גלעד שריר: כדאי, כי בסוף זה רווחת הציבור וכמובן שאין כוונה לפגוע בעובדים, אלא לייעל את המערכת לטובת.

מר ישראל זינגר: אז אני מבקש להכין את שמר לעוד שתי ישיבות, ועד אז תשאלו שאלות. בינתיים, אדם ואני קראנו את מה שהיועץ המשפטי מציע לגבי ההצעה הקודמת ואני מציע שזה יהיה פה אחד.

מר אביהוא בן משה: סגרו את הדיון?

מר שמואל לרמן: לא סגרו. מעבירים אותו.

מר ישראל זינגר: מעבירים למה ששמר יציג ויהיה פה דיון על זה.

הנושא הקודם – לגבי היטלי השבחה: מועצת העירייה מטילה על מנהלת מחלקת הנכסים לעשות כל מאמץ לגבות היטלי השבחה נוספים בגין העבר לגבי עסקאות שלגביהן נראה לכאורה (כתבנו בזהירות) כי בוצעה גביה בחסר, ולצורך זה להיעזר בעורכי דין ושמאים חיצוניים כפי שיידרש ולדווח על ממצאיה ומסקנותיה למועצה בתוך 6 חודשים.

מר שמואל לרמן: יוצא מן הכלל.

מר אדם קניגסברגר: מעולה.

מר שמואל לרמן: יוצא מן הכלל. פה אחד? פה אחד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד, כי מועצת העירייה מטילה על מנהלת הנכסים לעשות כל מאמץ לגבות היטלי השבחה נוספים בגין העבר לגבי עסקאות שלגביהן נראה לכאורה כי בוצעה גביה בחסר, ולצורך זה להיעזר בעורכי דין ושמאים חיצוניים כפי שיידרש ולדווח על ממצאיה ומסקנותיה למועצה בתוך 6 חודשים.

מר שמואל לרמן: 3 אנחנו מעבירים.

החלטה:

הוחלט פה אחד, כי בעוד שתי ישיבות מועצה, הנושא יעלה בסדר היום, יתקיים דיון, מר ראובן שמר מנהל אגף שפ"ע יענה על שאלות חברי המועצה ותתבצע הצבעה.

עו"ד גלעד שריר: אני חושב שתעצור אולי, שמישהו יקפוץ להביא איזה שהוא משהו להרמת כוסית אולי חגיגית, לכבוד קבלת הצעתו של אדם.

מר שמואל לרמן: אדם לא צריך. הלאה.

4. בקשת מר ליעד אילני חבר מועצת העיר לדון בנושא: "מחירי המועדוניות והצהרונים".

מר שמואל לרמן: בקשתו של מר ליעד אילני לדון בנושא: מחירי המועדוניות והצהרונים. הצעת ההחלטה כפי שהציע אותה ליעד: מועצת העיר רמת גן מחליטה להנחות את חברת מפעלי בית עמנואל, כי מחירי המועדוניות והצהרונים בהפעלתה, לא יעלו על סך של 650 ₪ להשתתפות חודשית לילד, החל מתחילת שנת הלימודים הבאה. בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה רבה. מר זינגר, שנה וחצי לסיום כהונתך כראש העירייה, מקסימום שנה וחצי, ואפשר לומר כולנו שעברנו באמת, אמרתי מקסימום, כל אחד ייקח את זה לאן שהוא רוצה.

עיריית רמת-גן
לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

כ"ג שבט תשע"ז
19 בפברואר 2017
סימוכין: 2017-0178-14

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

מר שמואל לרמן
יו"ר מועצת העיר רמת-גן

הנדון: **תחלטה על מחירי המועדוניות והצהרונים בשנת הלימודים הבאה**

את כלל נימוקיי להצעה, אעלה במסגרת הדיון.

הצעת ההחלטה:

1. מועצת העיר רמת-גן מחליטה להנחות את חברת מפעלי בית עמנואל, כי מחירי המועדוניות והצהרונים בהפעלתה, לא יעלו על סך של 650 ₪ להשתתפות חודשית לילד, החל מתחילת שנת הלימודים הבאה.

בברכה,
ליעד אילני
חבר מועצת העיר

העתקים:
חה"כ קארין אלהרר – יו"ר הוועדה לענייני ביקורת המדינה, כנסת ישראל
חה"כ ד"ר יפעת שאשא ביטון - יו"ר הוועדה לזכויות הילד, כנסת ישראל
חה"כ רחל עזריה, כנסת ישראל
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מנהלת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר ומנהלת מזכירות העירייה

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408558, פקס. 03-6727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

מר שמואל לרמן: נכון.

מר ליעד אילני: עברנו 3.5 שנים מאד מאד עמוסות, מאד עמוסות, מכל הבחינות, ואני חושב שהתקופה שאנחנו נמצאים בה היום זה זמן טוב לבחון מה תהיה המורשת שלך. מהי מורשת זינגר? כל מנהיג משאיר אחריו איזו שהיא,

מר ישראל זינגר: תקראו לי כשידבר על צהרונים.

מר שמואל לרמן: כן. דבר, אני מקשיב, זה קשור אלי.

מר ליעד אילני: בסדר, אני באמת, אני מבין מר זינגר שאתה מאד בלחץ. אם אני מקשה עליך ופוגע בבריאותך, זה הדבר האחרון שאני רוצה.

מר ישראל זינגר: חס וחלילה. שיהיה על צהרונים, אם יהיה לו מה להוסיף – תקרא לי.

מר שמואל לרמן: בסדר. בסדר.

מר ליעד אילני: בינתיים, ב-3.5 שנים הללו, באמת, ודיברנו כבר רבות על השחיתות, על המינהל החשוד בפלילים, על המינהל הקלוקל, על היעדר השקיפות, על סתימת הפיות, על כך שבאמת אצל זינגר המציאות עלתה על כל דמיון. יש את המערכון האלמותי של ארץ נהדרת על עיריית רמת הוד. אני חושב שבאמת, מספר דברים שקרו תחת הכהונה של זינגר, כולל בחודש האחרון, עם השלט היפה, אגב, כבר רצו בכמה מקומות להוריד את השלט, אז באמת, המערכון של ארץ נהדרת כבר מחוויר לעומת מעשיו של זינגר וחלק מהטיפוסים שמקיפים אותו שהוא הכניס אותם לעירייה. על כך כבר דיברנו הרבה. לא מספיק, אבל הרבה. אני רוצה לדבר על המורשת האחרת של זינגר, לא השחיתות שפירטתי אותה די הרבה.

פוליטיקה, כידוע, זה מאבק על סדרי עדיפויות.

מר שמואל לרמן: על משאבים, לא על סדרי עדיפויות.

מר ליעד אילני: על משאבים, סדרי עדיפויות, אותו דבר. שואלים אותי לפעמים – תגיד לי, מה אתה בכל זאת אומר שישראל זינגר עשה טוב לעיר? אז אני אומר – נושא התרבות. בתחום התרבות אין מה לומר, השקיע הרבה מאד, יש הרבה מאד זיקוקים, יש הרבה מאד הופעות ובימות, בזה הוא משקיע. אתה לא יכול לקחת את זה. הוא הגדיל גם את התקציבים של התרבות.

מר אלי מוסרי: הכמות או האיכות?

מר ליעד אילני: הכמות או האיכות, אבל גם פה אפשר לחלוק וזה בסדר. ואני חושב שניהול של עירייה נכון, סדר עדיפויות בריא של עירייה, למען התושבים, זה לדאוג קודם כל לשלושת התחומים שהם הכי בסיסיים והכי חשובים לתושב – זה החינוך של הילדים, זה התשתיות וזה חזות העיר. אני חושב שאני בוודאי לא היחיד בעולם הזה שחושב שהעיר שלנו מוזנחת מאד, גם מבחינת תשתיות, גם מבחינת הלכלוך ברחובות, גם מצב הגינות הציבוריות, והנושא של הצהרונים גם הוא מתחבר להזנחה. ההזנחה הזו היא הזנחה של המשפחות הצעירות, שלצערי ראש העירייה וחברי ההנהלה שלו לא באים ומסתכלים ואומרים, מבחינה אסטרטגית – אנחנו רוצים לדאוג להשאיר את המשפחות האלה ברמת-גן. אנחנו רוצים למשוך כמה שיותר משפחות צעירות לרמת-גן. אנחנו בחיים לא נתחרה בתל-אביב, כמה כסף שישראל זינגר ישים על תרבות, ואתה יכול להסכים או לא להסכים, כרגע זה לא משנה, יכולה לעשות סימונה והצוות שלה את העבודה הכי טובה בתחום התרבות, תל-אביב אנחנו לא נהיה. ואתה יודע מה, אני גם לא חושב שאנחנו צריכים לשאוף להיות. אבל אנחנו כן צריכים לשאוף להיות עיר שדואגת למשפחות הצעירות והצהרונים היו רק איזו שהיא דוגמא.

מה עשו פה? כרגיל, כמו שעושים בתחום של ניקוי אשפה, כמו שעושים בתחום של התשתיות עכשיו בוודאי כופר – מכבים שריפות. אז התכנסה אותה ועדה מפורסמת, שהתוצאה הסופית שלה דרך אגב היתה הפחתה של 10 שקלים לעומת המחיר ששילמתי אני על הילד שלי השנה, 1,040 שקלים, אז שנה הבאה זה יהיה 990, נכון? שנה שעברה זה היה 980. אם אני זוכר פחות או יותר נכון.

מר אדם קניגסברגר: עוד פעם, כמה זה היה השנה?

מר ליעד אילני: שנה שעברה זה היה,

מר דני גולדשטיין: דובר על פעימה ראשונה הפחתה של 60 ₪.

מר ליעד אילני: שנה שעברה זה היה 990, השנה זה עלה ל-1,040, שנה הבאה זה יהיה 980. זאת אומרת, 10 שקלים פחות ממה ששילמנו בשנה שעברה.

מר דני גולדשטיין: לא, אבל מהשנה 60 ₪.

מר אדם קניגסברגר: זה מה שהוא אומר.

מר ליעד אילני: שנה שעברה שילמנו 990.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר ליעד אילני: עכשיו, אני רוצה לומר לך,

מר דני גולדשטיין: אבל כל הנושא הזה לא רלוונטי.

מר ליעד אילני: הוא מאד רלוונטי. ואני אגיד לך שני דברים: א', אין לי בעניין הזה של המחירים שום טענה למפעלי בית עמנואל, הם גורם ביצועי. ברור לי שהמנכ"ל ידידך ושאר צוותו עושים את התפקיד הכי טוב שאפשר, במסגרת המשאבים שיש להם והדירקטיבה שמוכתבת להם.

מר דני גולדשטיין: ויש שיפור ושינוי אדיר ב-5 השנים האחרונות. אני אומר לך את זה מ -

מר שמואל לרמן: הנה, אתה רואה, דני סנגור טוב שלהם.

מר ליעד אילני: אני לא מדבר על זה אבל. אני לא מדבר כרגע על מפעלי בית עמנואל.

מר דני גולדשטיין: אתה מדבר על המחיר.

מר ליעד אילני: לא, גם לא על המחיר הספציפי.

מר דני גולדשטיין: אלא?

מר ליעד אילני: אני מדבר על אסטרטגיה של הנהלת עיר, שבאה ואומרת – אני רוצה להשאיר משפחות צעירות ברמת-גן. כשישבה אותה ועדה, תאמין לי, לא זו היתה המטרה שלה. המטרה שלה היתה – איך סותמים להורים את הפה. 10 שקלים, 20 שקלים, 30 שקלים, לא התנהל, וכמו שלך יש חברים בוועדה גם לי יש מקורות, לא התנהל דיון אמיתי שהוא לאו דווקא המחיר של הצהרון, אלא להסתכל על הצהרון כאיזה שהוא חלק מקשת רחבה של ראייה אסטרטגית איך אנחנו – א', משאירים משפחות צעירות ברמת-גן, ו-ב', הופכים את העיר הזאת, ממתגים אותה מחדש למשהו שהיא לא. אפשר לדבר רבות, עיר הגנים אנחנו כבר לא עיר הגנים, אני מקווה שעל זה אין ויכוח. אז בוא ננסה, עד שנטפל בגנים, לחבק את המשפחות הצעירות וצהרונים זו רק נקודה אחת. לרמן, אני חצי דקה מסיים.

הגיע משרד האוצר וקבע מחיר מקסימום, וגם פה אני אומר לחברי ההנהלה, למשרד האוצר, יש לי הערכה למשה כחלון, יש את השיקולים שלו. את השיקולים הפיסקליים, את השיקולים של מה טוב לחיים ביבס, גם לראשי העיריות יש כמובן את האינטרסים שלהם, מה לעשות? כל זה לא צריך לעניין את ראש עיריית רמת-גן ואת חבריו להנהלה, שיכלו לבוא ולומר – כשאנחנו בונים תקציב, אנחנו בונים אותו מתוך רצון להשאיר את המשפחות הצעירות ברמת-גן.

מר שמואל לרמן: תודה רבה.

מר ליעד אילני: המחיר שאותו נקטתי, אני אגיע להצעת ההחלטה, המחיר שאותו נקטתי, של 650 שקלים הוא לא קפץ לי בחלום. זה מחיר שעלה גם במספר ועדות בכנסת, בוועדה לביקורת המדינה, בוועדת,

מר שמואל לרמן: ליעד, זה לא חצי דקה ואז אתה ממשיך לעוד איזה שתי דקות.

מר ליעד אילני: בסדר. ועדה לזכויות הילד. ואפשר גם לראות בעיריות אחרות, סמוכות אלינו, מה המחיר שהם גובים. תראו את יום הלימודים הארוך שמנחילים בדרום תל-אביב כרגע, 250 שקלים.

מר אדם קניגסברגר: זה לא אותו דבר.

מר ליעד אילני: לא משנה.

מר דני גולדשטיין: אין קשר בין יול״א ל -

מר ליעד אילני: לא משנה.

מר שמואל לרמן: ליעד, תודה.

מר ליעד אילני: אבל זה חלק מראייה אסטרטגית. ולכן, אני מציע לקחת את אותו מחיר, לקחת את אותו מחיר שהכנסת הציגה אותו ותוכנית חיסכון של ערוץ 2 הציגה אותו – 650 שקלים, ולקבוע אותו כיעד. זאת הצעת ההחלטה שלי ואני אבקש הצבעה שמית.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור. יופי. דני, אתה רוצה לענות?

מר דני גולדשטיין: לא.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה רוצה?

מר אדם קניגסברגר: כן. אני רוצה להוסיף משהו.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני לא התעמקתי יותר מדי בנושא, אבל ביקשתי לבדוק באמת מה הסכומים ההגיוניים לקיים את הנושא של המועדוניות והצהרונים. זה כמובן לא מספר אחיד, משום שזה תלוי בכמה ילדים מכניסים בתוך צהרון וכו'. אבל המספרים נעו בין 920 ל-930 שקל עם כל הפעילויות שנותנת העירייה. לא 1,040 ולא 980 אלא בסביבות 920 שקל היתה העירייה צריכה לגבות. וזה כולל באמת את כל הפעילויות של העירייה. אבל אם הממשלה החליטה לסבסד חלק מהפעילויות של הצהרונים ואם אני לא טועה ברמת-גן דובר על סבסוד של 300 שקל, הרי אנחנו מגיעים למספר שנקב ליעד, ואני חושב שזה צריך להיות באמת המספר שצריכים לגבות בצהרונים, אחרי הסבסוד של הממשלה. יותר מזה אני רוצה לומר,

מר דני גולדשטיין: תלוי בסוציו אקונומי, אבל מדובר ב ...

מר שמואל לרמן: רגע, אדם מדבר.

מר אדם קניגסברגר: רגע. סליחה. אני רוצה לומר, גם אם הממשלה תוריד טיפה את הסכום בסופו של דבר, או שהיא לא תיתן את זה לטווח ארוך, אני חושב שמה שליעד מבקש ראוי, כי ראוי להשקיע בילדים כי הם העתיד לש רמת-גן.

עכשיו ישנה בעיה שאנחנו נתקלים בה בכל מערכת החינוך במקרים רבים, שבהם ישנן משפחות שהן משפחות במצוקה, שגם הם רוצים, וידם לא משגת לשלם עבור המועדוניות והצהרונים, בהחלט ניתן, על ידי בקשה מיוחדת של המשפחה, עם הצגת התלושים וכו' וכו', שהעיר תעזור למשפחות האלה בהתאם ל -

מר דני גולדשטיין: זה קיים היום אבל. זה קיים היום, אדם. זה קיים היום. אין אחד שבגלל מצבו הכלכלי לא נמצא הילד שלו בצהרון. אין אחד כזה.

מר אדם קניגסברגר: יפה. יפה. יפה. אבל, בוא נגיד דבר כזה, שאם אנחנו מקבלים כרגע, אם נקבל 300 שקל על כל ילד מהממשלה, אם נקבל, בסדר?

מר דני גולדשטיין: נגיד 250.

מר אדם קניגסברגר: אפילו 250, אנחנו מגיעים למספר שליעד נקב.

מר דני גולדשטיין: מתקרבים למספר.

מר אדם קניגסברגר: ואם עדיין ישנן משפחות שזה קשה להן 650, עדיין גם העירייה צריכה לתת את חלקה.

מר דני גולדשטיין: קיים. קיים גם היום.

מר ליעד אילני: אדם, אני רק אומר,

מר דני גולדשטיין: רק מילה אחת. מילה אחת. מילה אחת.

מר ליעד אילני: אני רק אומר לך, אדם, שאני שומע סיפורים ממשפחות נזקקות שהחברה והמנכ"ל שלה מסייעות להן מאד.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, אני לא מגן פה על אף אחד. אני פשוט רוצה להצביע על עובדות. אין ילד שבגלל מצב כלכלי לא נמצא במועדונית

או צהרון. לא קיים ילד כזה, אפילו אם יש ילדים שהם בפטור מלא מתשלום.

מר אדם קניגסברגר: יפה.

עו"ד רועי ברזילי: אתה כבר לא יו"ר.

מר דני גולדשטיין: לא קשור, לא קשור.

מר שמואל לרמן: דני מדבר באופן אובייקטיבי.

מר דני גולדשטיין: אבל בוא נדייק, בדיוק, בוא נדייק. יש ילדים שנמצאים שלא משלמים אף לא אגורה אחת בגלל מצבם הכלכלי.

מר אדם קניגסברגר: יישר כוח לעירייה.

מר דני גולדשטיין: אז על זה, האנשים האלה הם לא,

מר שמואל לרמן: יש ועדת הנחות, זה עובר דרך שם.

מר דני גולדשטיין: בוודאי.

מר אדם קניגסברגר: קלעתי לדעת גדולים ואני תומך בזה.

מר שמואל לרמן: שלום גם רוצה משהו להגיד.

עו"ד שלום לוי: כל הנושא של הסבסוד של משפחות מעוטות יכולת, הוא לא קשור לנושא הזה בכלל.

מר אדם קניגסברגר: נכון. נכון.

מר דני גולדשטיין: הוא לא קשור בכלל.

עו"ד שלום לוי: אנחנו מדברים פה על חתך של אוכלוסיה נורמאלית, שיש בידם משגת,

מר אדם קניגסברגר: הכול מקובל.

עו"ד שלום לוי: ושאלת השאלות היא – האם אתה מציע שהעירייה אפילו גם תסבסד את הצהרון ממקורות כספיים X-Y-Z? במידה ואתה אומר כן, אז אין לנו ויכוח. בוא נעשה דיון במועצה ונראה מאיפה אנחנו לוקחים את התקציב. במידה ואתה אומר – לא, אני יודע, יש לי את המקורות שלי של-מב"ע זה עולה פחות, אז בואו נשאל את השאלה מהצד השני. אנחנו דירקטורים ב-מב"ע, אז בואו נבקש מ-מב"ע שיביאו את זה פה לישיבת המועצה ואנחנו מדברים עדיין, אנחנו לא בשלב של תחילת הלימודים, יש לנו עכשיו את החודשים הקרובים, בואו נבקש מ-מב"ע שיעשה לנו גם מצגת, כמו שכל המחלקות פה מציגות. מב"ע היא מקור כספי מאד מאד גדול בשביל העירייה, שיגידו לנו למה הגיעו ל-980 ולא ל-650. למה? אני אסביר. כי להוריד את המחיר ל-650 ובעת ובעונה אחת להוריד מהאיכות של המזון, של החוגים, של כל ה -

מר אדם קניגסברגר: שלום, אתה שמעת מה שאני אמרתי?

עו"ד שלום לוי: רגע, אני שמעתי, אני מתייחס לזה בחיוב. להוריד את כל האיכויות מהצהרון ולהוריד את המחיר, הרי זה לא עיריית רמת-גן.

מר ישראל זינגר: זה בייבי-סיטר יהיה.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> זה בייבי-סיטר. אז השאלה היא מה אנחנו מתכוונים. ויכול מאד להיות שאתה צריך לשנות את ההצעה לסדר. בוא תתייחס לזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ליעד, בסוף. אני רוצה גם כן, זה תיק שאני מחזיק, אני רוצה לתת לכם איזו שהיא סקירה בנושא המועדוניות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מעולה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> קודם כל כמה מספרים, גם על הצהרונים וגם על המועדוניות. צהרונים זה של ילדי הגן, מועדוניות זה ילדי בתי הספר. רק לצורך האבחנה. הסכום הוא דומה לשניהם.

יש לבית עמנואל 157 צהרונים, 3,500 ילדים, ממוצע ילדים לצהרון 22.3. מחיר לילד – 1,040. מאד דומה למה שאמרת. לשנת לימודים 10 חודשים 10,400 שקל. מה שקורה זה שבמצב הנוכחי, סך הכול ההכנסות אחרי הנחות סוציאליות זה 31 מיליון וקצת, וסך הכול ההוצאות הם כמעט 32.6 מיליון. כלומר, יש לנו כבר במצב הנוכחי גירעון של כ-1.5 מיליון שקל. תיכף נגיע בדיוק מה המספרים האלה אומרים, כדי שנבין על מה אנחנו מדברים וכדי להבין למה אי אפשר בכלל להגיע למספרים שאתה מדבר עליהם.

העירייה דואגת לסבסוד של ההנחות, כי ההנחות מגיעות אמנם מבית עמנואל, אבל העירייה מכסה את זה ממקורותיה, של 1.7 מיליון, ולכן יש קצת איזו יתרה של 240,000 שהולכת לדברים דומים בתוך בית עמנואל. עכשיו אני אגיד לך, עשינו פה בדיקה בבית עמנואל מה ניתן לצמצם, וזה די דומה למה ששלום אמר, ותבינו למה זה יקר הצהרונים יחסית למקום אחר, וגם יש לי פה טבלת השוואה של ערים אחרות. אני אגיד לכם, באף אחת מהערים האחרות אין את חמשת הדברים שאני הולך לתת עכשיו, והששי בחלקו.

לרוב ישנו חוג אחד, אצלנו ישנם שני חוגים. אם אני מצמצם חוג אחד, אני חוסך מיליון. יש לנו 15 סייעות רפואיות לילדים בעלי רגישות מסכנת חיים. רמת גן היחידה שנותנת את הסייעות לילדים בעלי רגישות מסכנת חיים, עוד 350,000 שקל. יש לנו 40 סייעות שניות בגני טרום טרום חובה, שהעירייה מעסיקה בבוקר, ובית עמנואל לוקח אותם לצהריים, כי ההורים לא היו מוכנים, שלום מכיר את כל הנתונים האלה, לא היו מוכנים שבבוקר

תהיה סייעת ומ-1 עד 4 הילד יעשה פיפי, סליחה על הביטוי, פיפי במכנסיים.

מר ישראל זינגר: למרות שזה כמובן לא חובה.

מר שמואל לרמן: לא חובה. אני אומר, כל הדברים האלה לא חובה. זה בית עמנואל נותן כבונוס. יש כאלה שמתחילים תהליך גמילה, לכן אמרתי במכנסיים. יש אבטחה באשכולות גנים, שזה עוד כמעט 400,000 שקל, אין את זה במקומות אחרים. ויש ביטול קורסים והשתלמויות למדריכות וסייעות.

מר אדם קניגסברגר: תחזור על המשפט האחרון, סייעות, מה?

מר שמואל לרמן: אני אחזור, אמרתי על 40 סייעות שניות, שזה 1,280,000.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה בסדר, אבל אחרי זה.

מר שמואל לרמן: ביטול אבטחה – 385. וביטול קורסים והשתלמויות למדריכות וסייעות – כ-100,000. אם אתה עושה סך הכול רק לאזור הזה, אם אני אעשה פה בגס, זה 3 פסיק משהו מיליון.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, נתת רק מספרים אגב על הצהרונים, לא דיברת על המועדוניות.

מר שמואל לרמן: זה אותו דבר.

עו"ד גלעד שריר: רק כמה כמות הילדים? תגיד לי את כמות הילדים רק.

מר שמואל לרמן: אני אתן לך.

עו"ד גלעד שריר: רק את המספר, כמות הילדים, ותמשיך, אני לא רוצה לקטוע אותך.

מר שמואל לרמן: במועדוניות זה 46 מועדוניות, 22 בתי ספר, 1,150, ממוצע ילדים למועדונית 25. מחיר זהה אגב. הלאה.

כל הדברים האלה נעשה, שלום ואני מכירים את זה, אנחנו יושבים שם על הראש שלהם, אני יכול לתת לך השוואה בין ערים מחירי צהרונית בשנת תשע"ז, מערים בסביבתנו, לא באזורים נכשלים. קרית אונו – המחירים לשנה, לא לשנה הבאה, בשנה הבאה אני לא יודע – 1,190. רמת השרון – 1,180. תל-אביב – 1,110. הדגש שזה על שכונות צפון ומרכז העיר, לא דרום העיר, מה שאתה הדגשת. גבעת שמואל – 1,100. ראשון – 1,075. יש איזה משהו קטן שם שנמצא ב-890 בראשון, אני מחריג. גבעתיים – 1,050, אני גם לא מסכים למספר הזה, כי אני מכיר בגבעתיים, בית ספר גורדון, 1,280. ורמת גן – 1,040. אנחנו נמצאים בהחלט לא ברף הגבוה אלא ברף הנמוך של המספרים. אם אתם שמים לב, ברמת גן אנחנו נותנים בצהרונים עד שעה 5, בכל הערים האלה, לא בהכרח, בתל-אביב עד 4:30, ברמת השרון עד 4:30, בהרצליה עד רבע לחמש, ככה שאתה מקבל עוד זמן נוסף. אחרי זה יש לך מה שנקרא מספר ימים ארוכים בשנה. מספר ימים ארוכים, משמעותו זה ימי החופש – חול המועד סוכות, ערבי חג, פורים, ל"ג בעומר וכו'. רמת גן אנחנו נותנים 17 ימים, נכון לשנת תשע"ז, כאשר בקרית אונו 15, ברמת השרון 13,

מר אדם קניגסברגר: אבל אתה לוקח סוציו אקונומי גבוהים, רמת השרון וכך הלאה.

מר שמואל לרמן: אני לוקח את האזור שאני חי בו. אנחנו נמצאים בין קרית אונו, לרמת השרון, לתל אביב, הרצליה, גבעת שמואל, אתה נמצא כאן, זה האזור שלך, זה אזור המחיה שלך, אדם. אני לא לקחתי במיוחד שכונות יקרות בערים אחרות. לא לקחתי בני ברק, כי קשה לך מאד להשוות לשם.

מה שאני מנסה לומר לכם, אני יכול לתת לכם אותו דבר, גם יש לי פה סקירה מלאה ממש על כל הדברים האלה. מה שאני מנסה לומר, אתה לא יכול לחיות עם מרצדס ולשלם על סובארו. אין כזה מצב.

מר אביהוא בן משה: סובארו זה רכב טוב. אל תזלזל.

מר שמואל לרמן: על סוסיתא. מה שאתם רוצים. מה שאני מנסה לומר, שאנחנו פה נותנים מועדונית איכותית, זה עוד לא על המועדוניות המקצועיות המשודרגות, אלא מועדונית סטנדרטית, הזולה יותר. שאתה מקבל יותר שעות, יותר ימים,

מר דני גולדשטיין: יותר חוגים.

מר שמואל לרמן: יותר חוגים.

מר ישראל זינגר: יותר תוכן.

מר שמואל לרמן: יותר סייעות, יותר סייעות שניות, יותר אבטחה ויותר השתלמויות. אם אתם רוצים,

עו"ד שלום לוי: ...

מר שמואל לרמן: שלום צודק לחלוטין. השנה,

מר דני גולדשטיין: זה לא השנה, סליחה, זה לא השנה.

מר שמואל לרמן: סליחה, שנה שעברה לקחנו גם את האוכל היותר טוב.

מר דני גולדשטיין: שיש מנה ב-7 שקל ואנחנו משלמים 11.5.

מר שמואל לרמן: אנחנו לקחנו את ה-11.5. תבין, ליעד, אתה גם מבין משהו בכלכלת משפחה. אתה לא יכול לתת את המוצר היקר ולקחת

עליו זול. אין. אם אתה רוצה פה לא בייבי-סיטר, אלא מקום עם אוכל, עם סייעות, עם שעות ועם ימים חופשיים, לצערי זה המצב.

למרות הכול, ואני חייב להגיד בהתנגדותי, אני חייב להגיד לך בהתנגדותי, החליטו לקצץ 60 שקל כפול 3 שנים. כאשר ה-60 שקל האלה, כששאלו את דעתי, אני אמרתי שאני לא מסכים, אלא אם כן יש לי גיבוי מהעירייה. כי אני בדקתי לחלוטין ואני אתן לך רק אומדן, עם 3,500 ילדים אתה מקצץ שקל, זה 35,000 שקל לחודש. אם אתה רוצה להוריד 350, זה 10.5 מיליון שקל. אם יש למישהו מאיפה להביא את ה-10.5 מיליון שקל, אין שום בעיה. אין יכולת להביא את הכסף הזה. ליעד, אין יכולת.

עו"ד גלעד שריר: אני גם רוצה את ה-5 דקות שלי.

מר שמואל לרמן: גם ישראל רוצה. אדם, אתה רצית?

מר אדם קניגסברגר: דקה. כבוד היו"ר, ראשית, אני סומך על המספרים שאתה נתת, משום שיושבים שם שני חברי אופוזיציה והם בוודאי, הנושא של החינוך, וגם בעיניך הוא חשוב מאד, ראש העיר היה איש חינוך, אני בטוח שהמספרים נכונים. אני הייתי אומר עוד דבר, יכול להיות שאפשר אולי, בוא נגיד, לייעל קצת, אבל המספרים הם כמו שאתה מציין. אני אומר, אם מורידים את ה-60 שקל אפשר לעמוד בזה. הנקודה היא פשוטה – אם מדינת ישראל תסבסד את המועדוניות ב-300 שקל, כמו שהיה כתוב, אנחנו מתקרבים למספר שליעד ציין.

מר שמואל לרמן: הלוואי. הלוואי.

מר אדם קניגסברגר: תן לי עוד משפט אחד. אני לא חושב שהמספר 650 הוא מקודש. אבל אני כן חושב שכל שקל, תקשיב טוב, כל שקל שאנחנו משקיעים בחינוך של הילדים הוא הרבה הרבה שקלים בעתיד של העיר. ולכן, אם אפשר, אני לא מדבר על מב"ע, אם העירייה יכולה להקציב עוד כמה מיליונים לנושא הזה, זה יבורך. אני אומר, המחיר של עשרת אלפים ומשהו שקל לשנה משפחה, זה תקציב מאד גדול, ואני מברך אתכם על זה שאתם באמת מתחשבים במשפחות במצוקה.

מר ישראל זינגר: אני רוצה להוסיף משהו אגב הממשלה. כמו שלפני 3 שנים, שאז, גלעד יודע בדיוק את הפרטים, שאז נלחמתי משהו ארצי, שהמדינה תכניס יד לכיס לגבי הקיץ, יותר מדי חופשות, ואז בית הספר של הקיץ, המדינה הכניסה יד לכיס, אבל זה א-ג, זה נמשך כבר 3 שנים. גם פה, התחלנו מתחילת השנה, אני כיו"ר ועדת החינוך של מרכז השלטון המקומי, עם חה"כ מרגי, יו"ר ועדת החינוך של הכנסת, במהלך שהיום עוד פעם, אני מקווה שייצא לפועל כבר עכשיו, שנוסף, אנחנו קיבלנו את ההחלטות, המספרים שהציג שמוליק, קיבלנו, וזה לא טרוויאלי, כל זה הוסבר פה ואין מה להוסיף, אני בטוח שהובן, אבל אנחנו גם אמרנו שהמדינה צריכה להכניס יד לכיס. כי בעצם, מה קורה כאן? יש כבר הרבה שנים, אני לא זוכר אם 12 או 13 שנים, חוק חינוך יום לימודים ארוך ולא מקיימת אותו הממשלה. לכן, באופן מעשי כולם מבינים שאם זה היה עולה לה יותר, אז לפחות לצהרונים או למה שאחרי סיום הלימודים הפורמאליים, מועדוניות או איך שלא נקרא להם לגילאים השונים, היא צריכה להכניס יד לכיס. ופה המאבק שלנו המשותף עם מרכז השלטון המקומי וראשי הרשויות עזר גם, והבינו שצריכים להכניס יד לכיס. כמה, זה כבר סיפור אחר, אנחנו החלטנו בלי קשר, ולכן אני חושב שבקטע הזה העירייה עשתה את מה שהיא יכולה מעל מעל מעל. ואתה צודק שלא רק כל שקל וזה שזה הרבה מאד עם כל המכפלות, אלא הדברים, פה המזון הבריא, פה הסייעות, אלה דברים שלא קיימים בחינוך הלא פורמאלי. וזה ההבדל בין מה שעיריית רמת-גן מאפשרת לילדים, על כל מה שנאמר, וזה עולה. אבל זה מה שהיא מאפשרת וזה ההבדל בין, כולנו אוהבים ילדים, לא כמילה גסה, בין משהו שיש לו גם ערך מעבר ל-לשהות ליד הילד אותן 3 או 4 שעות כדי לשחרר את האמא או את האבא, את ההורים שהם עובדים, לאפשר להם לעבוד, לבין משהו שנותן לזה תוכן. תודה.

מר שמואל לרמן: עוד מישהו רצה?

עו"ד גלעד שריר: כן, אני ביקשתי.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני אגיד שני דברים. אני חושב ששמוליק, ספרת את המספרים נכון, דיברת על שקל, 35, אגב, זה יותר מ-35, כי שקל זה רק לצהרונים, תוסיף את המועדוניות זה עוד 1,100, אז אתה ב-40,000

שקל בחודש. ועדיין, 45. לא משנה, אנחנו מדברים על שני הנושאים, כי אני חושב שגם ילדים בני 4-5 וגם ילדים בני 6 או 7 זה היינו-הך, בעיני, ברצון שלנו לתת להם שירות. הנושא הזה נדון לדעתי 4-5 פעמים בישיבות מועצת העיר השונות. אני כרגע מעלעל בפרוטוקול של ישיבת מועצת העיר מספר 52/א שלא מן המניין ב-12 בינואר שדנה בנושא. אגב, ההחלטה הקודמת, אני כן אשמח דווקא להקריא אותה, אבל אני כן אגיד, שמוליק, בעניין העקרוני, וראש העיר, בכלל לא משנה מה תגיד המדינה, ואני חושב שזה בגדול המסר שגם אמרתי ב-12 לינואר, ובזמנו לפחות היתה לך איזו שהיא הסכמה מסוימת לגבי זה, לא הצבענו אז על הצעתי,

<u>מר שמואל לרמן:</u> למי, ליז?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא, לא, לראש העיר. ואני רוצה להגיד שבכלל, בעיני לא משנה מה המדינה תגיד. והצעתי לך גם אז, בוא נהיה מובילים, בוא נהיה אור לגויים, בוא תגיד, אתה מתגאה, אני לא זוכר, 'רמת-גן זה מצוין' היה סלוגן פעם, 'עיר גנים', והחינוך, ואנחנו מובילים בחינוך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עשינו את זה לפני ההחלטה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני אומר, אם עשינו את זה לפני ההחלטה, בוא נקבל החלטה אמיצה שאנחנו עושים את זה on top of ההחלטה, ואני אומר,

<u>מר ישראל זינגר:</u> בסדר.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אתה עכשיו אומר, אני על טווח של 3 שנים מממן 180, נעגל בשביל הדיון, 200 שקל פר חודש לכל תושב לנושא הזה, פלוס בנוסף על כל תקצוב, זה כאמרה ראש העיר, בנוסף על כל תקצוב ממשלתי נוסף שאקבל עדיין את ההחלטה של 200 השקלים האלה, על טווח של 3 שנים, אני מתכוון להוזיל לתושבי. זו החלטה שקיבלתי כראש עיר. אם זה צריך לעבור את מועצת העיר – על הכיפאק. ולא לגרום לה להיטמע בתוך התקצוב הממשלתי. קרי, המדינה תתן לך 150, אז תוסיף עוד 50

ותגיע ל-200 שרצית או ל-180. אלא on top of it, אני בכלל לא מדבר, אתה לא מקשיב לי, שלום, אז אתה לא זה, אני לא מדבר,

עו"ד שלום לוי: אני מצדיק אותך.

עו"ד גלעד שריר: על הכיפאק.

עו"ד שלום לוי: אני רק אומר לך,

עו"ד גלעד שריר: אני בכלל לא מדבר, לא נכנס לנושא של מב"ע וייעול או לא ייעול.

עו"ד שלום לוי: בדיוק.

עו"ד גלעד שריר: אני לא מסכים עם שמוליק לחלוטין. וטוב שגם הנהלת מב"ע לקחה את האחריות ואמרה – אנחנו נייעל את עצמנו, רק תנו לנו את הזמן, וטווח של 3 שנים למערכת בסדר גודל כזה זה לגיטימי, ולקחו שליש-שליש-שליש לייעל, וזה בסוף העולם של ייעול. כי הם אומרים – אנחנו נתייעל, אנחנו לא נפגע בשירות ואנחנו נדע לעשות את זה יותר טוב, וזה חשוב וטוב. עובדתית, גם בעולם הארנונה שלנו כרשויות מקומיות מאפשרים רק להעלות מחצית מעליית המדד ומחצית מעליית עלות העובדים, כדי שאתה תתייעל. וזה בסדר גמור. אני חושב שבנוסף על זה, חשוב ונכון לקבל החלטה, ואתה יודע מה, אם ליעד יסכים לשנות את ההחלטה שלו, לקבל החלטה שלא משנה התקצוב של מדינת ישראל, נקבל מאיזה משרד ממשלתי את ה-200 שקלים או ה-180, לא משנה, אני לא אתפוס אותך על הפסיק, שאתה החלטת ויצאת איתה לציבור, לא ייפגעו. כלומר, המדינה תגיד עוד 300, אז זה יהיה 300 ועוד 200 ונהיה ב-500. וברור לי, שמוליק, שאת ה-200 האלה מממנת עיריית רמת-גן, התושבים מממנים אותם, הם משלמים את זה בארנונה, בסוף או שנפגעים שירותיהם או שהתייעלנו. אני כולי תקווה שאנחנו מתייעלים ולא פגענו להם בשירותים או בשירותים אחרים.

אגב, אתה שואל אותי, ראש העיר, אמרתי לך את זה לא פעם ואני חושב שהשירות הזה הוא שירות חובה לא פחות מהשירות של פינוי אשפה ולא

פחות מהשירות של הביטחון, ויש את זה בפרוטוקול, אני לא צריך לחזור, אבל זה הצהרונים והמועדוניות. כי מרבית, 80, 90, 70 אחוז, אפשר לבדוק את זה, מתושבי העיר, לא מסיימים לעבוד בשעה 2 בצהריים. כמו שהם גם לא מתחילים את חופשת הקיץ שלהם ב-1 ליולי. גם את זה אמרתי, בנושא בית הספר של החופש הגדול, שהצעתי להאריך אותו ל-ג' ו-ד', אז אני שמח שהמדינה האריכה ל-ג', בוא קח את האתגר ושים אותו ב-ד' ו-ה'. תהיה העיר הראשונה שמיישמת את הצעת כבוד השר הקודם שהכניס את זה בכלל, גם עד כיתה ו'. זו היתה התוכנית. השנה זה כבר היה אמור לחול בכיתה ו'. אני מבין את המשמעות. אני מבין, שמוליק, שלהוריד 100 שקלים כהחלטה גורפת שווה 4.6 מיליון שקל, החלטה בעיריית רמת-גן. אדם בנושא הקודם דיבר על גביית היטל חניה כדין, לפי החוק שאנחנו מחויבים, זה 4 מיליון שקל. רק לדוגמא, אי העלאת הארנונה בשנה שהחזקתי בתיק הכספים היתה שווה 3.5 מיליון שקל. קרי, זה אפשרי, רק צריך לקבל את ההחלטה הזאת ולהסיט משאבים, להזיז את סדרי העדיפויות, לקבוע אם זה מהעודפים ששמנו בצד מלכתחילה. אני, אם אתם זוכרים, רק בישיבת התקציב דיברתי, לדעתי קרוב ל-12 מיליון שקלים שאישית לא היתה לי הסכמה איתם, אני לא חושב שמי מחברי הקואליציה בכלל הכירו אותם בשביל להתנגד לאי הסכמה, פשוט עבר התקציב, אבל אמרו שידונו בהם. אני חושב שזה קריטי וזו אחריות שלנו. אני לא אכניס אתכם לדיון של מכון המחקר של הכנסת, שדיבר על 650 שקלים לעלות, כי בסוף בדקנו ואנחנו אומרים – ככה זה עולה לנו ואנחנו משקיעים יותר. ואני בכלל לא משווה את הנתונים. מי שרוצה יילך ויקרא את הפרוטוקול שהצגתי אז וגם את הנספחים שהוספתי. לא אכניס את זה שהממוצע הארצי הוא 955 שקלים, שמוליק, אז אתה יכול להשוות כמה ערים שכנות שגובות יותר, הממוצע הארצי הוא 955 שקלים,מכון המחקר של הכנסת עשה את המחקר הזה. לא אכניס שהצהרונים שמפעילה מדינת ישראל,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אבל הוא לא כותב אחידות מה נותנים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא, לא, לא, הוא בוחן באחידות,

<u>מר שמואל לרמן:</u> גלעד, אתה לא יכול לבדוק ארצי. אתה חי בעולמך. גם מחיר דירת 4 חדרים ארצי,

עו"ד גלעד שריר: אני לא נכנס לעניין הזה, כי השכירות, יושבים בבתי הספר של העיר – אין שכירות, ובסוף שכר המינימום במדינת ישראל הוא אותו שכר מינימום. אז הצגנו, אגב, אם אתם זוכרים, לא בישיבה של 12 בינואר, ישיבה לפני זה, הצגנו את מה שמשרד החינוך,

מר דני גולדשטיין: יש עוד נתונים שאתה צריך לקחת בחשבון, מה מקבלים מבחינת חוגים, מבחינת העשרה שאתה נותן בצהרונים.

עו"ד גלעד שריר: דני, האמת, אתה לא עונה למה שאני מדבר. לא היתה מילה רעה שאמרתי על מה השירותים שמקבלים. אמרתי שבסוף יש כמה נתונים שעשו השוואה ומדברים על ממוצע ארצי של 955, בחיתוך שהציגו לחברי הכנסת שלנו במדינת ישראל, שזו העלות בממוצע הארצי בהשוואת הנתונים שמקבלים. אז דיברתי על זה, לא אכנס לזה. דיברו גם על 780, כן רווח או לא, זה לא מעניין. ראיתם, הגעתם למספר, בדקו. אגב, הובטח להציג את זה בצורה מסודרת באותה ישיבה, כבוד ראש העיר, ב-12 בינואר, אני לא זוכר, דיברנו, אתה אמרת – אני לא מכיר עוד עיר אחרת שנותנת אותם שירותים, אתה לא רוצה להיות פופוליסטי, תתייעץ, תציג מה חיוני, אבל אני לא זוכר שהוצג לי, לא הדו"ח הזה. בסדר, אני הואלתי בטובו, לבקשתך ולהצעתך בישיבות אחרות, פניתי למנכ"ל מב"ע וישבתי עם ההנהלה וראיתי את הנתונים שאתה מציג ואני מקבל אותם לחלוטין. אני חושב ש-א', קיבלנו החלטה ב-12 בינואר, אנחנו היום איפה שהוא במאי, היה ראוי להציג אותה כבר פה במועצת העיר, בייחוד שהנושא הוא ברמה הארצית. ב', כל מה שאני מבקש, אם אתה כבר פה וכבר הרמת להחלטה, בוא נקבל החלטה שלא משנה מה תהיה החלטת ותמיכת המדינה, אנחנו את מה שהעירייה כבר החליטה לקבל בעולם ההתייעלות תממן.

מר שמואל לרמן: אז אני אגיד לך מה הצעת ההחלטה שאני מציע, אני מוכן ללכת כמעט לקראתך.

מר אביהוא בן משה: רגע, אבל אפשר לומר גם משהו בנושא הזה?

מר שמואל לרמן: כן. כן. כן.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה רק להתייחס לעצם ההצעה עצמה, שאני חושב שאין פה מישהו אחד שלא חושב שאולי ראוי ונכון היה להוריד את המחירים. זו איזו שהיא אמירה בקונצנזוס. אני אגיד לך, ליעד, לי מפריע מאד הפרסום או האמירות שלך לגבי ה-650 שקלים שיצאת באמירה כזאת בפייסבוק. לטעמי, יש סכנה גדולה בהצעה שלך. אני לא יודע עד כמה היא היתה הצעה שמדדת אותה או רק שמעת עליה בכנסת והבאת אותה לרמת-גן, ואני רואה בזה סכנה. אחת הדוגמאות שהובאה בכנסת היתה על צהרון או מועדונית בעיר גדרה, שבאמת שם הגיעו לסביבות ה-600 שקלים. אבל כשפרטו את זה לפרטים, גילו שאותו מנהל צהרון או מועדונית, התברר שהוא ואשתו מקפיצים את הילדים ברכבים שלהם מהגן או מאותו מקום שהם אליו מביאים את הילדים למקום ההתכנסות. מתברר ששני בני הזוג האלה גם מבשלים את האוכל והם מביאים את האוכל איתם ביחד. כלומר, יש פה המון המון משתנים, שזה נכון, זה אחלה לצאת באמירה – בוא נוריד, השאלה מה יקרה אם אנחנו נבוא ונוריד את הסכום של התשלום, האם אנחנו נוריד מהאיכות של הצהרונים והמועדוניות? האם אנחנו נהיה מוכנים לסכן את הבטיחות של הילדים שלנו בנסיעה בהקפצה ברכב בעייתי? ויש הקפצות במקרים שהגנים, מה שנקרא, רחוקים ואי אפשר לפתוח צהרון בכל גן בפני עצמו. אני לא מדבר על איכות הסייעות. אני זוכר שזה היה אחד הנושאים שדיברתי עליהם בעבר, הנושא של הסייעות, שיהיו באמת סייעות שאנחנו נהיה בטוחים שהילדים האלה נמצאים בתוך ידיים בטוחות, גם הגננות וגם הסייעות. זה לא פשוט למצוא או לייצר סייעות טובות בין השעות 1 בצהריים ל-4, זה תוקע את היום, זה חותך את היום, זה לא יום ולא ערב, זה פשוט באמצע היום. ואיכות הסייעות תהיה ירודה כשאתה בעצם תתן להם משכורות נמוכות.

עו"ד גלעד שריר: תן לי להפריע לך שניה, כי אחר כך לרמן, כשאני כבר מבקש ואתה לא נותן, אז הוא גונב את זה, ועכשיו אני גונב והוא לא שומע אותי. אבל בנושא של ה-3 שעות, שני דברים: א', ליעד, לדעתי, היתה לו הצעה לסדר לפני שתיים או שלוש ישיבות, שדחו אותה על הסף כהרגלנו בהצעות של ליעד, שדיברה לדעתי על בדיקת איכות או תעודת יושר או משהו כזה לסייעות.

מר אביהוא בן משה: זהו, אני זוכר שהיה משהו.

עו"ד גלעד שריר: זה אחד. ובכלל, זה עבר כהינף, הוא דיבר וסתמו את הפה ועברו הלאה. שתיים – הצעת מב"ע, שגם, כדאי כבר לציין אותה גם, והיא הוצעה לגננות העיר, לדעתי השנה 4 או 6 אם אני לא טועה קיבלו את ההצעה הזאת, ואולי שנה הבאה יהיו יותר, זה שהגננות מהבוקר ימשיכו לצהריים ואז לא תעסיק אותן ל-3 שעות. אבל גם פה, אמרתי גם לו ואני אומר פה גם לפרוטוקול, אמנם אני מתפרץ לאביהוא אבל זה טוב כי בדיוק ראש העיר בא אליו אז אני גונב עוד שניה, שברגע שתהיה הנחיה של ראש העיר או של מנהלת אגף החינוך, אז יהיו 20 ו-40 ו-60 והאיכות תשתפר.

מר שמואל לרמן: אתה טועה.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה רק עוד שתי הערות קצרות למה שאמרתי כדי לסיים את החלק שלי בכל הנושא הזה. דיברתם כבר על החוגים, אני לא אחזור על מה שדיברתם, חוג אחד מול שניים. והדבר האחרון זה כמות הילדים. אנחנו לא דוחסים 30 או 35 ילדים בצהרון ובמועדונית. הילדים פה מגיעים לסדר גודל של בין 15 ילדים עד 20,

מר אדם קניגסברגר: הוא נקב במספרים.

מר שמואל לרמן: אני נקבתי.

מר אביהוא בן משה: או קיי, אז לא הקשבתי לך. אני יכול להגיד לכם שבנווה יהושע, באחד הגנים שנמצא בסמוך לנווה יהושע, שם היו 30 ילדים בצהרון, ההורים הפעילו לחץ ובסוף אחרי הלחץ שהם הפעילו הורידו את זה ל-20 או משהו,

מר שמואל לרמן: הוא פוצל.

עו"ד גלעד שריר: אני חייב להגיד לך משהו אבל, אביהוא.

מר אביהוא בן משה: רגע, שניה, דקה.

עו"ד גלעד שריר: אבל אמרו לך את זה השבוע התושבים גם בסיור שלך שם. ההורים לא צריכים להפעיל לחץ, זה צריך לבוא מהניהול העירוני, לראות את זה. אני מקבל הכול, אבל זה הניהול האקטיבי.

מר אביהוא בן משה: אבל בסופו של דבר, ברגע שמדובר פה בצהרונים שבאמת כמות הילדים שם מופחתת, זה אומר שיהיו יותר הוצאות עבור אותן סייעות כאלה ואחרות, עבור הגננות וכו'. ולכן, לדעתי, כן צריך,

מר שמואל לרמן: אבל אביהוא, בוא,

מר אביהוא בן משה: אני רק מסיים. אני כן בעד להוריד, אני לא חושב שבאמת המחיר הזה הוא מחיר נמוך, הוא גבוה. אגב, יש גם ועדת הנחות, אבל עדיין צריך לראות שההורדה לא תפגע באיכות וההורדה גם לא תפגע בשירות שאנחנו נותנים לילדים ולהורים.

מר שמואל לרמן: אני אתן לך עוד שתי דקות, כי אני רוצה להתקדם לעוד נושא. ואחרי זה יש לי איזו שהיא הצעה שתאחד בין מה שגלעד אמר, מה שאתה אמרת.

מר דני גולדשטיין: ליעד, שתבין, הפחתת המחיר זה יבוא אך ורק או על ידי סבסוד,

מר שמואל לרמן: או על ידי איכות.

מר דני גולדשטיין: או על ידי איכות, ירידה באיכות.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה לא.

מר דני גולדשטיין: אין משהו אחר פה. אנחנו צריכים לבחור מה אנחנו רוצים – או להישאר איפה שאנחנו, או להפחית.

עו"ד גלעד שריר: או לשנות את סדרי העדיפות העירוניים ולסבסד. אני מסכים איתך.

מר דני גולדשטיין: הרשות תבוא ותגיד – אנחנו מוכנים כל שנה לבוא ולשים עוד 5 מיליון, עוד 7 מיליון ובהתאם לזה אנחנו נפחית במחיר, או לרדת באיכות.

עו"ד גלעד שריר: אתה מוסמך לקבוע את סדרי העדיפויות העירוניים, אתה בין הקובעים.

מר דני גולדשטיין: לרדת באיכות זה מזון פחות טוב לאותם הילדים שלכם,

מר אדם קניגסברגר: דני, אין ויכוח בכלל.

מר דני גולדשטיין: זה פחות חוגים, זה פחות העשרות. אנחנו צריכים להחליט. אין מרצדס במחיר פיאט. נקודה.

מר ליעד אילני: דני, אני יודע שאתה, לפחות אתה לא מזלזל באינטליגנציה שלי.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר ליעד אילני: והאמן לי שאם העליתי הצעה, אז ישבתי עם הרבה מאד מומחים. אני יודע, בעירייה שלנו מזלזלים במבקר המדינה, מזלזלים בפרקליט המדינה, מזלזלים במשטרה, אז מי זה מרכז המחקר והמידע של הכנסת? אבל נשים את זה רגע בצד. אני רוצה קודם כל לענות לשלום ידידי. שלום, הלוואי ויכולתי להיות במצב שהייתי יודע את

הנתונים שאתה יודע, מהסיבה הפשוטה, כשאני מבקש גילוי מסמכים על מפעלי בית עמנואל, אומרים לי – זה לא גוף עירייה, תגיש בקשה בהתאם לחוק חופש המידע. למרות שזו חברה בבעלות 100% של העירייה. אז לצערי, אין לי את כל הנתונים שיש לך ואולי באמת חבל שלא בדקתי גם איתך ועם דני, בדקתי עם הרבה אנשים אחרים, אבל לא בדקתי גם אתכם.

דבר שני, אביהוא, הנתון שהוצג של 650 שקלים, אני חושב, שני דברים אני אומר לך, אני חושב, א', הנושא של מקרה שקרה בגדרה הוא לא, לא צריך להסתמך עליו. כשאני באתי ואמרתי מחיר של 650 שקלים, מה שהנחה אותי זה שני דברים עיקריים, ואני אתחיל דווקא מהפחות חשוב ליותר חשוב. בפחות חשוב כביכול אמרתי, אם הגיעו פה והציגו ש-650 שקלים זה המחיר הריאלי, יכול מאד להיות שהמשמעות תהיה שאנחנו נשב פה בישיבת המועצה ויאמרו לנו – המשמעות, אם אתם רוצים 650, זה להוריד חוג כזה או להוריד זה. אני בוודאי לא רוצה לפגוע באיכות. הדיון שהלך פה, לצערי, למרות מה שאמרתי, פספס לגמרי את מה שאני מכוון אליו, ואני עם זה אסיים, שמוליק. השתמשת במילה מסוכן, אביהוא. מה שמסוכן בעיני זה שהנהלת עיר וראש עירייה ומי שמקיף אותו לא עוצרים לרגע לחשוב אסטרטגית איפה הם רוצים שהעיר רמת-גן תהיה בעוד 5, 10 ו-20 שנים. אני יודע שכולם פה דואגים לילדים. אני לא מדבר דווקא על הילדים, כולנו רוצים את טובת הילדים, אני מדבר על טובת ההורים של הילדים גם. על טובת המשפחות הצעירות. איבדנו את הייחוד של רמת-גן. ומי שלא יודע את זה, אז או שידבר עם אנשים אחרים ברחוב, שיבוא איתי להסתובב בגינות ציבוריות אחר הצהריים וישמע הורים, או שיעשה סקרים לנושא הזה ויגלה את המצב, וזה המצב. אם רוצים, ופה אני שוב פעם חוזר אליך, שלום, אם רוצים בראייה אסטרטגית לבוא ולומר – אנחנו רוצים להשאיר את המשפחות הצעירות בעיר ולמשוך משפחות צעירות חדשות לעיר, בהחלט יתכן, ואמרתי את זה בתחילת דברי, מה זה פוליטיקה? פוליטיקה,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> התשובה בגוף השאלה. אתה יודע כמה עוברים לפה, צעירים? אני רק פותחת 20 גנים בשנה. וזה הרבה בגלל החינוך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אביבית, די.

<u>מר ליעד אילני:</u> פוליטיקה זה מאבק על משאבים, על סדרי עדיפויות. 10 מיליון, 15 מיליון, מבחינתי, אתה יודע, שמוליק, זה סוג של

הרמה להנחתה, ואני דווקא בעניין המאד רציני הזה לא רוצה להביך. אתה יודע שאני וחברי יכולים לתת לך כמה מקורות תקציביים שהם יכולים לבוא על מנת לכסות סבסוד כזה אם יהיה. לצורך ההצעה, אני אשמח לשמוע את הצעת ההחלטה שלך מה אתה מציע. כמובן, ומבחינתי זה היה מובן מאליו שסבסוד של הממשלה, אם הממשלה תבוא ותתן כסף, בוודאי שהוא יירד מהמחיר שגם ככה העירייה קבעה אותו. זאת אומרת, אני שומע פה מהדברים שכאילו זה לא ברור. אז אם היה ספק, בוודאי. ולכן, אדם אמר, עם הסבסוד של הממשלה אנחנו נגיע למחיר של 650 שקלים. ולכן עדיין, אני אומר, המחיר של 650 שקלים, אני לא בא ואני אומר זה בגלל הטבלה המאד מעניינת שהקראת לי אותה, שנחשפתי אליה כרגע, אלא בגלל שזה המחיר שהעירייה צריכה לקבוע אסטרטגית כדי להשאיר פה את הצעירים, אם זה באמצעות סבסוד – נהדר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני אגיד לכם מה אני מציע. אני אקח משהו שאמר ליעד, משהו שאמר גלעד וגם משהו שאמר אדם. אני מציע לקבל הצעת החלטה משותפת לכולנו שתהיה ברוח הדברים הבאים:

העירייה תבחן את השתתפותה לאחר שתראה את השתתפות הממשלה במחיר הצהרונים והמועדוניות. אז העירייה תראה כמה היא מוסיפה להשתתפות הזאת, כדי להגיע מצד אחד לרווחתן של המשפחות הצעירות; מצד שני, לא לייצר גירעון בתקציב העירוני.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל העירייה כבר החליטה. אני לא מצליח להבין, שמוליק, ראש העיר יצא בראש חוצות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> העירייה לא החליטה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> העירייה, לא הממשלה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> ... החליטה 60 שקל לשנה ב-3 פעימות, להגיע ל-180 שקל. בוא נוסיף את זה למה שהממשלה ... זה הכול.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני לא מבין, אתה מציע שנקבל החלטת מועצת עיר,

מר ליעד אילני: אני מוכן שהצעת ההחלטה תהיה, שמוליק, באמת, שכל סבסוד ממשלתי יירד מהמחיר שהעירייה החליטה עליו באמצעות אותה ועדה מפורסמת.

מר דני גולדשטיין: בדיוק.

מר שמואל לרמן: עוד פעם, מה אתה אומר?

מר ליעד אילני: כל סבסוד ממשלתי שהממשלה תחליט לגביו ויאושר כמובן בכנסת,

מר דני גולדשטיין: יתווסף לפעימות האלה.

מר ליעד אילני: יתווסף, יופחת מהמחיר שהעירייה קבעה לאחר הוועדה ולא המחיר שהיה לפני הוועדה.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך מה הבעיה גם בדבר הזה.

מר דני גולדשטיין: מה הבעיה?

מר שמואל לרמן: אני גם אמרתי את דעתי לראש העיר. העירייה, ברגע שהיא החליטה את ה-60-60-60, זה יגרום בסופו של דבר,

מר אביהוא בן משה: זה משהו אחר, התבלבלת.

מר דני גולדשטיין: הוא מדבר על משהו אחר. הוא מדבר על 90, 60, 90 כאילו, זה משהו אחר.

מר שמואל לרמן: כל ילד עם השגעונות שלו.

מר דני גולדשטיין: כן, כן, כן.

מר שמואל לרמן: אותו סבסוד, הרי בסופו של דבר, נניח, אני אקצין, הממשלה תתן 500 שקלים, נקצין, בסדר?

מר דני גולדשטיין: או קיי.

מר שמואל לרמן: העירייה תוסיף עוד 180, יעלה צהרון 400 שקל. מצוין מבחינתכם, נכון?

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר שמואל לרמן: לדעתי לא ואני אגיד לך גם למה לא.

מר ליעד אילני: תצביע נגד.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר ליעד אילני: אני מזכיר לך שאת ה-180 שקלים, זה התייעלות של בית עמנואל.

עו"ד גלעד שריר: שהתושב שילם אותו גם.

מר שמואל לרמן: ממש לא. זה לא מהתייעלות של בית עמנואל, זה מסבסוד עירוני לבית עמנואל.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, לא, בהחלטה ...

מר שמואל לרמן: גלעד, למה יש לך טבע להגיד – לא, לא, לא? אתה יכול להגיד על שלך לא, לא, לא, על שלי אתה לא תגיד. אתה יכול להגיד על שלך מה שאתה רוצה. זה קודם כל מבחינה אתית בין אנשים.

מר ישראל זינגר: תרשה לי רגע להסביר משהו.

מר שמואל לרמן: רק רגע בבקשה. אני יודע מאיפה הסבסוד, אתה יכול לחשוב מה שאתה רוצה.

מר ליעד אילני: אנחנו לא חכמים כמוך.

מר ישראל זינגר: תקשיב לפחות, תקשיב. אתה לא יודע מה אני רוצה להגיד, אתה לא מבין.

מר ליעד אילני: אני יודע. אנחנו לא חכמים כמוך.

מר ישראל זינגר: זה בטוח. אתה. אתה.

מר ליעד אילני: אני.

מר שמואל לרמן: אני טוען שאנחנו צריכים להגיע לאיזה שהוא רף שהמחיר צריך להיות למשפחה ברמת-גן. אם הממשלה תשתתף יותר, אני חושב, לפי עניות דעתי, שהסבסוד הזה בדיוק דומה מאד למה שעזרא אמר, עדיף שיילך לנתיבים אחרים. אתה לא יכול לשים את כל הביצים שלך,

מר ליעד אילני: עוד פעילי מטה של ישראל?

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא, בוא, בוא, ליעד, ליעד,

מר ליעד אילני: עוד פעילי מטה?

מר ישראל זינגר: עזוב אותו, נו. דני, תן לי להסביר.

מר דני גולדשטיין: שניה, שניה, שניה. אם הוא אומר עכשיו, לדוגמא,

מר ישראל זינגר: אולי צריך לכיתות א' עוד שעות או זה, אתה לא מבין על מה מדובר בכלל. טמבל.

מר דני גולדשטיין: השאלה איזה מדד יהיה לנו כדי לבדוק את זה.

מר ליעד אילני: שמוליק, אתה שומע את האיש הזה קורא בשמות גנאי, על זה אתה שותק.

מר דני גולדשטיין: די, נו, בשביל מה? בשביל מה?

מר ליעד אילני: לא, על זה אתה שותק.

מר ישראל זינגר: הוא לא מבין, עזוב.

מר דני גולדשטיין: ישראל, זה מיותר.

מר ליעד אילני: זה איש חינוך? ה'קונילמל' הזה איש חינוך?

מר ישראל זינגר: אני חוזר בי.

מר דני גולדשטיין: הוא חזר בו. הוא חזר בו. זו היתה פליטה והוא חזר בו.

מר ליעד אילני: במעשיהו הוא יחזור בו.

מר שמואל לרמן: די, נו, ליעד,

מר דני גולדשטיין: אתה רואה? סתם.

מר שמואל לרמן: אל תתייחס.

מר דני גולדשטיין: הם אומרים משהו שיכול להיות שיש בזה איזה שהוא היגיון. גם עזרא כרגע ציין את זה. אם אנחנו נחליט את ה-60 שקל האלה ב-3 פעימות האלה להשקיע אותם בקייטנות לכיתות ג'-ד' לדוגמא, או קיי?

מר ישראל זינגר: או תוספת שעות לכיתה א' או משהו.

מר דני גולדשטיין: היום זה כבר, אם הוא יקבל את הסבסוד הזה, יקלו על ההורים.

מר ליעד אילני: אני אקל עליכם,

מר דני גולדשטיין: אני אומר, יכול להיות שיש בזה היגיון.

מר ישראל זינגר: אתה לא מקל עלינו, אתה מקל על ההורים. הם לא הבינו. דני הסביר מאד נכון.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר ליעד אילני: דני, אני אקל עליכם, שבשיחותי עם משרד האוצר, עם הגורם הבכיר ביותר ועם חברי הכנסת,

מר ישראל זינגר: פשששששששששש,

מר דני גולדשטיין: ישראל, עזוב.

מר ישראל זינגר: איפה יש לו זמן, גם עם ההורים, עם האוצר?

מר דני גולדשטיין: די, נו, ישראל, אתה רואה? אתה מוביל את זה למקום לא נכון.

מר ישראל זינגר: אני לא מבין, באמת, נו.

מר דני גולדשטיין: נו, ליעד, תמשיך, תמשיך. ליעד, תמשיך.

מר ליעד אילני: בשיחותי מסתמן שתיקוני החקיקה שיעברו בנושא יחייבו צביעה של הכסף לנושא הספציפי הזה של צהרונים.

מר שמואל לרמן: מצוין.

מר דני גולדשטיין: מעולה. מעולה. אבל ה-180 שקל של 3 פעימות,

מר שמואל לרמן: לכן, גלעד, אני אומר לך, אתה צודק, אני חושב גם בלי שהוא היה אומר שזה ככה היה צריך להיות. לכן אני אומר, נניח שהם,

מר דני גולדשטיין: השאלה איך אנחנו מבטיחים את זה. איך אתה מבטיח את זה?

מר ישראל זינגר: אני אגיד לך איך, דני.

מר שמואל לרמן: דני, תקשיב שניה, תקשיב. אני בדיוק אומר את הדברים האלה.

עו"ד גלעד שריר: אבל, שמוליק, אנחנו לא חייבים להסכים איתך על סדרי עדיפויות. אתה חושב שלא,

מר ליעד אילני: בואו נצביע. אני אצביע, אתה רוצה להגיע לספורט? אני אעלה את ההצעה וזהו. אני מעלה את ההצעה. שכל אחד יצביע מה שהוא רוצה.

מר דני גולדשטיין: אבל יכול להיות שישכנע אותך מה שהוא אומר.

מר ליעד אילני: בוא נצביע.

מר דני גולדשטיין: אם הוא צובע את הכסף הזה, את ה-180 שקל שהוא מתכוון,

מר ישראל זינגר: לא תשכנע אותו.

מר שמואל לרמן: אני טוען שאנחנו צריכים לנתב את ההנחות שלנו לא הכול למקום אחד.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר שמואל לרמן: אנחנו צריכים לנתב למגוון רחב יותר של דברים. אם הממשלה תגיד לך שהם מוכנים לתת לך 300 שקלים, אז עשית עסק לא רע כבר במועדוניות.

מר דני גולדשטיין: אז הקלת מאד על אותם הורים שהילדים בצהרון. בוא נקל במשהו נוסף עם ה-180 שקל האלה.

מר שמואל לרמן: בדיוק, דני, בדיוק מה שאתה אומר.

מר ישראל זינגר: רגע, תן לי לפרט בהמשך. דני, מה שלא יהיה,

מר ליעד אילני: זה אדם שגם, יש לו זמן גם להיות איש חינוך וגם להתייעץ עם יאח"ה.

מר שמואל לרמן: די. די. די כבר.

מר דני גולדשטיין: ליעד, ליעד, בלי,

מר ישראל זינגר: עזוב, למה להעיר לו? עזוב אותו.

מר דני גולדשטיין: אתה אל תגיב.

מר ישראל זינגר: אתה צודק. ברגע שהעירייה החליטה, בהחלטה של העירייה לסבסד היא ראתה נקודה מאד חלשה אצל ההורים ומאד פגיעה אצל ההורים. העירייה לא תחזור בה, אבל אם הממשלה תמצא מקור אחר להקל בנקודה זאת על ההורים, אנחנו מדברים על ההורים שצריכים לשלם יותר על כל מיני פעילויות. במערכת החינוך יש מספר מדרגות וקשיים. אני לא רוצה כרגע,

מר שמואל לרמן: לא הכול במקום אחד. לא הכול שם.

מר ישראל זינגר: למשל, יכול להיות תוספת שיעורי עזר.

מר שמואל לרמן: קייטנות קיץ.

מר ישראל זינגר: קייטנות. כלומר, זה העירייה החליטה לסבסד.

מר דני גולדשטיין: ישראל, אנחנו רוצים שהכסף הזה לא יילך לשכר.

מר ישראל זינגר: אבל אני מסביר, רגע.

מר דני גולדשטיין: זה מה שהם מתכוונים.

מר ישראל זינגר: מה שגלעד אמר, להבדיל מזה שלידו, הוא הלך וביקש את הנתונים, אז זה לא שמסתירים. הכסף הזה, העירייה החליטה, לא סתם, כמו שהיא נותנת עדיפות לחינוך לכל המדרגות והפעם הנקודה המאד כואבת היא בגיל הזה, בוודאי שהסבסוד הזה מיועד, יהיה מיועד אם יהיה צורך, יכול להיות שהממשלה לא תתן כלום בסוף כרגע, החלטנו, מה שהחלטנו החלטנו, זה אני חוזר, אז זה יילך למדרגה אחרת, אולי חלשה יותר.

מר שמואל לרמן: ייעוד אחר באותו תחום.

מר ישראל זינגר: באותו תחום של החינוך.

מר שמואל לרמן: חינוך. בדיוק. לפעולות חינוך.

מר דני גולדשטיין: לא יילך לשכר.

מר שמואל לרמן: לא יילך לשכר. מה שאני לכן אמרתי, שצריך לראות,

מר ישראל זינגר: זה חינוך, אולי עוד מורים, לא, הוא צודק.

מר שמואל לרמן: ישראל, רק שניה. מה שאני מציע, שההחלטה צריכה להיות, רבותי, רק שניה,

מר משה רווח: מבלבלים את המוח.

מר ישראל זינגר: תנו לו לנסח.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אל תגידו לא שכר. חינוך זה שכר.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, אתה יכול להגיד?

מר שמואל לרמן: אני אגיד לכם למה אני חותר.

עו"ד גלעד שריר: אל תחתור, תציע את ההצעה שלך, אל תחתור.

מר ישראל זינגר: תציע את ההצעה.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, אנחנו שומעים.

מר שמואל לרמן: אחרי שהממשלה תחליט את עומק הסבסוד שלה לנושא המועדוניות, העירייה תקבע לאן יילך ה -

עו"ד גלעד שריר: לא, זה לא מה שראש העיר אמר.

מר שמואל לרמן: אבל אני רוצה להגיד ככה.

מר ישראל זינגר: זה מה שאמרתי.

מר שמואל לרמן: גלעד, בלתי ניתן. אתה תצביע נגד. זאת הבקשה שלי להעלות הצעת החלטה. אתה נגד. זה מה שאני מצביע. מי שרוצה יצביע על ההצעה שלי.

מר ישראל זינגר: תגיד עוד פעם.

מר שמואל לרמן: ההצעה שלי היא כזאת: לאחר שהמדינה תחליט על גובה הסבסוד לנושא הצהרונים והמועדוניות,

מר ישראל זינגר: בכלל.

מר שמואל לרמן: על גובה, אני לא יודע כמה זה יהיה, העירייה תחליט לאן יילך הייעוד של ה-180 שקל בתוך תחום החינוך.

מר ישראל זינגר: של הסבסוד העירוני בתחום החינוך.

מר שמואל לרמן: זה הכול.

מר אדם קניגסברגר: וזה יובא ל -

מר שמואל לרמן: יבוא למועצה. יבוא למועצה. מקובל עליכם?

עו"ד גלעד שריר: אם אתה יכול, ראש העיר, בתוך תחום החינוך היסודי.

מר ישראל זינגר: קשה לי להגיד. לא יודע. אולי שיעורים פרטיים זה יותר יקר. לא יודע.

מר שמואל לרמן: ל-3 שנים. אותם 180 ב-3 שנים.

מר ישראל זינגר: אתה יודע? אם אני לא יודע בדיוק, אתה יודע?

מר דני גולדשטיין: במידה והממשלה תחליט בסופו של דבר לא,

עו"ד גלעד שריר: אני יודע איפה אני חושב שסדרי העדיפויות צריכים להיות.

(מדברים ביחד)

מר שמואל לרמן: אז נביא את זה לכאן. מי בעד ההצעה?

מר אדם קניגסברגר: רק דקה.

מר שמואל לרמן: לא צריך לסבך, אדם, זה פשוט.

מר אדם קניגסברגר: שניה. הממשלה החליטה לסבסד,

מר שמואל לרמן: לא יודעים בכמה.

מר דני גולדשטיין: עדיין הממשלה לא החליטה.

מר ישראל זינגר: מתכוונת.

מר אדם קניגסברגר: היא החליטה לסבסד גם גילאים מסוימים. נגיד שהיא החליטה רק א'-ב',

מר שמואל לרמן: אז נבוא אחרי זה ונחשוב.

מר אדם קניגסברגר: אז יכול להיות, אני אומר עוד עם, שזה יהיה ל-ג'.

מר שמואל לרמן: בבקשה. אני לא אומר לך שלא. אותם 180 שקל ב-3 פעימות של 60 יוחלט בתחום החינוך לאן לייעד אותם אחרי שנדע את השתתפות הממשלה.

מר ישראל זינגר: העירייה עומדת מאחורי הסבסוד למערכת החינוך.

מר דני גולדשטיין: זאת אומרת, אנחנו כרגע דוחים את הכול עד החלטת הממשלה.

מר שמואל לרמן: אבל יודעים שה-180 משוריין.

עו"ד שלום לוי: לא, מה פתאום?

מר דני גולדשטיין: כרגע אנחנו דוחים את כל ההחלטה עד החלטת הממשלה. ה-180 שקלים קיימים, אבל אנחנו נחליט על הייעוד שלהם לאחר החלטת הממשלה.

מר שמואל לרמן: בדיוק. בדיוק.

עו"ד שלום לוי: שמוליק, כרגע ה-180 מיועדים לצהרונים. כשתהיה החלטה – נדבר. כרגע יש לך ב-18 לחודש דירקטוריון של מב"ע, אנחנו מחליטים להוריד את ה-180.

מר ישראל זינגר: שלום, תרשה לי רק לנסח סופית. העירייה עומדת מאחורי ההחלטה לסבסד את הצהרונים. פה היתה נקודת הקושי הבעייתית. נקודה. במידה והממשלה תחליט לסייע לסבסד בסכום זה או אחר, העירייה, הכסף,

מר שמואל לרמן: ינויד לתחום אחר בתחום החינוך.

מר ישראל זינגר: לתחום אחר, להקל על ההורים במערכת החינוך.

מר שמואל לרמן: בדיוק. פה אחד?

מר ליעד אילני: שניה. ובתנאי שזה יילך לפעולות שאינן קשורות בתשלום שכר גם ליועצים בתחום החינוך.

מר דני גולדשטיין: יפה.

מר ישראל זינגר: עזוב, עזוב. הוא לא מבין למה, אני אגיד לך למה, אכפת לי? אפשר לחשוב.

מר ליעד אילני: כי זה שכר. זה שכר מוסווה.

מר ישראל זינגר: גלעד הבין את זה. כי אם פתאום נחליט למשל לתת, אולי למורים לשיעורי עזר, אי אפשר להתחייב. מי שלא מבין סתם זורק.

מר שמואל לרמן: בסדר, יאללה.

מר דני גולדשטיין: אם תחליט להכניס עוד חוג בחינם מהכסף הזה.

מר שמואל לרמן: על ההצעה הזאת הסכמנו פה אחד? פה אחד. תודה רבה. יופי. הלאה.

החלטה:

הוחלט פה אחד, כי במידה והממשלה תחליט לסייע לסבסד בסכום זה או אחר את מחירי המועדוניות והצהרונים, העירייה תנייד את הכסף לתחום אחר בחינוך ובתנאי שינויד לפעולות שאינן קשורות בתשלום שכר ליועצים בתחום החינוך.

5. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "השמשת מגרשי ספורט כמגרשי חניה בלילה".

מר שמואל לרמן: אנחנו בנושא 5 – בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "השמשת מגרשי ספורט כמגרשי חניה בלילה". גלעד, בבקשה, תורך, תעלה את העניין, ואחרי זה מי שירצה.

עו"ד גלעד שריר: תקריא רגע את הצעת ההחלטה.

מר משה רווח: אני אענה ראשון. אחרים רוצים לענות אחרי זה – בשמחה.

מר שמואל לרמן: בבקשה. אני מקריא עוד פעם.

עו"ד גלעד שריר: את הצעת ההחלטה.

מר שמואל לרמן: בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "השמשת מגרשי ספורט כמגרשי חניה בלילה". הצעת החלטה שהוא מציע: מועצת העיר מחליטה כי תושבי רמת גן יוכלו לחנות חינם במגרשי הספורט השונים בלילה, בכפוף למגבלות הזמנים שיוצבו בכניסה. גלעד, בבקשה.

:??? אולי נתחיל ישר עם התשובה, זה ייתר את זה.

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

26 בינואר 2017

לכבוד:
מר ישראל דינר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: **הצעת החלטה – השמשת מגרשי ספורט כמגרשי חנית בלילה**

הצעת החלטה: מועצת העיר מחליטה כי תושבי רמת גן יוכלו לחנות חינם במגרשי הספורט השונים בלילה, בכפוף למגבלות הזמנים שיובאו בכניסה.

בברכה,
גלעד שריר
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 | Tel. 972-3-6753511 | Fax: 972-3-6753444
35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.gov.il

מר שמואל לרמן: לא, תן לו, הוא רוצה להציג את העניין, מה זה?

עו"ד גלעד שריר: אני אציג אותו בקצרה, כמו הנושא הקודם שהצגתי, מאד בקצרה, כי הצעת ההחלטה היא לדעתי קצרה וברורה. אני רק אגיד, ההצעה כפי שהוא מופיעה היא מועתקת, היא לא איזו המצאה גאונית שלי, ומיושמת ברשויות מקומיות אחרות בארץ, מקום בו קיימת מצוקת חניה, כמו אצלנו. לכן אני לא רואה מניעה, ובתנאי שנדע איך לייצר שיח עם התושבים, שיידעו מהן מגבלות השעות מחד, ומאידך לא יפגעו בפעילות של אותם מגרשים. מאד פשוט, strait forward.

מר יצחק שחם: רגע, לא הבנתי ...

עו"ד גלעד שריר: איצ'ה, אני אענה לך דווקא, בקלות.

מר יצחק שחם: ישחקו כדורסל עם האוטו?

עו"ד גלעד שריר: לא, לא ישחקו כדורסל עם האוטו, הוא יהיה פתוח לחניות משעה מסוימת עד שעה מסוימת.

מר יצחק שחם: אבל אי אפשר להבטיח שכולם ייצאו.

מר ישראל זינגר: תן לו לסיים.

עו"ד גלעד שריר: אני אגיד לך מה קורה ברשויות אחרות.

מר משה רווח: איצ'ה, יש לי תשובה.

עו"ד גלעד שריר: גוררים בשעה המוכוונת, ואחרי שבועיים,

מר ישראל זינגר: תנו לו לסיים, איצ'ה, תן לו לסיים.

עו"ד גלעד שריר: בסוף אנחנו שומרי חוק, רובנו.

מר משה רווח: תשובתי היא כזאת, גם כמחזיק תיק הספורט: השימוש במגרש ספורט כמגרש חניה טומן בחובו סיכונים, כמו שאתה יודע. ראשית, נזקים, מטרדים, פגיעות נוספות. ואני אפרט:

1. סיכונים ביטחוניים. אתה יודע, אנחנו במדינה כזאת. רוב מגרשי הספורט בעיר מצויים בתוך מוסדות החינוך, כמו שכולכם יודעים. חניית כלי רכב במגרשים הללו עלולה להביא לפיגוע באמצעות רכב ממולכד. וזה לא בשמיים. זה היה בעבר כבר. למשל, בשעות הבוקר, בהן התלמידים כבר מצויים במתחם בית הספר מחד, ומבוגרים וילדים רבים היוצאים מהחניה במגרש מאידך.

2. סיכונים בטיחותיים – פגיעת רכב במהלך הלילה באחד המתקנים במגרש, כגון בעמוד הכדורסל, עלולה לגרום לקריסתו במפתיע ועקב כך לאסון בנקודת זמן כלשהי בהמשך, וזאת בלי שהמפגע, אשר כאמור נוצר במהלך הלילה, היה ידוע לגורמים האחראים. רק לא מזמן, לפני שנתיים, שנתיים וחצי, נפל, קרס עמוד כדורסל והרג ילד קטן. אז בכלל למה להיכנס לדבר הזה אם אתה לא יודע לשלוט על זה?

עו"ד גלעד שריר: זה מתחזוקה לקויה.

מר משה רווח: שניה, תן לי בבקשה לסיים, כמו שהקשבתי לך תקשיב לי בבקשה.

3. נזקים מתמשכים ומפגעים מסוכנים – עלייה ונסיעה של כלי רכב על מגרש הספורט תסב לו נזקים מתמשכים. כגון, שקיעות במגרש, שחיקת הצבע והציפוי, מחיקה של הסימונים ופגיעה מתמדת במגרש. פגיעות ונזקים אלה בהכרח יביאו גם ליקויים וסיכונים בטיחותיים במגרש, וכתוצאה מכך לנפגעים.

4. מטרדים – רכב החונה שהתקלקל ונותר בבוקר במתחם המגרש, רכב חונה שלא ציית למגבלת הזמן, כמו שאיצ'ה דיבר על זה עכשיו, בבוקר, הוא רכב שהוחנה במגרש למטרת נטישתו, יגרמו למטרד ואי יכולת להשתמש במגרש כל עוד הרכב או הרכבים לא מפונים.

5. פגיעה בתקנים ובדרישות – הפעולות הכרוכות בהתאמה והשמשת מגרשי הספורט כמגרשי חניה אינן מפורטות בהצעה. יש להניח כי השמשה זו תחויב בהכרח לבצע שינויים והתאמות במגרשים או למוסדות החינוך. ספק רב אם השינויים וההתאמות יעלו בקנה אחד עם דרישות התקן והבטיחות המתחייבים במגרשי ספורט בכלל ובמוסדות חינוך בפרט.

6. פגיעה בציבור התושבים ובני הנוער – מגרשי הספורט פתוחים כיום לשימוש התושבים ובני הנוער בשעות אחר הצהריים והערב. אני רוצה להדגיש שאין לנו עתודות קרקע בעיר, המגרשים משמשים אותנו כ'ספורטקים' קטנים בכל מקום ומקום. וגם בדבר הזה, בהצעה הזאת זה יילקח מהם.

אז כמו שאמרתי, הפיכת המגרשים לחניונים תפגע במשתמשים בהם כתוצאה מצמצום הפעילות בשעות הערב.

לסיכומם של הדברים – מגרשי הספורט נועדו לצורך מימוש התכלית שלשמה הוקמו. שימוש אחר, לא כל שכן שימוש במגרש לחניית כלי רכב, אף אם רק למשך הלילה, עומד בסתירה גמורה לתכלית זו. כאמור, רוב מגרשי הספורט בעיר מצויים בתוך מוסדות החינוך ומסיבות ברורות הסיכונים, הנזקים, המטרדים האחרים שפורטו לעיל, מקבלים יתר תוקף.

אשר על כן ולאור הנימוקים, אני סבור שאין לאפשר חניה במגרשי הספורט. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מי רוצה עוד להגיד? ליעד. מי עוד? זהו.

<u>מר ליעד אילני:</u> ממש בקצרה. אני רוצה לומר לך, אדוני ממלא מקום ראש העיר, לך או לראש העיר או לכל מי שכתב את התשובה הזו, שבהחלט יתכן ואתם צודקים ואותי זה מאד,

<u>מר ישראל זינגר:</u> בטיחות.

<u>מר ליעד אילני:</u> אותי זה מאד מטריד. אני רוצה להציע לכם רק לכתוב מכתב לרון חולדאי, ראש עיריית תל-אביב, ולהסב את תשומת ליבו שהוא מעמיד את תושבי תל-אביב בסכנה כי הוא פשוט מאפשר את זה, ויתכן והוא לא בדק את כל הדברים האלה. היות ואתם בקשרים טובים, אז אני מניח שתוכל לכתוב לו ורק לתת לו עצה.

מר ישראל זינגר: אבל אחריותנו לדאוג רק לרמת-גן.

מר ליעד אילני: לא, לא, תן לו עצה ידידותית.

מר רון קוגמן: אני מזכיר לך שתלמיד מת בעיריית תל-אביב מזה שסל נפל.

מר דני גולדשטיין: בנווה אביבים.

עו"ד גלעד שריר: מה הקשר לרכב עכשיו? מה הקשר לרכב, ללא בדיקת בטיחות? אל תערבבו בין שני דברים.

מר רון קוגמן: אני אגיד לך מה הקשר – ביום העצמאות נפל סל כתוצאה מ -

עו"ד גלעד שריר: לא כתוצאה מ-

מר ישראל זינגר: מפגיעה של רכב בסל.

מר ליעד אילני: אתה צודק. אנחנו כל ישראל אחים. תכתוב לרון חולדאי מכתב ותמליץ לו,

מר ישראל זינגר: 100%.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, אני ברשותך,

מר ישראל זינגר: שניה, רגע, אתה רוצה עוד להוסיף?

עו"ד גלעד שריר: כן, אני רוצה.

מר ישראל זינגר: אתה וזהו.

עו"ד גלעד שריר: להיפך, אני אפילו אשמח למשוך את הצעתי אם מחזיק התיק, ואולי ראש העיר ואולי אחרים, אני מקבל את הצעת ליעד, יואילו בטובם לא לענות לי תשובות, זה נחמד מהדף אגב, זה נושא שאני מדבר עליו כבר שנה וחצי, עוד מהימים שהחזקתי גם בתיק הכספים, ובאותה עת אף, לקרוא שלל תשובות נחמדות תיאורטיות. רגע, אדם, אתה יכול לא להסכים עם ההצעה, אבל תשמע את מה שאני אומר עד הסוף. אבל בסוף, גם אז, אפילו בחלק מבתי הספר סיירתי, אגב, משה, עם מנהלת מחלקת החניה ועם עוד שני מהנדסים,

מר משה רווח: מנהל מחלקת חניה.

עו"ד גלעד שריר: הסתובבתי עם עדי אלוני ועם שגית באותם מקומות, דרכים, וגם עם מהנדסת החניה. אפשר לתפוס אותי בשטות או להבין על הרעיון. כי אין בעיות חניה בעיר. אין בעיות חניה בעיר, אז לא צריך להעלות את ההצעות. כדאי לשלול הצעות יצירתיות שקורות בערים אחרות ולא לשמוע ולהגיד לי מי המנהל או לא המנהל. בסוף, אני מציע לבחון את הנושא הזה. סיירנו בשני בתי ספר. אגב, יש בית ספר אחד פה בעיר שזה קורה בו, בתיכון בליד זה קורה היטב, במשך שנים, ומסתדרים נהדר עם זה שבית הספר פתוח בלילה לחניית תושבים ובבוקר התושבים אינם שם.

מר משה רווח: מה אתה משווה בכלל? אתה השווית עכשיו תפוחים לקלמנטינות. מה קשור?

מר ישראל זינגר: לא להפריע לו. שניה. כל העובדות שהוא ציין הן עובדות נכונות. לא להפריע לו, אני מבקש.

עו"ד גלעד שריר: חברים, שום דבר לא נכון, וזה לא קורה באף עיר אחרת, ופה יושבים האנשים הכי חכמים במדינת ישראל, ואין עוד בעלי

רעיונות אחרים. יחד עם זאת, משה, ועם התשובה הנורא משויפת, מציע לבחון עיר לא פחות חכמה מאיתנו, עם לא פחות בעיות חניה מאיתנו, שפותרת את זה באופן הזה. ב-7 בבוקר התושבים שלהם לא יותר או לא פחות ממושמעים מאיתנו, מפנים. בהתחלה חינכו אותם עם גרר שעמד בכניסה, גם הרכב שנתקע. לא היו שם פיגועים בבתי הספר. אז אפשר להפחיד פיגועים, עוד פעם, היה לנו דיון על מפלגות, הליכוד צריכים לעבוד מפיגועים פיגועים? 'חאלאס'. אפשר להפחיד.

מר ישראל זינגר: תתמקד. אני הבנתי. תן לי לענות.

עו"ד גלעד שריר: אשמח למשוך את הצעתי.

מר ישראל זינגר: תן לי לענות.

(מדברים ביחד)

עו"ד גלעד שריר: אני מציע ללכת לבחון.

מר ישראל זינגר: שניה, עזוב רגע, תקשיב. אני רוצה להגיד שני דברים,

עו"ד גלעד שריר: לבחון איך זה נעשה במקומות אחרים.

מר ישראל זינגר: עזוב. עזוב. באופן כללי, זה נכון שזה מסוכן. באופן כללי כולנו מבינים. זה שבזמנו התאפשר, כשהייתי מנהל בית הספר, תוך לקיחת סיכון מחושב עם התושבים, זה לא טרוויאלי. זאת אומרת, אין בכלל מה להעמיד זה מול זה.

עו"ד גלעד שריר: אבל אם אתה אוטומאטית אומר שעכשיו אתה לא רוצה לקחת את הסיכון הזה או לבדוק אותו,

מר ישראל זינגר: רגע, אני הפרעתי לך? אתה לא רוצה לשמוע, יצירתי או לא, אתה לא רוצה לשמוע.

מר משה רווח: גלעד, תן לו להשיב.

מר ישראל זינגר: אז תקשיב. נושא החניה בהחלט, בטוח שגם אתה, כולנו, אף אחד, בטוח לא משה ולא אני לא חושבים שאתה או מישהו אחר חושב שזה עומד בכלל באותה דרגה. זה ברור, אז בוא לא נגיד אחד לשני. כולנו מסכימים מה חשוב יותר, מה פחות. הבעיה של החניה, אתן לך דוגמא רק לאחרונה, של משהו שמיועד היה לנושא חינוכי אבל לא בית ספר, בקרית בורוכוב, החלטנו שהנושא החינוכי של זהירות בדרכים יטופל בצורה אחרת בין בתי הספר.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, כמדומני איתך סיירתי שם ו ...

מר ישראל זינגר: רגע, אתה לא רוצה לשמוע? אז בוא נצביע. מה אתה רוצה? אני רוצה להגיד לך משהו שאתה לא יודע אולי. משהו חדש. אז הנושא, כי זה שגם אני מסכים שיש בעיות קשות שאין חניה. אז אני רק רוצה להביא פה איזו שהיא בשורה שאני לא מפרט עוד כרגע, כי דנים בה,

מר דני גולדשטיין: הכול סודי. לא רוצה לפרט. תפרט. מה הבעיה לפרט?

מר ליעד אילני: המלמ"ב, המלמ"ב יושב על עיריית רמת גן.

מר רמי פדלון: עובדים על זה, דני, עובדים על זה.

מר דני גולדשטיין: עובדים על זה. 3 שנים אני שומע אותך – עובדים על זה. בינתיים חניה אחת לא הוספת בעיר.

מר רמי פדלון: ממש לא נכון, דני. ממש לא נכון.

מר ישראל זינגר: דני, אתה רוצה לשמוע?

מר רמי פדלון: דני, אני אתן לך החלטה של הנהלת העיר מהבוקר: להקים חניון בתיאטרון רמת-גן, שועלי שמשון, 75 מקומות חדשים, נוסף ל-25 שקיימים, יהיה תת קרקעי, יהיו שם 100 מקומות חניה. וזו החלטה מהבוקר.

מר דני גולדשטיין: גם החלטה יש על אורדע, אבל לא מבוצע כלום.

מר ישראל זינגר: בוא לא נפרט כרגע.

עו"ד שלום לוי: רמי, יש החלטה לפני 3 שנים להתחיל פה את החניון.

מר דני גולדשטיין: נכון, באורדע.

עו"ד שלום לוי: רוטשילד, מקסימום שנה התקבל.

מר ישראל זינגר: בוא לא נגלוש כרגע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יצאו למכרז. שלום, יצאו למכרז.

מר דני גולדשטיין: שלום, כותבים את המכרז. 3 שנים כותבים. לא היו מספיק יועצים.

מר ישראל זינגר: שלום, תן לענות לגלעד.

מר ליעד אילני: די, דני, די עם הירידות האישיות.

מר דני גולדשטיין: לא אישיות.

מר ליעד אילני: זה אישי.

מר דני גולדשטיין: כותבים את המכרז.

מר ליעד אילני: אבל זה פוגע במי שאחראי על זה.

מר דני גולדשטיין: אבל זה בכתב יד.

מר ישראל זינגר: בלי מכרזים ועם החלטה שלא נעשתה טרם בואנו של הפקעות, נדמה לי 550 מקומות חניה נוספים הוסבו במקומות שעשינו הפקעות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: צווי חניה.

מר ישראל זינגר: צווי חניה, סליחה.

מר דני גולדשטיין: 400 מקומות אמרו.

מר ישראל זינגר: הפירוט יהיה. לא סיימתי. הנושא הזה הוא חשוב. אני חושב שבבתי הספר, יכול להיות שבמקרים מיוחדים, ככלל אני באמת מסכים, כי סכנה ישנה. כמו שבזמנו אכן בבליך, אנחנו כן נבדוק שאולי יש עוד מקום ספציפי. ככלל, גם אז לא הסכמתי, דיברנו על זה. אבל יכול להיות שיש עוד מקום ספציפי של מוסד חינוכי, תלוי מה שעות הפעילות, שלא יסכן – אני לא פוסל את זה. ולכן, אני מציע, התשובה, איך שתרצה, התשובה היא שכגורף בבתי ספר בשעות הלילה כמו שאמרת – בהחלט, אם נצביע, אני בהחלט נגד, ואני חושב שגם הרוב יהיו. אני מציע שנבדוק ספציפית כמה מוסדות חינוך, כולל מכללות, שניסינו, לא תמיד צלח, כמו שנקר, שבהם תתאפשר בשעות לילה, כמו שגם אני עשיתי ברעננה

אפשרות של חניה. המטרה היא נכונה. כגורף במוסדות חינוך אני חושב שזה לא נכון. להחלטתך, להצביע או לא.

עו"ד גלעד שריר: א', ראש העיר, אמרתי כבר כשעניתי למשה, אמרתי שאני בשמחה מושך את הצעתי ורק מציע שכדאי,

מר ישראל זינגר: לחשוב יצירתית.

עו"ד גלעד שריר: לא רק לחשוב יצירתית, אלא גם אני מציע ללכת ולבדוק אצל כמה אנשים שעושים את זה.

מר ישראל זינגר: או קיי.

עו"ד גלעד שריר: אגב, לפני שנה עשיתי את העבודה הזאת וישבנו עם האחראי על זה בעיריית תל-אביב וראינו מה הנוהל ומה הדרך, וקיבלנו את הנתונים, שהצגתי אותם לך. התכבד משה שענה לי, אולי ישמע כחלק מהתשובות,

מר משה רווח: אני בהתחלה חשבתי כמוך, רק שתדע, בהתחלה.

עו"ד גלעד שריר: אבל צריך לבדוק מה עושים אחרים, משה.

מר משה רווח: לפני כמה שנים חשבתי כמוך.

מר ליעד אילני: ארנון גלעדי מהליכוד, באמת, נו, די.

מר משה רווח: ליעד, מה זה קשור?

מר ליעד אילני: בטח סופר אנשי ליכוד מתל-אביב?

מר משה רווח: עוד פעם אתה מתחיל. מה זה קשור בכלל? למען גילוי נאות, בהתחלה חשבתי כמוך, שיניתי את דעתי אחרי שהבנתי את העובדות וירדתי לעומק. זה הכול.

מר שמואל לרמן: להצביע. להצביע.

מר ישראל זינגר: רגע, אבל שניה. שלום, תן לאדם לדבר. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: קודם כל, אחרי שרווח דיבר, אני ביקשתי לא לדבר, משום שרוב הנימוקים שהוא העלה, אני מכיר אותם ואני חושב שהם נכונים. אני מצטרף לבקשה שלך, שאפשר לבדוק מקומות אולי שבהם יש לא מגרש ספורט, אלא אולי יש חצר שבה אולי אפשר,

מר ישראל זינגר: מגרש פתוח נגיד.

מר אדם קניגסברגר: מדוע לא מגרשי ספורט? אני אתן לכם אולי באמת דוגמא מהמקום שאני מכיר הכי טוב. ראשית, בית הספר מגודר באופן כזה שלא ייכנסו לשם מכוניות, כדי שלא תהיה הפרעה לעניין הזה. דבר נוסף – יש חשש כבד מאד שאנחנו במשך השנים, מבלטות אנחנו העברנו את המגרשים למגרשים יותר משוכללים, עם ריצוף אחר, או עם ציפוי אחר, ואם הוא יהפוך למגרש חניה – הציפוי הזה יתקלקל. אני חושב שבאמת כדאי לבדוק, אני לא מדבר דווקא על מוסדות חינוך וכך הלאה, כדאי לבדוק באמת אם יש מקום, חצר או מקום כזה, שדרך אגב, היו מקומות אפילו בלי אספלט, שאפשר למצוא מקומות חניה בעיר וישנם אולי כאלה. אבל אני אומר עוד פעם, על מגרשי הספורט אני חושב שאני מתנגד, גם מהסיבה שהעלה רווח, שרוב מגרשי הספורט, למשל באוהל שם, משחקים איתם גם בערב, זה פתוח לקהל בערב כדי שהילדים יוכלו גם לשחק בערב. אם המכוניות יחנו בערב,

מר ישראל זינגר: אם גלעד הציע לקחת בחזרה, אני רק מציע ש-

מר דני גולדשטיין: למה לא לחפור מתחת לבתי ספר?

מר ישראל זינגר: אני רק מציע, ומצטרף כמובן גם לנימוק שלא הוזכר אלא הזכיר אותו אדם, והוא גם כבד משקל, שאנחנו משקיעים במשהו ועושים. ויחד עם זו, תימשך, עזרא, הבדיקה במקומות נוספים כדי לבדוק אפשרויות נוספות, מוצאים מהיקב ומהגורן.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, אני מציע לבדוק עם הרשות השכנה איך הם מיישמים את הנושא הזה.

מר ישראל זינגר: אגב, הזכיר גבי עוד מקום, שזה פתוח, אפילו לא ידעתי, צריך לבדוק אם זה לא מסוכן, הזכרת שער פתוח, בגולומב, בית הספר דתי לבנות, זה לא מגרש ספורט, זה למעשה בלטות, ועכשיו כשאני חושב, כי יש אירועים בערב, צריך לבדוק, אם זה פתוח צריך לבדוק, אני פתאום מסתכל אם זה מסודר,

???: זה לא בלטות.

מר ישראל זינגר: אלא? טוב, אני מבקש, דליה, לבדוק, כי אם זה פתוח אולי זה לא בסדר. דווקא צריך לבדוק פה הפוך.

מר דני גולדשטיין: ישראל, בזמנו דובר על חפירה מתחת לבתי ספר. בתל אביב הנושא נבדק, חניונים מתחת למגורים.

מר ישראל זינגר: אנחנו נביא, כמו שרמי אמר, תוכנית גדולה, לא בעוד כך וכך, מאיפה לחפור לעשות. אני רק רוצה להגיד דבר אחד, למה זה לא נעשה עד עכשיו, ולמה עכשיו התעוררנו אנחנו? כידוע, אולי לא כולם יודעים, אתה ודאי יודע, דיברנו לפני שנים, לקחו כסף מיזמים שבונים בטווח מסוים, כופר חניה קראו לזה, ואז, אבל מה קרה? לא עשו מזה חניונים, ואז אחרי 10 שנים, אני לא רוצה להגיד שעשו בכוונה או לא, צריך להחזיר את הכסף, עם ריבית והצמדה,

מר דני גולדשטיין: של 9%.

מר ישראל זינגר: כשזה בכלל תוכנית חיסכון.

מר דני גולדשטיין: חלק מהשנים 6%. אני לא יודע מאיפה נביא את הכסף הזה.

מר ישראל זינגר: עכשיו אנחנו ננצל אותם לזה. תודה.

מר דני גולדשטיין: זה סכנה מה שאנחנו עושים.

מר עזרא נחום: יש עוד מקום אחד שמנכ"ל העירייה הצליח להשיג, זה מכללת רמת גן. מכללת רמת גן, מנכ"ל העירייה כפה על נשיא המכללה לפתוח את החניה הפנימית לטובת תושבי העיר, חינם אין כסף, בערב.

מר שמואל לרמן: יופי, רבותי, הלאה, מתקדמים.

מר דני גולדשטיין: אבל אני מבין שזה בתשלום.

מר ישראל זינגר: לא. חינם לתושבי העיר.

מר ליעד אילני: כמה מקומות חניה יש שם?

מר ישראל זינגר: הסטודנטים שיחנו בפנים שם.

החלטה:

עו"ד גלעד שריר, חבר מועצת העיר, משך את הצעתו שבנדון בכפוף לבחינת האפשרות לחניה בשעות הלילה במוסדות חינוך, לרבות מכללות,

וכן עריכת בדיקה בערים בהן מתבצעת חניה בשעות הלילה.

6. בקשת מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר לדון בנושא: "המלצות ועדת הביקורת".

<u>מר שמואל לרמן:</u> רבותי, 6 – בקשת אריה מזרחי חבר מועצת העיר לדון בנושא: "המלצות ועדת הביקורת". קצת שונה ממה שאמר זה, אבל זכותו של אריה. הצעת החלטה: המועצה מחליטה על יישום המלצות ועדת הביקורת על דו"ח מבקר העירייה 2014 וכן על דו"ח תיקון ליקויים שלה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, נאמר הרבה. חוץ ממך, מישהו עוד רוצה? מה שאתם רוצים.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני אקצר.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא הבנתי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה דומה להצעה הראשונה, מאד.

אריה מזרחי חבר מועצת העיר ר"ג

20.2.17

לכבוד:
מר ישראל זיבגר - ראש העירייה

הנדון: הצעת החלטה למועצת העיר, לישיבה שלא מן המניין, בנושא: יישום המלצות ועדת הביקורת.

להלן הצעת ההחלטה: המועצה מחליטה על יישום המלצות ועדת הביקורת על דו"ח מבקר העירייה 2014 וכן את דו"ח תיקון ליקויים שלה.

בברכה
אריה מזרחי
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
מר אדם קניגסברגר ראש האופוזיציה
עו"ד רעות בנק אלון - מזכירות העירייה

עיריית רמת־גן
מינהל הכספים - גזברות

אישור חלוקת תקציב התמיכות לשנת 2017 לגופים הנתמכים, בהתאם לתחומי פעילות כמפורט להלן:

תחום פעילות	סכום בש"ח
אגודות ספורט	5,500,000
תנועות נוער	1,500,000
מוסדות חינוך תרבות ובע"מ	2.150,000
מוסדות דת	100,000
מוסדות רווחה	400,000
ארגוני נשים	40.000
סה"כ	9,690,000

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753503/4 | פקס. 03-6753308
לשרותך: מוקד 106 | פייסבוק: עיריית רמת־גן | www.ramat-gan.muni.il

מר אדם קניגסברגר: לא דומה. בכלל לא דומה.

מר שמואל לרמן: אריה, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: ההצעה הראשונה היתה ביקורת חוץ שיהיה דיון, פה מדובר על תיקון ליקויים של דו"ח מסוים.

מר ישראל זינגר: טוב, או קיי.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אריה.

מר אריה מזרחי: אני מתייחס לדו"ח 2014, שאושר בכלל רק ב-2016. אנחנו כבר ב-2017. אז מה שאני מציע, שהמועצה מחליטה על יישום ההמלצות. חבר'ה, היו שם המלצות של ועדת הביקורת, אנשים עבדו, אנשים השקיעו עבודה, ואם אנחנו לא נתייחס לזה אז בכלל אפשר לסגור את,

מר ליעד אילני: יש לך פירוט, אריה, של המסקנות?

מר אריה מזרחי: כן. כן.

מר ליעד אילני: של ההמלצות ליישום, סליחה.

מר אריה מזרחי: יש המלצות של ועדת הביקורת ומי שהיה בוועדת הביקורת, אדם, יתייחס אחרי לעניינים האלה.

מר ישראל זינגר: אני אענה.

מר אריה מזרחי: יתייחס לעניינים האלה, ואם יש תשובה אז נקבל תשובה. פשוט, לדעתי, דו"ח מבקר העירייה ל-2014 לא יושם, יושמו

רק חלקים קטנים מאד, לא יושם בכלל. וגם דו"ח תיקון הליקויים לא יושם.

מר ישראל זינגר: אני רוצה לענות ואולי זה יחסוך בזה. איך שאתם רוצים. אני, כך, בדקתי עם מבקר עירייה בדיוק לגבי מה שאתה שואל, נכון, זה היה שונה מ-1. עפ"י סעיף 170/ג/1/א לפקודת העיריות, צוות תיקון ליקויים בראשות מנכ"ל ידון בהמלצות דו"ח מבקר העירייה. עפ"י סעיף 170/ג/1/ב, הצוות ידון בדרכים ובמועדים לתיקון הליקויים שהגיש מבקר העירייה שנדון על ידי המועצה. דו"ח תיקון ליקויים מעודכן לשנת 2014 הוגש, אכן הוגש,

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר ישראל זינגר: לוועדת הביקורת בנובמבר 2016. במהלך חודש מאי 2017 יוגש דו"ח תיקון ליקויים נוסף. בבקשה, אדם.

מר אריה מזרחי: עוד דו"ח ב-2018 גם כן שיגישו. אנחנו מדברים על 2014, ישראל.

מר ישראל זינגר: הוא נכנס לקראת סוף שנה שלא היה שום דבר מקודם, אתה יודע את זה.

מר אדם קניגסברגר: קודם כל, אתה דייקת במה שאמרת, דו"ח 2014 אכן הוגש, אבל הוגש באיחור של למעלה משנה. אני, ברשותך, אני רוצה להקריא את המכתב שאני כתבתי לדני רייף לפני חודש ואז כתבתי 4 חודשים אבל אני רוצה ככה.

אדון נכבד, (וזה היה לדני רייף) לידיעתך, חלפו כבר למעלה מ-5 חודשים (ישראל, אני מבקש שתקשיב) מאז נדון דו"ח מבקר העיר לשנת 2015 (אנחנו מדברים על 2015) בישיבת מועצת העיר. בנובמבר היה דיון על 2015. 2014 נגמר. אנחנו מדברים עכשיו על 2015. הדו"ח הוגש לוועדה במרץ 2016 ועדיין לא התקבל דו"ח תיקון ליקויים. כלומר, 5 חודשים עדיין לא התקבל. לאור הניסיון הרע עם דו"ח תיקון הליקויים משנת 2014, שנמסר באיחור של שנה, ולאור הבטחתך לדני רייף שהשנה הדו"ח

יוגש בזמן, ציפיתי שהשנה יקיימו את ההוראה שעל צוות תיקון ליקויים, שבראשו צריך לעמוד המנכ"ל, להגיש את המלצותיו לראש העיר בתוך 3 חודשים מיום שהדו"ח נדון על ידי מועצת העיר ולדווח לוועדה לענייני ביקורת על יישום המלצותיו אחת ל-3 חודשים. אני רואה באי קיום ההוראות ואי התייחסות להמלצות ועדת הביקורת פגיעה במינהל תקין וזלזול במבקר העיר ובוועדת הביקורת. אין פלא שבדו"חות משרד הפנים ומבקר המדינה על עיריית רמת גן, מציינים המבקרים שחלק גדול מהמלצות הביקורת לא תוקנו או תוקנו חלקית. יתר על כן, גם בדו"ח תיקון הליקויים כתוב שהליקוי תוקן, אך אין שום פירוט על הנושא בעניין. אבקש את טיפולך בנושא.

היות קראתי, אני רוצה לפרט בכמה משפטים. ראשית, יש חשיבות גדולה להתייחסות של הצוות המקצועי בראשות המנכ"ל לתיקון הליקויים. אני לא רוצה לפגוע ואני אנסח את זה בצורה עדינה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יש לי שאלה אליך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רק שניה. רק שניה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אפשר לזמן את ראשי האגפים,

<u>מר שמואל לרמן:</u> תקשיב לי דקה. אני מנסה לסייע לך. אם עד סוף מאי, אני מבטיח לך שאני אדאג, זה נשמע לך סביר?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה לא נשמע סביר, אבל יש לי ברירה?

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, עזוב, לא סביר, פרקטי, זה נשמע לך?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, עוד פעם, תקשיב,

<u>מר שמואל לרמן:</u> חוץ מזה אי אפשר יהיה לעמוד בזה.

מר אדם קניגסברגר: החוק מחייב,

מר שמואל לרמן: אתה צודק. אתה צודק וטוב שאתה כאן. אנחנו שמחים שאתה הערת.

מר אדם קניגסברגר: מר לרמן, איתי, תדע שאני לא אומר דברים סתם. ב-3 חודשים אי אפשר. המנכ"ל מקבל את הדו"ח במרץ, בסוף מרץ בשנה מסוימת. יש לו שנה שלמה, לא 3 חודשים, שנה שלמה לעשות את תיקון הליקויים. מה שמבקשים ממנו, ש-3 חודשים אחרי ישיבת המועצה, יימסר הדו"ח. 3 חודשים אחרי והוא מקבל את הדו"ח כבר מזמן.

מר שמואל לרמן: משה, זה נראה לך סביר עד סוף החודש לעשות את זה?

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, זה זמן סביר וזה החוק. אם יימסר הדו"ח בסוף מאי, זה יותר טוב מאשר בשנה שעברה, שנמסר בדצמבר. אבל על זה אנחנו לא יכולים. אנחנו רק רוצים להשתדל להגיע למינהל סדיר שאפשר יהיה לקבל את הדו"חות בזמן. אבל יותר מזה,

מר אביהוא בן משה: יתרה מזאת.

מר אדם קניגסברגר: יתרה מכך,

מר אביהוא בן משה: יתרה מזאת. התשתם אותנו כבר.

מר אדם קניגסברגר: בכל אופן, אני אומר, מה שאנחנו מבקשים, לדעת מה תוקן. תראה, יושב מנכ"ל העיר או הצוות שלו, מזמן את ראש אגף שפ"ע וראש אגף שפ"ע אומר – תיקנו את הליקויים, וכתוב תוקן. אבל מה תוקן? האם יש תוכנית עבודה? האם תוכנית העבודה התקיימה? את כל הדברים האלה צריכים לכתוב.

מר משה בודאגה: אני רוצה להגיב.

מר שמואל לרמן: תן למשה לענות. בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: יש פה השמצה גדולה מאד. אני לא מקבל את זה.

מר אדם קניגסברגר: השמצה?

מר משה בודאגה: כן.

מר ישראל זינגר: רגע, תן לו לדבר. אל תפריע.

מר משה בודאגה: רגע, תן לי לדבר. שמעתי, תאמין לי, לא דיברתי מילה.

מר אדם קניגסברגר: אבל אין פה שום השמצה.

מר משה בודאגה: לא דיברתי מילה. מנהלי האגפים עושים את עבודתם נאמנה ומדובר ב-20 דו"חות בערך. אין דבר כזה בהיסטוריה של העיר שעשו כל כך הרבה דו"חות בשנה אחת. וכדי לתקן את כל הליקויים האלה גם צריך לעבוד ולהכין את זה.

מר אדם קניגסברגר: אין ויכוח.

מר משה בודאגה: מנהלי האגפים מכינים ומתקנים את הליקויים. אנחנו קבענו שהחודש, העסק הזה יתוקן, ילווה, והיו דיונים אצלי, ואנחנו נוציא את הדו"ח הזה מתוקן כמו שצריך החודש הזה. זה מתוכנן וזה בסדר גמור.

מר אדם קניגסברגר: רגע, כבוד המנכ"ל, אתה היית מחויב למסור את הדו"ח עד סוף מרץ. דרך אגב, הישיבה היתה באמצע נובמבר, היית צריך למסור תוך 3 חודשים. אתה אומר שאתה תמסור במאי, אין לי בעיה עם זה, אני אומר עוד פעם, אני מצפה שלעתיד יהיה פחות. גם מספר הדו"חות, ברשותך, שאתה מדבר עליהם על 2014, הוא לא דומה למספר הדו"חות של השנה. ואין לזה שום קשר ל -

מר משה בודאגה: מה של השנה? של 2017? עוד אין לך כלום.

מר אדם קניגסברגר: לא 2017.

מר משה בודאגה: על מה אתה מדבר?

מר שמואל לרמן: 2015 אתה מתכוון.

מר אדם קניגסברגר: אני מדבר על 2015.

מר משה בודאגה: 2015 היו מעל 15 דו"חות. תבדוק.

מר ישראל זינגר: שזה לא מקובל באף עיר.

מר משה בודאגה: איפה יש דבר כזה? אתה יודע כמה דו"חות היו בעירייה? ב-2013 לא היה דו"ח אחד. ב-2012 נדמה לי היו איזה 5 או 6 דו"חות. בשנה הזו עשו עשרות דו"חות, בשנתיים האלה. אז כדי לעשות את זה צריך גם להכין את זה.

מר אדם קניגסברגר: משה, אני יודע את המספרים טוב מאד.

מר משה בודאגה: גם אני יודע.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, ב-2014 היו באמת 20 והמספר קטן. זה לא הויכוח. הויכוח הוא פשוט שמנהלי האגפים צריכים לתקן את הדברים תוך זמן סביר ולבוא אליך ולהסביר לך מה תוקן.

מר אביהוא בן משה: טוב, לרמן, נראה לי שאפשר לעשות הצבעה.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש שזה יימסר כמה שיותר מוקדם. לא העלבתי אף אחד.

מר שמואל לרמן: רק בקשה מכם, חצי שעה הארכה, מקובל פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: אני סיימתי.

מר ישראל זינגר: זה ייקח אולי רבע שעה.

מר דני גולדשטיין: שמוליק, אפשר שאלה?

מר אדם קניגסברגר: אני התחייבתי לאפשר את סעיף 7, אני אשאר בשביל סעיף 7.

מר אריה מזרחי: אמרנו, בסדר.

מר דני גולדשטיין: אם היית מבקש, אם חסר לנו זמן כדי לסיים את ההצעות, האם היית גם מעלה את חצי השעה הזאת?

מר שמואל לרמן: כן. אני סיכמתי עם אדם. אדם יגיד לך שעשיתי איתו סיכום, שאם חסר לכם רבע שעה, נכון אדם? בין רבע שעה לחצי שעה,

מר דני גולדשטיין: לא, אני רק שואל.

מר שמואל לרמן: תשאל את אדם. הגעתי איתו לסיכום.

מר רמי פדלון: אתה מאמין, דני?

מר דני גולדשטיין: לא. אם אני מאמין? אתה יודע, אני לא מאמין. ישראל היה נותן לך 'בוקס'.

מר שמואל לרמן: מה שאני מסכם הוא יודע. הוא יכול לריב איתי על הסיכום, אבל אחרי שסיכמתי הוא לא מתערב.

מר אדם קניגסברגר: טוב, חבר'ה, הדיון היה טוב עד עכשיו, בואו נגמור.

מר שמואל לרמן: כן, אבל אתה רואה, סוף סוף, טוב שיצאנו אז באמצע וארגנו את העניינים.

מר דני גולדשטיין: לפעמים טוב לצאת באמצע, אתה רואה?

מר שמואל לרמן: נכון.

מר אביהוא בן משה: הלאה, סעיף 7.

מר אריה מזרחי: לא הבנתי, עד סוף מאי מקבלים את התוצאות?

מר שמואל לרמן: בדיוק. כן. זה מה שסוכם.

מר אריה מזרחי: בסדר, משה, אין בעיה.

מר שמואל לרמן: יופי. סוכם, אתם רואים?

החלטה:

הוחלט פה אחד כי עד סוף חודש מאי 2017, מנכ"ל העירייה יגיש את דו"ח תיקון הליקויים לשנת 2015 ועדכון דו"ח תיקון ליקויים לשנת 2014.

7. אישור חלוקת תקציב תמיכות לשנת 2017 בהתאם לתחומי פעילות.

מר שמואל לרמן: סעיף 7 – אישור חלוקת תקציב תמיכות לשנת 2017 בהתאם לתחומי הפעילות. מי נותן על זה סקירה, גרשון? בבקשה.

מר גרשון טוסק: מועצת העיר, בישיבת אישור התקציב,

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, אנחנו קיבלנו את דו"ח התמיכות?

מר ישראל זינגר: תקשיב מה מותר להביא.

מר גרשון טוסק: זה לא דו"ח. תן לי שניה.

מר ישראל זינגר: תראה מה הכלל אומר.

מר גרשון טוסק: ישיבת מועצת העיר לאישור התקציב בנובמבר אישרה את סך הכול התמיכות בסך 9,690,000 ₪. זה סך הכול התמיכות.

כרגע אנחנו מבקשים לאשר את הקבוצות הראשיות, כמה תקבל כל קבוצה, תיכף אני אסביר, וברגע שאנחנו מאשרים את זה, אנחנו מכניסים את זה למערכת המחשוב ומוציאים מתוך כל זה כמה כל אחד מקבל לפי הפרמטרים.

ההמלצה שלנו, הבקשה לאישור – אגודות ספורט 5.5 מיליון ₪, תנועות נוער 1.5 מיליון, מוסדות חינוך ותרבות 2,150 מיליון, מוסדות דת 100,000, מוסדות רווחה 400,000, ארגוני נשים 40,000. סך הכול 9,690,000.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אפשר קצת לפרט?

<u>מר אריה מזרחי:</u> יש לי שאלה – מה היה התקציב ב-

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני רוצה להסביר מה זה אומר פירוט. כדי שנוכל לשבת, רק הקדמה, בגלל עתירה לבית המשפט לא יכולנו להחליט על חלוקה מפורטת יותר. ברגע שהסתיים היינו חייבים פה, וסיכמנו באמת, שכדי שאפשר יהיה מלבד מקדמות בכלל לראות פרמטרים, קריטריונים מה קורה עם זה. אני יכול להגיד דבר אחד, שמכיוון שבפעם שעברה, לא, קודם אולי אני אסביר את זה, אבל את זה כרגע יכולנו להביא. אין פירוט מעבר לזה כרגע, זה בסמכות הוועדה. אבל את המספר הכללי לא יכולנו לשנות. אז קודם כל, מי רוצה לדבר? ואני אעיר עוד כמה דברים. אביהוא, אריה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני מבקש לדבר בנושא של קבוצות הספורט, שגם על זה לטעמי יש פה קונצנזוס,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אגודות הספורט.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אגודות הספורט כקטגוריה, וברשותכם אני דווקא רוצה לדבר על קבוצת הפועל רמת גן בכדורסל, וזה בהמשך לישיבת המועצה האחרונה שבה עלה לסדר היום, אני לא זוכר מי העלה את זה, רועי ברזילי, או קיי, ששם בעצם קבענו שאנחנו לא נאפשר או לא ניתן לקבוצות שנמצאות בתוך רמת גן, קבוצות כדורסל, כדוריד, לא משנה באיזה תחום הם, לקרוס כלכלית. לפחות הבדיקות שאני עשיתי, בנושא של

קבוצת הפועל רמת גן גבעתיים בכדורסל, אני הבנתי שהקבוצה כרגע נמצאת במצב כספי די עגום והיא לא תוכל לסיים את העונה שלה בתקציב שבעצם, אלא אם כן העירייה תוסיף לתקציב שלה סדר גודל של 450,000 שקלים. ובהתאם להחלטה של המועצה האחרונה שדנה בנושא הזה, שקבעה שהעירייה, מועצת העיר החליטה, על דעת ראש העיר והנהלת העיר, שבעצם לא נאפשר קריסה של קבוצת כדורסל או כדורגל או לא משנה מה, אני מבקש,

מר ישראל זינגר: קבוצה מהעיר.

מר אביהוא בן משה: קבוצה מהעיר, שמכבדת את העיר, והקבוצה הזאת היום היא קבוצה יחידה שנשארה בליגה הגבוהה ביותר, בליגה הלאומית בכדורסל, עירוני רמת גן ירדה, אני חושב שמן הראוי שאנחנו, ופה הבקשה מופנית לראש העיר, שכן נקבל את ההחלטה שדיברנו עליה בישיבה הקודמת וכן נקצה תוספת של 450,000 שקלים לטובת הישארות, תמיכה בקבוצה שנקראת הפועל רמת גן בכדורסל.

מר ישראל זינגר: תודה. אריה וליעד.

מר אריה מזרחי: למעשה מה שרציתי להוסיף, מה היה התקציב, גרשון, בשנה הקודמת, לקבוצות הספורט?

מר גרשון טוסק: 4,680,000 כולל 150,000 שזה היה מענק מיוחד, אז אתה יכול להגיד 4,530,000.

מר ישראל זינגר: כלומר, העלינו את זה במיליון לשנה זו לספורט.

מר דני גולדשטיין: שזה כ-20%.

מר שמואל לרמן: מיליון שקל תוספת.

מר אריה מזרחי: אז אני מקבל גם את מה שאביהוא אמר ותומך בזה, כדי שלא נגרום לקבוצות להתמוטט.

מר גרשון טוסק: אני חייב לומר משהו.

מר רמי פדלון: אני אגיד, עזוב, אני אעזור לך.

מר אריה מזרחי: היתה איזו הגדלה שאני יודע שבשנים קודמות לא הגדילו, אז בסך הכול זה עונה על חלק גדול מהצרכים, פרט לצרכים שהתעוררו ואביהוא העלה אותם. אני גם בעד להגדיל את התקציב של הספורט בעוד 450 או 500,000.

מר שמואל לרמן: זה על חשבון משהו אחר.

מר אדם קניגסברגר: על חשבון אחרים.

מר ישראל זינגר: שניה. ליעד ורמי.

מר ליעד אילני: אני קודם כל אשמח לתשובה. מה שאנחנו מצביעים עליו היום, זה,

מר ישראל זינגר: הקטגוריות.

מר ליעד אילני: זה הקטגוריות. השאלה, אביהוא כרגע ביקש בקשה ספציפית,

מר דני גולדשטיין: נכון. בדיוק. זה בתוך הקטגוריות.

מר ליעד אילני: והשאלה אם גם אנחנו יכולים להגיש בקשות ספציפיות בתוך הקטגוריות.

מר ישראל זינגר: אני אענה על זה.

מר ליעד אילני: כי היה וכן, אז כמובן שגם אנחנו, אני מתאר לעצמי שיש פה חברים נוספים שישמחו להגיש בקשות ספציפיות בתוך הקטגוריות השונות, גם של ספורט וגם אחרות.

מר דני גולדשטיין: כרגע אנחנו מדברים רק על הפילוג, החלוקה. אבל אחר כך נדבר על זה.

מר ליעד אילני: לא. מה זה אחר כך?

מר דני גולדשטיין: אני לא יודע למה הוא נגע בנושא הזה. הוא אומר שמתוך ה-5.5 מיליון, 450 יילך להפועל רמת גן, זה מה שהתכוונת, אביהוא?

מר ישראל זינגר: אני הבנתי מה התכוונו כולם. אני אענה.

מר אביהוא בן משה: אני פשוט משכתי את הדיון שהיה בפעם הקודמת, שהתמקד בנושא של הפועל רמת גן, במועצה האחרונה, ומשכתי אותו לתוך דיון הקטגוריות והתקציבים.

מר דני גולדשטיין: אבל אנחנו עוד לא דנים בזה.

מר אביהוא בן משה: בסדר. מותר לי אבל להעלות נקודה שעליה דיברנו.

מר דני גולדשטיין: מה זה מותר לך?

מר אריה מזרחי: השאלה אם להגדיל את התקציב.

מר אביהוא בן משה: הוגדל במיליון שקל לתוך התקציב שכרגע מגדילים. המיליון, דיברנו על זה שלא ניתן לקבוצה לקרוס, ולכן העליתי את הנושא הזה וחיברתי אותו לדיון היום.

מר אדם קניגסברגר: אני תומך בך.

מר ישראל זינגר: חברים, רגע, שניה חברים. תסיים. רמי, משה, ואני אענה.

מר ליעד אילני: אבל אני אגיד לך, ראש העירייה, יש לי עוד 4.5 דקות לדבר והתשובה שלך היא מאד קריטית להמשך דברי.

מר ישראל זינגר: אי אפשר כרגע לפרט במספרים.

מר ליעד אילני: בסדר. תודה.

מר ישראל זינגר: אני אצהיר כוונות.

מר ליעד אילני: בגלל זה אני אומר, אז ההצעה של אביהוא מבחינתי היא נהדרת, אני אגיד למה, אבל היא לא ברורה לי, אבל מבחינתי היא נהדרת. אני מזכיר שלפני שנה, בחודש יוני כמדומני, ישבתי באולם הזה והגשתי הצעה על כך שתהיה שוויוניות בין שתי קבוצות שמשחקות באותה ליגה, ואמרו לי מי שאמרו לי, מספר חברי הנהלה, שההצעה שלי אפילו לא חוקתית,

מר אביהוא בן משה: לא חוקית.

מר ליעד אילני: לא חוקית, סליחה, כי רק ועדת תמיכות ולא המועצה יכולה לדון בתמיכה,

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, לא רק, התשובה היתה אחרת.

מר ליעד אילני: אני אומר לך מה אמרו לי אז.

מר אביהוא בן משה: אז, אני רק אגיד לך מה ההבדל, אז הוועדה כבר דנה וזה הסתיים. וכל הקצבה מחוץ לדיונים בוועדת ההקצבות היא לא רלוונטית כי היא לא חוקית. זו היתה כוונת האומר את הדברים שאמר.

מר ישראל זינגר: אני מציע שתתן, אם יש לך,

מר ליעד אילני: תנו לי לסיים.

מר ישראל זינגר: לא, כדי שיהיה משהו שנוכל לענות, לדעתי, אם אתה רוצה לתת מה שאתה יכול כדי שנוכל לענות, איזו שהיא הצעת תמיכה או לא תמיכה בנושא מסוים או בקבוצה מסוימת.

מר ליעד אילני: אז אפשר לתת תמיכה בקבוצה או לא?

מר ישראל זינגר: אתה יכול להציע.

מר דני גולדשטיין: אסור לנו להחליט כרגע בכלל.

מר ליעד אילני: אז אני שואל אם מותר או אסור.

מר ישראל זינגר: אתה יכול להציע.

מר דני גולדשטיין: אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה.

מר ליעד אילני: סליחה, עו"ד שואקה, אני יכול להציע? זה רלוונטי לדיון הספציפי הזה?

מר דני גולדשטיין: להציע אתה יכול, אבל,

מר ליעד אילני: לא, לא, לא, חבר'ה, בואו,

מר דני גולדשטיין: להציע אתה יכול, אסור לנו להחליט.

מר ליעד אילני: אני יכול להציע גם שרמת גן תשנה את השם שלה לרמת בטון.

מר דני גולדשטיין: בדיוק. אתה יכול להציע.

עו"ד דוד שואקה: כפי שנאמר, כרגע קובעים רק את הקטגוריות ולא בתוך הקטגוריות.

מר ליעד אילני: תודה רבה. אז אם כך, ההצעה של אביהוא היא בקשה של אביהוא, היא מבחינתי משרתת באופן חלקי את המטרה, אבל היא לא רלוונטית למטרה לשמה התכנסנו.

מר אביהוא בן משה: רגע, אבל אתה תומך בה, לא?

מר ליעד אילני: תומך. אמרתי.

מר דני גולדשטיין: כל מה שאתה אומר אני תומך.

מר אביהוא בן משה: אדם, פה אחד.

מר ליעד אילני: אני בעד, דרך אגב,

מר אריה מזרחי: כל מה שקשור לספורט אני תומך.

מר ליעד אילני: אני, אגב, משיחות שניהלתי עם משה,

מר דני גולדשטיין: כל מה שקשור לאביהוא אני תומך.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, תנו לליעד לדבר.

מר אביהוא בן משה: רק איצ'ה, איצ'ה בפלאפון.

מר ליעד אילני: משיחות ארוכות שניהלתי עם ראשי הקבוצה,

מר ישראל זינגר: ראשי הקבוצה הכחישו אגב, כי דיברתי איתם.

מר ליעד אילני: הכחישו ש-מה?

מר ישראל זינגר: הכחישו שדיברת. הם אמרו לי מי דיבר איתם, תלוי עם מי. אבל בסדר, אני אגיד תיכף.

מר ליעד אילני: ראשי הקבוצה, בשיחות שלי איתם, מדברים על סכום של 700,000 שקלים, ולכן אני אומר, אני גם רציתי לראות נתונים לפני שנקבל החלטה. יכול להיות שזה 300, יכול להיות 600, בוודאי שנרצה לסייע להם.

מר ישראל זינגר: כמה שיותר.

מר ליעד אילני: מאיפה מגיע הגידול התקציבי?

מר ישראל זינגר: לא מגיע.

מר ליעד אילני: זאת אומרת, אותו דבר, על חשבון מה?

מר משה רווח: מהעוגה, מהעוגה הקיימת.

מר ליעד אילני: על חשבון מה, אדוני הגזבר?

מר משה רווח: מהעוגה הקיימת, ליעד, העוגה כבר אושרה.

מר דני גולדשטיין: מוסדות דת למשל ירד ל-100,000 מ-200,000, לדוגמא.

מר ליעד אילני: תרבות וחינוך?

מר דני גולדשטיין: רווחה ירד גם כן.

מר ישראל זינגר: פירוט אפשר יהיה לקבל.

מר ליעד אילני: אתה מבין, אגב, שזה על חשבון המתנ"ס ועוד כל מיני דברים, זה רק אני אומר לך שתדע. בסדר, תודה.

מר ישראל זינגר: טוב. רמי.

מר רמי פדלון: האמת היא שאני, בדיוק רציתי להגיד שאני לא כל כך אוהב את ההצעה הזאת, אני לא אתנגד לה אבל אני לא אוהב אותה, מכיוון שהורדנו בתרבות ואני חושב שזה לא נכון להוריד בתרבות. אני חושב שצריך לשמור גם על התרבות, ובמיוחד לדוגמא בית צבי, יש הרבה יותר צופים מאשר בכל קבוצות הספורט של רמת גן בכלל. ואם

אנחנו מורידים מבית צבי ונותנים לטובת ספורט, זו תקלה ואני נגד זה. אבל אני אצביע בעד.

מר ליעד אילני: עזוב בית צבי, אתה מוריד ממתנ"ס רמת שקמה שהוא המרכז התרבותי היחיד בשכונה.

מר ישראל זינגר: חברים, בואו תבינו משהו, שמענו, בואו תשמעו מה קורה כדי שלא תתבלבלו ותבינו מה ההיגיון.

מר משה רווח: אני שמח שכולכם בעד ספורט ורק להבהיר כמה דברים לאלה שפחות מחודדים בקריטריונים,

מר ישראל זינגר: מעורבים.

מר משה רווח: מעורבים, מחודדים, מבינים, מה שאתה רוצה, ישראל. יש עניין פה שאנחנו כרגע קובעים, כמו שישראל אמר, את המסגרת של הספורט. בתוך הספורט יש קריטריונים. והחלוקה היא לפי הקריטריונים. זה שיהיה ברור. ולכן, ברגע שאנחנו מגדילים את תקציב הספורט, זאת אומרת, אנחנו מגדילים גם את הכסף שהקבוצות יקבלו. וזה בגדול אני מברך על זה. אני ביקשתי מראש העיר, כמובן ביחד עם ראש העיר, שנניח את ההצעה הזאת על השולחן, להגדיל את תקציב הספורט כדי שבאמת הספורט פה ברמת גן יתרומם, וכמובן ראש העיר ראה לנגד עיניו את העניין הזה והחליט לקדם את זה בכל הכוח, ואני שמח שכולכם בעד.

מר ישראל זינגר: אני רוצה לפרט, לענות לרמי ולכולם. תראו, ודאי שדבר בא על חשבון משהו אחר. אז א',

מר ליעד אילני: אז אני אשמח שתתמקד גם במתנ"ס רמת שקמה.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, לא יורדים פה לפרטים, יש עשרות דברים. אני אמרתי מה אפשר רק. אני רוצה להסביר, רמי, מה ההיגיון

להעלות לספורט. זה לא רק, נכון, היה פה דיון שכולם הביעו תמיכה. אני אגיד, גם גורפת, גם ספציפית וכך הלאה באגודות. אבל מה ההיגיון? כמו שכרגע לא שינינו עוד את השיטה של התמיכות, עם גם תוכנית אב לספורט, צריך יהיה לחשוב להבא. לנושאים אחרים, שהם לא פחות חשובים, גם לי, כמו על חשבון תרבות, דת, רווחה, בלי להיכנס לפירוט, יש גם אפשרויות אחרות לעירייה, כי יש תאגידים, יש מחלקת, יש אגפים שדרכם אנחנו מסייעים לפעולות בתחומים אחרים. לאגודות ספורט אין לנו, אני לא רוצה להגיד מילה שאולי נשמעת לא טוב, אין לנו אפשרות אחרת,

<u>מר אריה מזרחי:</u> אין צינורות נוספים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> או קיי. אין לנו אפשרות אחרת מלבד, לא שמצאנו עד עכשיו, לסייע לאגודות הספורט. ולכן, זאת היתה הדרך היחידה כשאנחנו לא מתכוונים לפגוע בפעולות אחרות. אבל דרך הנושא של ועדת תמיכות, שהצבענו על הסך הכול, עוד פעם, זה לשנה מה שהצבענו, לא יכולנו לשנות עכשיו, לפני מספר חודשים, אז החלטנו שחלק מהעוגה תעבור לספורט, ואנחנו לא רוצים לפגוע באחרים.

עכשיו לגבי מה שכולם פה אמרו, פעם שעברה היה דיון גם יותר מקיף. תראו, בלי לפרט יותר מדי, כי אני רוצה, נכון, כל הקבוצות הרמת גניות, השתדלנו, נשתדל גם הפעם לסייע להן. אנחנו לא נתנו ולא ניתן גם לאף קבוצה, כמו שאמרו, לקרוס, עד כמה שזה תלוי בנו. הרי יש לפעמים שלא רק עירייה, אף עירייה לא נושאת על גבה קבוצה מאד מצליחה רק על גבה. זה כולם יודעים. במסגרת היעדים של לסייע בעיקר לנושא הקריטריונים שקבעו, שבעיקר איפה שיש יותר בני נוער, נערים או נערות, ועוד משהו לגבי נשים, נקבעו קריטריונים שעלולים, אני אתייחס רק ספציפית למה שכולם הזכירו וגם אני הבנתי את זה, תאמינו לי, ואני כן דיברתי באופן רשמי עם, היו תלמידים שלי, אז יש כל מיני גופים, ואני לא מתייחס, ולא בגלל אוהדים כך וכך, כולנו רוצים לעזור, אבל בואו נדבר על המספרים, שלא יהיה כמו עם הצהרונים מספרים לא מדויקים.

אעשה הכול, למרות שהקריטריונים הנוכחיים מקשים זאת, שגם קבוצת הפועל רמת גן, שהיא רק קבוצת בוגרים אצלנו, וזה מקשה במסגרת הקריטריונים הקיימים, למצוא דרך חוקית ויצירתית כדי שהיא לא תקרוס. אני לא רוצה להוציא פה, כי עוד לא סיכמנו את הדברים, את מה שבעצם כתבו או מתכוונים לכתוב, בואו לא נקדים את המאוחר, ראשי הקבוצה, שהדבר הזה, הכוונה שלנו, וזה לא מילים באוויר, עשויה להציל

אותם ממש. גם תיקבע פגישה ביני לבין ראש עיריית גבעתיים כדי שהדברים, זה לא משנה אם יאהבו את אחד ופחות במקרה זה אותי או אותו, כדי שבסך הכול זאת אחריות משותפת. לא ניתן לה וגם לקבוצה אחרת, כרגע מדובר בה, לקרוס. אני לא רוצה לנקוב במספרים שנאמרו. אנחנו נמצא גם דרך לסייע, כי לא תמיד הכסף המזומן הוא זה שמסייע. יש פעילויות, יש דברים שווי ערך לכסף. סתם דוגמא, מגרשים, שעות אימון וכך הלאה. אבל ההצעה שבעצם הצטרפו פה כולם, היא בהחלט, אז מסייעים יותר לספורט. הנושאים האחרים, יש להם אפשרות תמיכה מכיוונים אחרים. ודבר שלישי – לא ניתן לקרוס לזה. ואני מבקש בעצם, על החלוקה, יותר מזה אי אפשר לרדת היום, גם אני לא יודע, גם אני לא יודע, ונשתדל לפגוע כמה שפחות במסגרת הכסף שיישאר.

<u>מר ליעד אילני:</u> ראש העירייה, זה מבורך הצעד שעשיתם, כי לפני כמה חודשים שמענו הרבה טענות על כך שהפועל רמת גן, רוב האוהדים שלה הם בכלל מגבעתיים. אז אני שמח על הטרנספורמציה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אגב, זה לא השתנה. בלי קשר לזה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אם יש לך את הנתון המדעי, אני אשמח לקבל אותו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הנתון הזה קיים, אצל רן קוניק.

<u>מר ליעד אילני:</u> אצל החבורה מגבעתיים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עזוב. למרות זאת, כל אחד מדבר עם מי שזה ואני לא מונע. אבל מי שפונה באופן רשמי, זאת החלטה שאכן קיבלתי. אז מי שרגוע, אם כולם רגועים, אז אני שמח, סוף סוף.

<u>מר אריה מזרחי:</u> בשורה התחתונה – אם זה לא פוגע בתקציבים, לא של הרווחה ולא של התרבות,

מר ליעד אילני: פוגע, מה זה לא פוגע?

מר דני גולדשטיין: לא פוגע. העוגה אותה עוגה, רק השאלה איך אתה מחלק אותה.

מר ישראל זינגר: אני מסביר, מבחינת התמיכות, כמו שאתה מבין, פחות תמיכות יהיו לסוגים האחרים. אמרתי, למה בכל זאת היה היגיון כפול, אני חושב, בהחלטה שקיבלנו לגבי השינוי הזה להעביר לספורט? כי זה האמצעי היחידה שלפחות נכון להיום ידוע לנו בעירייה לסייע לאגודות הספורט. אין איזה דברים נוספים, לא שידוע לי עכשיו. אולי אם נשנה את תוכנית האב וכך הלאה שאמורה להסתיים, אולי נמצא. ואין לנו גוף אחר שיכול לסייע. לגבי נושא רווחה למשל, לגבי נושא דת, לגבי נושא חינוך, הנושאים הללו, יש גופים אחרים עירוניים או חוץ עירוניים, תאגידים או חברות עירוניות, או חצי עירוניות, שיש אפשרות לסייע לפעולות הנחוצות מאד לאותם גופים. אני לא יכול להגיד לך שזה אחד מול אחד, אבל זאת הכוונה, להקטין את הפגיעה.

מר אריה מזרחי: אני רק מקווה שלא ייפגעו הגופים האחרים.

מר ליעד אילני: ייפגעו.

מר דני גולדשטיין: ייפגעו. ייפגעו.

מר ישראל זינגר: אמרתם ספורט, כולכם הבעתם פה,

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה,

מר ישראל זינגר: אפשר להצביע?

מר משה רווח: אתה אמרת ספורט, מזרחי, קפצת – ספורט, ספורט. בוא, תעמוד אחרי ה -

מר אריה מזרחי: אני קופץ עדין על הספורט, ניתן להגדיל את תקציב הספורט, בלי לפגוע בדברים האחרים.

מר משה רווח: בבקשה, אז יש לנו אפשרות להגדיל.

מר ישראל זינגר: אפשר פה אחד? תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר את תקציב התמיכות לשנת 2017 בהתאם לתחומי פעילות:

אגודת הספורט – 5.5 מיליון ₪.

תנועות נוער – 1.5 מיליון ₪.

מוסדות חינוך ותרבות -2,150 מיליון ₪.

מוסדות דת – 100,000 ₪.

מוסדות רווחה – 400,000 ₪.

ארגוני נשים – 40,000 ₪.

סך הכול: 9,690,000 ₪.

מר שמואל לרמן: הישיבה הסתיימה.

_____
מר שמואל לרמן
יו"ר מועצת העיר

_____
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה